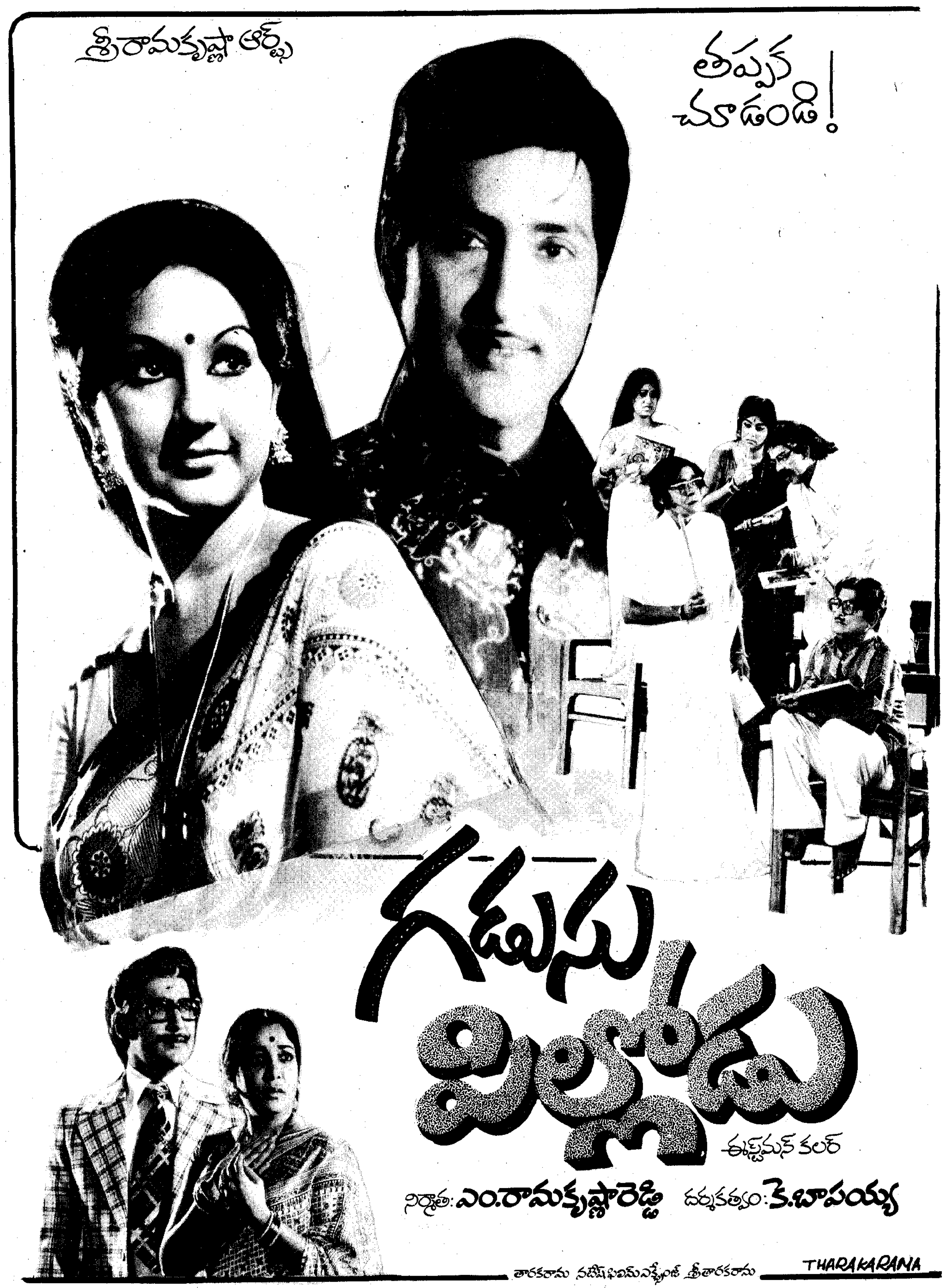
ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

18-11-77
80 పైసలు

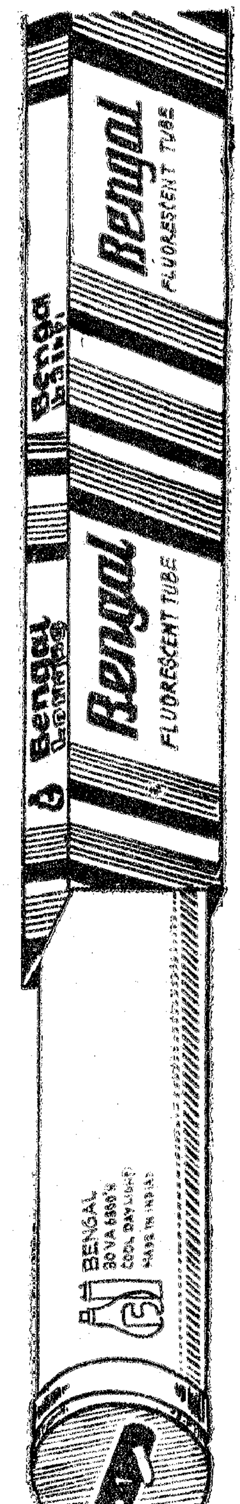

శ్రీరామకృష్ణా ఆర్ట్స్
తప్పక చూడండి!
గడుసు పిల్లోడు
ఈస్ట్మన్ కలర్
నిర్మాత: ఎం.రామకృష్ణారెడ్డి
దర్శకత్వం: కె.బాపయ్య
తారకరామ నటేష్ ఫిలిమ్ ఎక్ఛేంజ్ శ్రీతారకరామ
THARAKARANA

భారతీయునిగా వుండండి
భారతీయ వస్తువులనే కొనండి
కొనండి 'బెంగాల్ లాంప్స్'

మా హృదయ
పూర్వకమైన
దీపావళి శుభాకాంక్షలు!

Bengal Lamps

మె|| జి. ఎ. పరశురామ్ & కో.
[illegible] రోడ్, హైదరాబాద్-4 (ఎ.పి.).
మె|| కె. యస్.ఎ. కార్పొరేషన్,
విజయవాడ - 10.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాధుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్
సంపాదకుడు
[1938-1972]

శుక్రవారం : 18-11-'77

సంపుటము 71 సంచిక 9

సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

పోస్టులో ఏడాది చందా రు 41-60
ఆరు మాసాలచందా రు 20-80
ఒక విడి ప్రతి వెల 80 పైసలు
ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

విశ్వభారతి మూవీస్

తరం మారింది

తప్పక చూడండి!

మూలకథ: మాదిరెడ్డి సులోచన

దర్శకత్వం:
సింగీతం శ్రీనివాసరావు

నిర్మాత:
జి. రాధాకృష్ణమూర్తి

కెమెరా:
బాలుమహేంద్ర

సంగీతం:
జి.కె. వెంకటేష్

కోస్తా, రాయలసీమ: నవయుగ

తెలంగాణా: సుదర్శన ఫిలింస్

మనలో మాట

అందరికీ మా దీపావళి శుభా కాంక్షలు !

దీపావళి కథలపోటీలో సంపాదకుని ఎన్నికలో ఉత్తమ కథలుగా ఒక్కొక్కటి రూ 600 ల వంతున బహుమతి పొందిన ఐదు కథలపేర్లు యివి.

★ కలకాలం నిలిచేది
★ పేరులేని కథ ★ వన్ మినిట్
★ కామాక్షి కోరిక ★ ఆనందానికి ముందు - వెనుకలు ...

ఈ కథలలో మూడు కథలు కలకాలం నిలిచేది — పేరులేని కథ — వన్ మినిట్— లను యీ సంచికలో వేస్తున్నాము. తక్కిన రెండు పై వారం వేస్తాము.

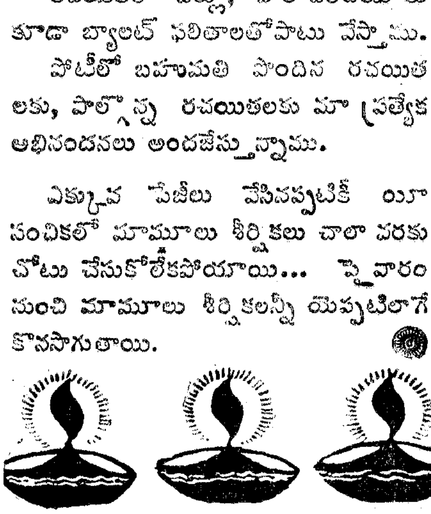
ఐదు కథల ప్రచురణ పూర్తి అయిన తరువాత — ఎప్పటివలె వీటిపై పాఠకుల బ్యాలట్ నిర్వహిస్తాము. వివరాలు వచ్చే వారం ప్రకటిస్తాము.

బ్యాలట్‌లో ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ స్థానాలు పొందిన కథలకు ఆ వరుసలో రూ. 600, రూ. 500, రూ. 400లు వంతున అదనపు బహుమతులను అందజేస్తాము. నాల్గవ, ఐదవ స్థానాలలో వచ్చిన మిగతా రెండు కథలకు కూడా రూ. 250 ల వంతున కన్సొలేషన్ బహుమతులను పంపిస్తాము.

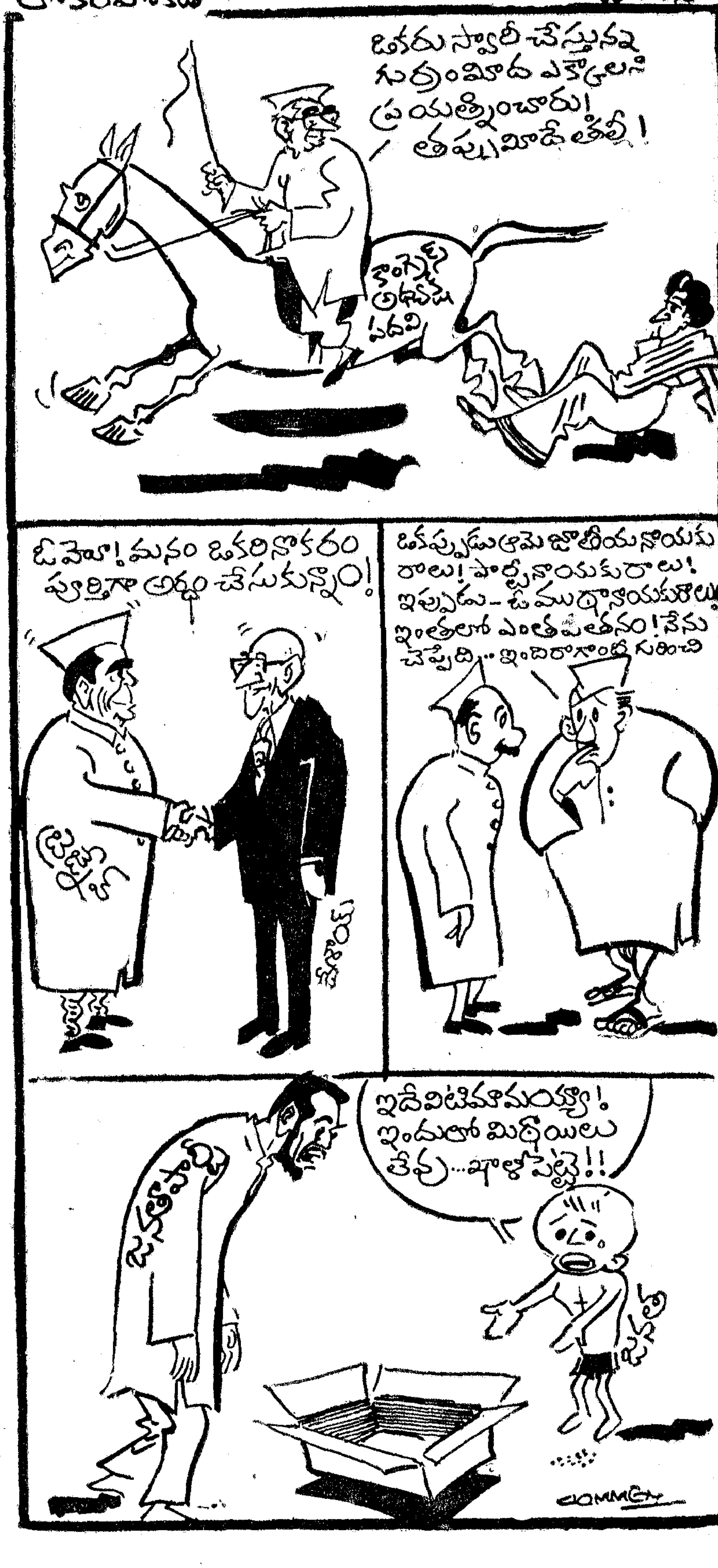
రచయితల పేర్లు, వారి పరిచయాలు కూడా బ్యాలట్ ఫలితాలతోపాటు వేస్తాము.

పోటీలో బహుమతి పొందిన రచయితలకు, పాల్గొన్న రచయితలకు మా ప్రత్యేక అభినందనలు అందజేస్తున్నాము.

ఎక్కువ పేజీలు వేసినప్పటికీ యీ సంచికలో మామూలు శీర్షికలు చాలా వరకు చోటు చేసుకోలేకపోయాయి... పై వారం నుంచి మామూలు శీర్షికలన్నీ యెప్పటిలాగే కొనసాగుతాయి.

లోకం పోకడ

కలకాలం నిలిచేది

మాధవరావు రామన్నగూడెంలో బస్సుదిగేసరికి సాయంత్రం నాలుగయింది చుట్టూ కలయజూశాడు.

ఊరు చాలా మారింది. మారదా మరి! తానా ఊరొచ్చి ఒకటా రెండా... ఇరవయ్యేళ్లు దాటిపోయింది. ఇంతకాలం తాను రావల్సిన అవసరం లేకపోయింది. ఆ 'మామిడి తోట' వ్యవహారమంతా మామయ్యే చూసుకొనేవాడు.

దీపావళి కథల పోటీలో రూ 600 లు బహుమతి పొందిన కథ

“పోనీ ఓసారి నువ్వెళ్లిరారా!” అంటూండే వాడు మామయ్య. పనివుందని తప్పించుకొనేవాడేకాని... తనకీ వూరు రావాలంటే ఏదో భయంగా ఉండేది. ఎంతో బాధగా ఉండేది. ఇప్పుడు మామయ్య లేడు. తనకు రాక తప్పలేదు.

తీరా బస్సుదిగాక ఊళ్లోకి వెళ్లటానికి కాళ్లాడటం లేదు” గుండెలు దడదడలాడుతున్నాయి. ఏదో భయం. ఎంతో బాధ.

రాధని చూడాల్సి వస్తుందని భయపడటానికి ఆమె ఇప్పుడక్కడ లేదు. రాధ కన్యాయం చేసావని తన్నెవరయినా నిందించటానికి ఆ సంగతి ఎవ్వరికీ తెలియనే తెలియదు. అయినా అతన్ని రాధ స్మృతులు భయపెడుతున్నాయి. గతం బాధ పెడుతోంది.

“ఎక్కడికి వెళ్లాలి బాబుగారూ!” అని రిక్షావాడడిగేసరికి స్పృహలోకి వచ్చాడు మాధవరావు.

ఓహో! ఇప్పుడవూళ్లో రిక్షాలు కూడా ఉన్నాయన్నమాట!... రిక్షాయెక్కి “పూజారి కామయ్యగారింటికి పోనియ్!” అన్నాడు. రిక్షా కదిలింది.

ఇరవయ్యేళ్ల క్రితం ఈ వీధులన్నీ మట్టిమయం. చినుకు పడితే బురద. ఇప్పుడు? తారురోడ్లు. రిక్షా చకచకా పరిగెత్తిపోతోంది.

తాతయ్యగారి వీధిలోకి రిక్షా తిరిగింది... అదిగో! అదే బుచ్చిబాబుగారి పెంకుటిల్లు. చిత్రం! ఇప్పటికీ ఆ యిల్లు చెక్కు చెదరలేదు. అందులోనే ఎడంవైపు రాధా వాళ్లు ఉండేవారు. రాధ పరుగులెత్తిన గచ్చు అరుగులు, రాధ బొట్టు పెట్టిన గడప, రాధ ముగ్గులు పెట్టిన మెట్లు... ఊహల్లో మాత్రం మిగిలిన గతంలా ఒక్కసారి కనిపించి కనుమరుగయిపోయాయి! ఏదో బాధ గుండెల్లోంచి గొంతులోకి పొంగి వచ్చింది. నీటి తెరలు మాధవరావు చూపులకి అడ్డు వచ్చాయి. పటుక్కున చేరుమాలకికళ్లొత్తుకున్నాడు.

ఎవరో రిక్షా పక్కనుంచి వెడుతూ తొంగి చూసారు. వీధిలో ఆడుకుంటున్న పిల్లలు ఆటలాపి చూసారు. అరుగులమీద కూర్చున్న ఆడవాళ్లు కబుర్లాపి చూసారు. తనని వాళ్లంతా చూస్తున్నారని చూపిముడుచుకుపోయాడతను.

అదిగో!... ఆనందులోనే తన తాత ముత్తాతలు కట్టించిన పెద్దరుగుల పెంకుటిల్లుంది. అక్కడికివెళ్లి ‘నేను పుట్టి పెరిగిన ఇల్లిదే’ అని తానిప్పుడంటే వాళ్లు నవ్వరూ!

జీవితంలో ఏదయినా అంతే! చేతుల్లో ఉన్నంత వరకే తన స్వంతం. చేజారాక ఏదీ తనదికాదు. పెద్దవాళ్లు ఇల్లు అమ్మేసారు.. ఇప్పుడా యిల్లు తనది కాదు. పెద్దవాళ్ళు రాధనుండి తన్ను విడదీసారు...ఇపుడు రాధ తనదికాదు. రేపటి నుంచి మామిడితోట కూడా తనదికాదు... తన చేతులతో తానే దూరం చేసుకోటానికి వచ్చాడిప్పుడు!

“దిగండిబాబూ!” అని రిక్షావాడు హెచ్చరించే వరకు కామయ్య గారిల్లు వచ్చిందని కూడా అతను గుర్తించలేదు. రిక్షావాడికి డబ్బులిచ్చేసి కామయ్యగారింటి ముంగిట్లోకి వచ్చి అక్కడ నిలబడ్డ పిల్లవాడ్ని అడిగాడు. “కామయ్యగారున్నారా బాబు!”

“తాతయ్యా? లేరు...”

ఇంతట్లో ముంగిట్లోకివచ్చిన ముత్తయిదువ “ఎవరుబాబు?” అని కళ్లు చికిలించి అడిగింది.

మాధవరావు ఆవిడ్ని గుర్తుపట్టాడు. కామయ్యగారిభార్య “నేనే పిన్నిగారు! సుబ్బారాయుడు గారి మనవడ్ని..మాధవూ అని పిలిచేవారు మీరు.”

ఆవిడ ముఖమింత చేసుకుంది. “అరె, మువ్వాబాబు! చూపు తగ్గిపోయింది. గుర్తుపట్టలేకపోయా... రాబాబూ! అలాకూర్చో! మీబాబయ్యగారి కింకా ఊరమ్మట తిరిగే ఓపిక మిగిలుంది...” అనిచెప్పి మంచినీళ్లు తెమ్మని కోడలికోకేక పెట్టింది.

మాధవరావు కాళ్ళు కడుక్కుని మంచినీళ్ళుతాగాక “...ఇవేళొరేపోను వ్రస్తావని అనుకుంటున్నారుబాబూ!...ఒరేయ్ బాబిగా! పట్నంనుంచి మాధవరావు గారొచ్చారని మీ తాతయ్యతోచెప్పి రారా!” అని అక్కురవాడికి పురమాయించిందావిడ.

“మీమామయ్య పోయాడని విని చాలా బాధపడ్డాం బాబూ!...”అంది.

మాధవరావు తల దించు కున్నాడు.

“ఏమిటో.. అనుకుంటాంకాని, అంతకన్న చిన్న వయస్సులో పాపం మీనాన్న పోలేదూ? ఆయుష్షు లేకపోతే ఎవరయినా అంతేకదా!”.. అంటూ ఆవిడ ఎంతో సానుభూతి వెళ్ళబోసింది.

ఇంతలో కామయ్యగారు వచ్చారు. అతన్ని కుశల ప్రశ్నవేశారు. ఆ కబురూ ఈ కబురూ అయ్యాక “మరి తోటదాకా వెళ్దొద్దామా?” అన్నారు.

అతని గుండె ఝల్లుమంది. బలవంతంగా నవ్వు తెచ్చుకున్నాడు. “ఎందుకండీ? నేనింక చూసేదేముంది?...”

కామయ్యగారు గాఢంగా నిట్టూర్చారు. “అంతేలే బాబూ! ఏది ఎంత వరకూ ప్రాప్తమో అంతే!...అయితే మరి వెంకన్నకి కబురు చేస్తాను.”

మాధవరావు తలవూపాడు.

కామయ్యగారు ఎవరో కుర్రాడ్ని పిల్చి వెంకన్నకి కబురు చేసాడు.

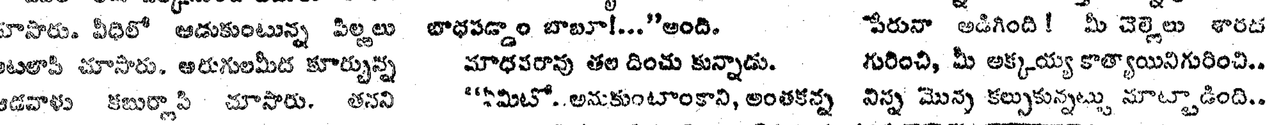
“అన్నట్టు చెప్పటం మరిచాను...” ఆమధ్య రాధమ్మ వచ్చిందోయ్!” అన్నాడు కామయ్యగారు ముఖమింత చేసుకొని.

ఉలిక్కిపడ్డాడు మాధవరావు. “ఎవరండి?” అన్నాడు తడబడుతూ.

“అదే... మర్చిపోయావా? బుచ్చిబాబుగారింట్లో ఉండేవారు... శాంతమ్మా వాళ్ళు. వాళ్ళమ్మాయి రాధ. అస్తమానం మీ యింటికి వస్తూండేది. వారం వారం మీతోపాటు శివాలయానికి వచ్చేది. గుర్తుకు రాలేదూ?”

“ఆఁ!... ఆఁ! గుర్తొచ్చిందండి!...” గుర్తుకు రాకపోవటానికి తను ఎప్పుడు మర్చిపోయాడు కనుక! కాని, ఎందుకు వచ్చింది? ఏమంది? తనగురించి ఏమయినా అడిగిందా?... ఈ ప్రశ్నలు ఎలా అడిగేది? ఏ ముఖం పెట్టుకొని అడిగేది?... అతని మనస్సు పిండిపట్టినట్టయింది!

“ఈవూరి దగ్గర్లో వాళ్ళ బస్సు పోడయిందిట. పోనీ, చిన్నప్పుడు ఉన్నవూరు కదాని చూద్దామని వచ్చిందిట. చాలా మంచి పిల్ల! ఈనాటిక్కూడా మనచిన్నా మనూరన్నా ఎంత గుర్తుసుకున్నావు? పేరు పేరునా అడిగింది! మీ చెల్లెలు శారద గురించి, మీ అక్కయ్య కాత్యాయనిగురించి.. నిన్న మొన్న కల్సుకున్నట్టు మాట్లాడింది..

కలకాలం నిలిచేది

అతనికి మీ మామిడితోట గురించి కూడా అడిగింది!'' అని గలగల నవ్వింది కామయ్య గారి భార్య.

అవును. రాధ 'మామిడితోట' నెలా మర్చిపోగలదు? ... ఒకటా రెండా? పదేళ్ళపాటు ఆ తోటల్లో తిరిగారు. తమ చేత్తో నాటిన మొక్కలు... తమ కళ్ళ ముందే ఇంతై ఇంతింతై తమ ప్రేమలాగే పెరిగి పెద్ద వయ్యాయి. వాటి చల్లని నీడల్లో రానున్న కాలం గురించి తామెన్నో ఊసులాడుకున్నారు. పండించుకుందామను కున్న కలలగురించి తామెన్నో బాసలు చేసు కున్నారు. కాని, విధి వక్రించింది. తమ తియ్యటి కలలన్నీ చెదిరిపోయాయి... వచ్చిన కాలం జీవితాలమీద చేదు ముద్రలు వేసి వెళ్ళిపోయింది!...

"అదేమిటి బాబూ అలా అయి పోయావు?" అన్నారు కామయ్యగారు.

"అబ్బె, ఏం లేదండి. చెప్పండి... రాధ గురించి చెపుతున్నారు కదూ! ఇంకా ఏమడిగిందండి?" అన్నాడు ఉద్వేగాన్ని అణచుకుంటూ.

"ఎప్పుడయినా నువ్వు తోట చూసుకో టానికి వస్తున్నావా" అని అడిగింది.

చెంపపెట్టు పెట్టినట్టయింది మాధవ రావుకి.

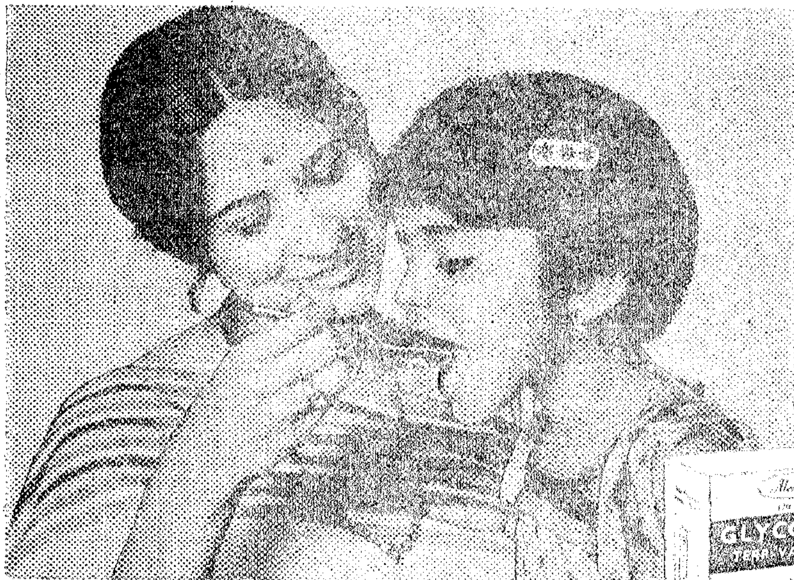
"...ఎక్కడో పట్నంలో ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాడని. ఏకంత తీరిక లేదని పాపం ఆ అమ్మాయికి తెలియదు. ఇన్నాళ్ళూ మీ మామయ్యే వచ్చి పంట డబ్బు తీసుకువెడుతున్నాడని చెప్పాను. ఏదో నాడు నువ్వు తప్పకుండా వస్తావని — తోట చూసుకుంటావని చెప్పింది. నీకా తోటంటే చాల ఇష్టమని చెప్పింది. కాని..."

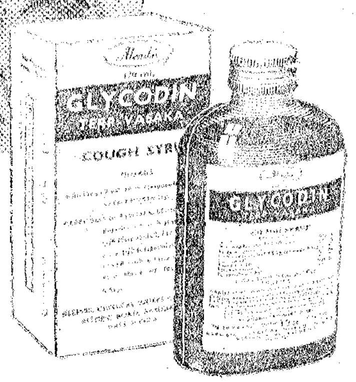
"...నేనీవేళ ఆ తోట అమ్మకోటానికి వచ్చాను!" అన్నాడు మాధవరావు తల దించుకొని.

కామయ్యగారి మనస్సు ద్రవించింది. "బాధపడకు బాబూ! నువ్వుమాత్రం సరదా ఖర్చులకి అమ్ముకుంటున్నావా? ఈ రోజుల్లో ఏదోటి అమ్ముకోందే ఏ తండ్రి కూతురు పెళ్ళి చేయగలుగుతున్నాడు? ... మధ్య తరగతివాళ్ళ బ్రతుకులన్నీ ఒక్కలాగునే ఉన్నాయి..."

నాకు తెలుసుగా గ్లైకోడిన్ నమ్మకమైనదని-

ఆమె దగ్గుకు ఇట్టే ఉపశమనాన్ని కలిగిస్తుందని...

భారతదేశంలో దగ్గులను నివారించే యితర మందులకన్న, గ్లైకోడిన్ ఎందరికో త్వరితంగా ఉపశమనాన్ని కలిగించింది.

అందుకే ఇది ప్రథమశ్రేణికి చెందినది.

ఇది దగ్గు బాధించే అన్ని భాగాలలోనూ త్వరగా పనిచేసి తీవ్రతమైన, ఐచ్ఛితమైన ఉపశమనాన్ని యిస్తుంది.

- గొంతు మంటను తగ్గిస్తుంది.
- కఫమును తొలగించి జలుబు వల్ల వచ్చే దగ్గుల నుండి ఉపశమనాన్ని యిస్తుంది.
- సుఖ నిద్రను కలిగించి, ఛాతీలో కండరాల బిగువును తగ్గించి, సులభంగా శ్వాస పీల్చేందుకు తోడ్పడుతుంది.

దగ్గు ఎలాంటిదైనాసరే—పూర్తిగా అదుపులోకి తెచ్చేందుకు మంచి రుచికరమైన గ్లైకోడిన్ పై మీరు ఆధారపడవచ్చు.

Alembic

గ్లైకోడిన్—దగ్గులను కొట్టివేసే భారతదేశపు ఛాంపియన్—
విశ్వసనీయమైన మందులను తయారుచేసే అలెంబిక్ సంస్థ ఉత్పాదన.

Glycodin/509/ACW-II

దీపావళి కానుక !

పత్రికలలో సీరియల్‌గా రాకముందే
మీ అభిమాన రచయిత్రి
యద్దనపూడి సులోచనారాణి
నవల "అగ్నిపూలు" విడుదల
వెల రూ. *10 00*

మ రి యు

కృష్ణమ్మ పెట్టిన దీపం
—కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు 6—00
మరచిపోలేదు నేస్తం !
—గొల్లపూడి మారుతీరావు 6—00
మందిర —చిర్రావుల పురుషోత్తం 7—50

సుఖప్రదమైన దాంపత్య జీవితానికి ప్రతి
ఇంటా ఉండవలసిన పుస్తకములు.

డా. సమరం

సెక్స్ సైన్స్

మూడు భాగములు
ఒక్కొక్కటి రూ. *7.50*

స్త్రీల కోసం కలం పట్టిన

తెలుగు నవలారామలక్ష్మి రామలక్ష్మి

నవలా దీపావళి నవకాంతులు !

* పత్రికలలో సీరియల్‌గా రాకముందే మీరుగా మీ ముందుకు వస్తున్న సరికొత్త ప్రేమ నవల తిరుగుబాటు. ప్రేమ కోసమై తిరుగుబాటా? చిరునవ్వు, తాపం, కోపం, కన్నీరు పొంగించే మరువలేని మరో ప్రేమకథని అందించాయి. అప్పుడే నవలా గీతమే

తిరుగుబాటు రూ. 6-00

* మీకు తెలుసా ? మహిళ మాస పత్రిక పాఠకులతో— మందరి, శంకరం, లలిత స్త్రీ ఆరాటాలతో పెనుగాటం ఆడారు. ఆ పెనుగాటంలో జనించిన నవలా లాటరే

పెలగాటం రూ. 6-00

* నీ రక్తం కళ్ళ జూస్తాను నా అమ్మ మీద చెయ్యి వడితే— నీ ప్రాణాలు తీస్తాను! అంటూ నో దారి తప్పిన తండ్రి పైకి ఉరికాడు చిన్నవాడయినా గట్టివాడయిన కొడుకు. ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులను ఆశ్చర్య చకితులను చేసిన నవల

దారి తప్పిన తండ్రి రూ. 6.00

* తరచు ఆంధ్రపత్రికలో ఈ నాటి స్త్రీని గాయపరచి పిండు గళంతో ఎలుగెత్తి చాటుతూ దిగ్భ్రమగా ఆలోచింపజేసే నవితావాణి

నారీ దృక్పథం రూ. 6-00

(వయస్సు + ఆకర్షణ × (ప్రేమ) ÷ ఐశ్వర్యం = ???
సమాధానాలు కె. రామలక్ష్మి రచనలే !!!

అందుకో ఈ ప్రేమలేఖ	6—00	ప్రేమించు ప్రేమకై	6—00
చీకటి దారి	6—00	మూడో మనిషి	6—00
లవంగి	6—00	కరుణ కథ	6—00
ఆడది	6—00	ఆశకు సంకెళ్ళు	6—00

తెలుగు కుటుంబ జీవితాల
వెరైటీ గాథల డిప్పరి !
మాదిరెడ్డి నవలా రత్నమాల !!

నారసులు	7—50
మృత్యు వ్యక్తం	10—00
మిస్టర్ సంపత్ M. A.	10—00
పిడని పీడ	6—00
భాగ్యలక్ష్మి	6—00
గెలుపు నాదే!	6—00
శృతి తప్పిన యుగళగీతం	6—00
అభినేత్రి	6—00
పరీక్షణ	6—00
నాతోపాటు వస్తారా?	6—00
నాగమల్లికలు	6—00
అగ్నిపరీక్ష	6—00
శ్రీ విలయం	6—00
ప్రేమా— పెళ్ళా	6—00
అద్దాలమేడ	6—00
అంతం చూపిన అమ్మాయి	6—00
అక్కయ్య చెప్పిన కథలు	6—00
ఆశయాల ఆఖరి మెట్టు	6—00
సంసార నౌక	6—00
భిన్న ధృవాలు	6—00
సంధ్య	6—00
సంతులమ్మ	6—00
గడ్డి తినే మనుషులు	6—00
తరం మారింది	6—00
జననీ జన్మభూమి	6—00
మనిషి— మతము	6—00
న్యాయం నిదుర పోయింది	7—50
అధికారులు— ఆశ్రిత జనులు	7—50
పూల మనసులు	7—50
దేవుడిచ్చిన వరాలు	7—50
జీవన యాత్ర	8—00

నవభారత్ ప్రచురణలు - పాఠకులకెంతో అభిమానం ! పుస్తక విక్రేతలకు లాభం !! గ్రంథాలయాలకు ఆకర్షణ !!!

నవభారత్ బుక్ హౌస్ * ఏలూరు రోడ్ * విజయవాడ-2

SAVITA

కలకాలం నిలిచేది

"...మళ్ళీ ఆ తోట కొనాలంటే ఈ జీవితంలో సాధ్యమవుతుందా ?" తనలో తను అనుకున్నట్టు అన్నాడు.

కామయ్యగారికే మనటానికీ పాలుపో లేదు. వాళ్ళమధ్య కాలం స్తంభించి నట్టయింది.

మరి కాసేపటికి తోట కవులుదారు వెంకన్న వచ్చాడు. ఎప్పుడో నూనూగు మీసాల మాధవరావుని చూసాడు. చెంపలు నెరుస్తున్న మాధవరావుని చూడటం అతని కిప్పుడు బాధే అనిపించింది. "బాబు పెద్దోడయిపోయాడు !" అన్నాడు.

ఎవరి నవ్వులోనూ జీవంలేదు.

ఆ మాటా ఈ మాటా అయ్యాక "మరయితే తోట అమ్మక తప్పదా బాబూ !" అన్నాడు వెంకన్న.

కామయ్యగారు బలవంతంగా నవ్వారు. "పోనీ, నువ్వో పదివేలు అప్పెట్టరా ! తర్వాత పంట సొమ్ములో వాయిదాలుగా చెల్లుపెట్టుకుందుగాని..."

"అంతడబ్బు నాకాడుంటే ఇయేల తోట మరోరికి పోనిత్తానా అయ్యా ? ఇన్నేళ్ళు అయ్యకి నామీన నమ్మికున్నదిర్నాది. పంట సేసుకుపోతున్నా ! రేపు ఎవారొత్తారో — ఏవంటారో !..."

"పిచ్చివాడా ! ఈ జీవితంలో ఏదీ శాశ్వతం కాదురా ! మనమంతా ఆపైవాన్నాడే... వాడి చేతిలో బొమ్మలం. ఎలా ఆడిస్తే అలా ఆడాల్సిందే !... అబ్బాయికీ నీకేకాదు. నాకూ బాధగానే వుంది. అయినా, మనకీ బాధ తప్పదు... వెళ్ళి ప్రొద్దున్నే బేరగాళ్ళని వెంటబెట్టుకురా !..."

నోరు విప్పలేక తలవూపి వాళ్ళకి దండం పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు వెంకన్న.

ఆ రాత్రి అన్నం సయించలేదు మాధవరావుకి. అతని మనస్సులోని బాధ నర్థం చేసుకున్న కామయ్యగారు పత్తిడి చేయలేదు.

ఆ రాత్రి ఎంతసేపటికీ అతనికి నిద్ర పట్టలేదు. వీధిలో మసక వెన్నెల పడుతోంది. ఆ వెలుగులో ఎన్నో చిత్రాలు రూపుకట్టి కనిపించాయి. అతను ఇరవయ్యేళ్ళుగా వెళ్ళి చూడని మామిడి తోటలోకి అతని మనస్సు గాలిలో తేలిపోతూ వెళ్ళింది.

మంచు దివ్వెలు !

డా. దాశరథి

హిమ యవనిక జారిన వేళ
సుమముల మధుపూరిన వేళ
బంభరముల నృత్యం, గానం —
బ్రతుకే ఒక నాటకశాల

గాలికి చల్లారిన దీపం
కన్నియ చిరునవ్వుల దీపం
మదిలో ఆ వెలుగే వుంటే
మానవునికి లేదే లోపం

సిత తుషార బిందు మరందం
అతి విశాలవని కానందం
యెండలలో మండే వనిలో
హేమంతం మన కానందం

నీ హోద సుశీతల వాతం
నిరుపేదకు కుఠార ఘాతం
కట్టగుడ్డ నోచని వానికి
కంబళి యెవడిచ్చును ? ప్రీతం !

నీ వెచ్చని కటాక్ష కీల
నెగడైనది ఈ చలివేళ
చల్లారని నీ అనురాగం
యెల్లకాల మణగారని జ్వాల

కమల్ భోగ్

కావలసిన వస్తువులు : గోధుమరవ్వ 1 గ్లాసు, చక్కెర $1\frac{1}{2}$ గ్లాసులు, పాలు $1\frac{1}{2}$ గ్లాసులు, డాల్డా — యాలకులు తగినంత.

చేయవలసిన విధానము : పాలు బాగా కాచి ఆ పాలల్లో గోధుమ నూక వేసి కలియబెట్టాలి. ఉండ కట్టకుండా కొంచెం కొంచెం రవ్వవేసి కలిపితే బాగుంటుంది. బాగా గట్టిపడి ఉడికాక 1 చెమ్చా నెయ్యి వేసి కలిపి దింపి ఒక పళ్ళెంలోకి తీసిపెట్టుకోవాలి. ఒక గిన్నెలో పంచదార వేసి కొంచెం నీళ్ళుపోసి తీగపాకం కన్నా కొంచెం గట్టిగా పాకం వచ్చాక గిన్నెను దింపి పెట్టుకోవాలి.

బాణలిలో డాల్డా వేసి కాచాలి. గోధుమ నూక ముద్దను చిన్న చిన్న బిళ్ళలుగా చేసుకుని కాగిన డాల్డాలో వేయించాలి. వేగిన బిళ్ళలను పాకంలోవేసి ఐదారు నిముషాలు ఉంచి పళ్ళెంలోకి తీసుకుని యాలకుల గుండ పైన చల్లాలి. యివి వారంరోజులు నిల్వ ఉంటాయి.

— వల్లి శ్రీ నాగరాజు

'...ఇక్కడే ఈ తోటలోనే ఒక చిన్న యిల్లు కట్టుకుంటే ఎంత బావుంటుంది?' అని రాధ.

'అవును. పెళ్ళి చేసుకొని అందులోనే చిలకా గోరింకల్లా కాపురముంటే ఇంకా బావుంటుంది!' అని తను.

''ఊఁ'

'నువ్వాలా అంటే ఆ మావిమీద కోయిల కుహూ - అన్నట్టుంది!'

'ఇన్ని కబుర్లు ఎక్కడ నేర్చావు?'

'ఇక్కడే... మావితోటలోని చిన్నవాని దగ్గరు!'

కలకాలం నిలిచేది

"...మళ్ళీ ఆ తోట కొనాలంటే ఈ జీవితంలో నావల్లవుతుందా ?" తనలో తను అనుకున్నట్టు అన్నాడు.

కామయ్యగారికే మనటానికి పాలుపో లేదు. వాళ్ళమధ్య కాలం స్తంభించి నట్టయింది.

మరి కాసేపటికి తోట కవులుదారు వెంకన్న వచ్చాడు. ఎప్పుడో నూనూగు మీసాల మాధవరావుని చూసాడు. చెంపలు నెరుస్తున్న మాధవరావుని చూడటం అతని కిప్పుడు బాధే అనిపించింది. "బాబు పెద్దోడయిపోయాడు !" అన్నాడు.

ఎవరి నవ్వులోనూ జీవంలేదు.

ఆ మాటా ఈ మాటా అయ్యాక "మరయితే తోట అమ్మక తప్పదా బాబూ !" అన్నాడు వెంకన్న.

కామయ్యగారు బలవంతంగా నవ్వారు. "పోనీ, నువ్వో పదివేలు అప్పెట్టరా! తర్వాత పంట సొమ్ములో వాయిదాలుగా చెల్లు పెట్టుకుందుగాని..."

"అంతడబ్బు నాకాడుంటే ఇయేల తోట మరోరికి పోనిత్తానా అయ్యా ? ఇన్నేళ్ళు అయ్యకి నామీన నమ్మికుండిర్నాది. పంట సేసుకుపోతున్నా! రేపు ఎవారొత్తారో — ఏమంటారో !..."

"పిచ్చివాడా ! ఈ జీవితంలో ఏదీ శాశ్వతం కాదురా! మనమంతా ఆ పైన వున్నాడే... వాడి చేతిలో బొమ్మలం. ఎలా ఆడిస్తే అలా ఆడాల్సిందే!... అబ్బాయికీ నీకేకాదు. నాకూ బాధగానే వుంది. అయినా, మనకీ బాధ తప్పదు... వెళ్ళి ప్రొద్దున్నే బేరగాళ్ళని వెంటబెట్టుకురా!..."

నోరు విప్పలేక తలవూపి వాళ్ళకి దండం పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు వెంకన్న.

ఆ రాత్రి అన్నం సయించలేదు మాధవరావుకి. అతని మనస్సులోని బాధ నర్థం చేసుకున్న కామయ్యగారు వత్తిడి చేయ లేదు.

ఆ రాత్రి ఎంతసేపటికీ అతనికి నిద్ర పట్టలేదు. వీధిలో మసక వెన్నెల పడు తోంది. ఆ వెలుగులో ఎన్నో చిత్రాలు రూపుకట్టి కనిపించాయి. అతను ఇరవయ్యేళ్ళుగా వెళ్ళి చూడని మామిడి తోటలోకి అతని మనస్సు గాలిలో తేలిపోతూ వెళ్ళింది.

'...ఇక్కడే ఈ తోటలోనే ఒక చిన్న యిల్లు కట్టుకుంటే ఎంత బావుంటుంది?' అని రాధ.

'అవును. పెళ్ళి చేసుకొని అందులోనే చిలకా గోరింకల్లా కాపురముంటే ఇంకా బావుంటుంది!' అని తను.

"ఊఁ'

'నువ్వలా అంటే ఆ మావిమీద కోయిల కుహూ - అన్నట్టుంది!'

'ఇన్ని కబుర్లు ఎక్కడ నేర్చావు?'

'ఇక్కడే... మావితోటలోని చిన్నవాని దగ్గఱ !'

మంచు దివ్వెలు!

డా. దాశరథి

హిమ యవనిక జారిన వేళ
సుమముల మధువూరిన వేళ
బంభరముల నృత్యం, గానం —
బ్రతుకే ఒక నాటకశాల

గాలికి చల్లారిన దీపం
కన్నియ చిరునవ్వుల దీపం
మదిలో ఆ వెలుగే వుంటే
మానవునికి లేదే లోపం

సిత తుషార బిందు మరందం
అతి విశాలవని కానందం
యెండలలో మండే వనిలో
హేమంతం మన కానందం

నీ హార సుశీతల వాతం
నిరుపేదకు కుఠార ఘాతం
కట్టగుడ్డ నోచని వానికి
కంబళి యెవడిచ్చును ? ప్రీతం !

నీ వెచ్చని కటాక్ష కిరణ
నెగడై నది ఈ చలివేళ
చల్లారని నీ అనురాగం
యెల్లకాల మణగారని జ్వాల

కమల్ భోగ్

కావలసిన వస్తువులు : గోధుమరవ్వ 1 గ్లాసు, చక్కెర $1\frac{1}{2}$ గ్లాసులు, పాలు $1\frac{1}{2}$ గ్లాసులు, డాల్డా-యాలకులు తగినంత.

చేయవలసిన విధానము : పాలు బాగా కాచి ఆ పాలల్లో గోధుమ నూక వేసి కలియ బెట్టాలి. ఉండ కట్టకుండా కొంచెం కొంచెం రవ్వవేసి కలిపితే బాగుంటుంది. బాగా గట్టిపడి ఉడికాక 1 చెమ్చా నెయ్యి వేసి కలిపి దింపి ఒక పళ్ళెంలోకి తీసిపెట్టు కోవాలి. ఒక గిన్నెలో పంచదార వేసి కొంచెం నీళ్ళుపోసి తీగపాకం కన్నా కొంచెం గట్టిగా పాకం వచ్చాక గిన్నెను దింపి పెట్టుకోవాలి.

బాణలిలో డాల్డావేసి కాచాలి. గోధుమ నూక ముద్దను చిన్న చిన్న బిళ్ళలుగా చేసుకుని కాగిన డాల్డాలో వేయించాలి. వేగిన బిళ్ళలను పాకంలోవేసి ఐదారు నిముషాలు ఉంచి పళ్ళెంలోకి తీసుకుని యాలకుల గుండ పైన చల్లాలి. యివి వారంరోజులు నిల్వ ఉంటాయి.

— వల్లి శ్రీ నాగరాజు

మామిడితోటకి ఒక్కసారి వెడితే మనస్సుకి కొంచెమయినా ఉపశాంతి దక్కుతుందేమో! కొన్ని గంటల తర్వాత ఇక ఆ తోట ఎలాగా తనది కాదు.

తెల్లవారిన వెంటనే తోట కొకసారి వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకున్నాడు అతను. ఆ తర్వాత ఎప్పుడో మాగన్నుగా నిద్ర పట్టింది.

కామయ్యగారి మాటలు వినిపించి మెలకువ వచ్చింది అతనికి. గబగబా లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకున్నాడు. స్నానంచేసి బట్టలు మార్చుకొని కాఫీ తాగాడు.

"గుడికి వెళ్ళొద్దామా మాధవా?" అని అడిగారు కామయ్యగారు.

ఒకక్షణం తటపటాయించి "ఒక్కసారి

తోటచూసి రావాలని వుంది బాబాయ్!'' అన్నాడు.

ఆయన జాలిగా చూసారు. ''దారి గుర్తుందా?... ఎవర్నయినా పంపనా?''

''వెళ్ళగలనులెండి.'' అని ఆయన మరో మాట మాట్లాడ్డానికి ముందే బయలుదేరాడతను. ఎవర్నీ అడగవల్సిన అవసరమే రాలేదు. అతని కాళ్ళే అతన్ని తోటదాకా తీసుకు వెళ్ళాయి. చిన్ననాటి స్మృతులకున్న బలం అంతటిది!

ఎవరో పరుగులు పెట్టినట్టు ఎండు టాకులు గలగల చప్పుడయ్యాయి. రాధ కాదుకదా?... అతని గుండె ఝల్లుమంది, క్షణం నిలబడి చుట్టూ చూసాడు... ...ఉడుతల క్రీడలు!

ఎవరో సున్నితంగా నవ్విన సవ్వడి. ఒళ్ళు గగుర్పొడిచి మళ్ళీ ఆగాడు... కొమ్మల గుబుర్లో కూర్చున్న పిట్టల కువకువలు!

ఎంతో పరిచయమున్నట్టు అతని కాళ్ళు తోట మధ్యకి దారితీసాయి... అవే! రాధ- తనూ నాటిన చెట్లు అవే!

పదిగజాల దూరంలోకి వచ్చేసరికి అతనికి గుండెలు దడదడలాడాయి. ముచ్చెమటలు పోసాయి. చెట్లను చూసినందుక్కాదు... ఆ చెట్లమీద చెక్కిన పేర్లు చెక్కు చెదర కుండా ఉన్నందుకు!

ఆ చెట్టుమీద తను చెక్కినపేరు 'రాధ' ఈ చెట్టుమీద రాధ చెక్కిన 'మాధవ్'.

ఒక్కటికాదు... రెండు కాదు... పాతి కేళ్ళ క్రితం చెక్కిన పేర్లు! కొన్ని గంటల క్రితం చెక్కినట్టు ఎంత చక్కగా ఉన్నాయి! ఎంత కళకళలాడుతున్నాయి!

వణికే కాళ్ళని నిల్రదొక్కుకొని దగ్గరకి వెళ్ళాడు... చెట్టుమీద వున్న 'రాధ' పేరుని వ్రేళ్ళతో తడిమాడు. అతని వొళ్ళు పులకరించింది. కళ్ళల్లోకి నీళ్ళు చింది వచ్చాయి. 'రాధా! రాధా!' అని గొణుక్కున్నాడు... అటు చూసాడు. ఆ చెట్టు దగ్గర వయ్యారంగా మునివేళ్ళమీద కూర్చుని చిన్నారిరాధ 'మాధవ్' పేరు చెక్కుతున్నట్టే అనిపించింది. గబగబా అటు అడుగులు వేసాడు. 'మాధవ్' పేరు సరిగా కనపడలేదు. అతనికి కన్నీటిపొర అడ్డు వచ్చింది. పటుక్కున చేరుమాలుకి కళ్ళొత్తుకున్నాడు...

''ఎవరు బాబుగారూ?'' అన్న మాటలకి

కలకాలం నిలిచేది

ఉలిక్కిపడ్డాడు. స్పృహలోకి వచ్చి వెనక్కి తిరిగాడు.

పది పన్నెండేళ్ళ పల్లె పడుచు. చీకులు ఏరుకొనే బుట్టతో నిలబడి వుంది. అతని వైపు కళ్ళింత చేసుకొని చూస్తోంది.

"గొంతులో సుడులు తిరుగుతున్న ఆవేదన అతని గొంతు పెగలనివ్వలేదు.

''పేర్లు చదువుతున్నారా?'' అని తేలిగ్గా నవ్వింది ఆ పిల్ల. పగలే వెన్నెల కురిసినట్టయింది.

మాధవరావు తలవూపి ''ఎవరు చెక్కారు?'' అని అడిగాడు.

''అబ్బో. ఇవ్వాల్టివి ఎప్పుడో నే పుట్టక్కితం... మాయమ్మ నాయంతున్నప్పుడు చెక్కినారంట. ఈయమ్మ ఆ అయ్య పేరు ఆ అయ్య ఈయమ్మ పేరు చెక్కినారంట. ఈ తోట ఆ అయ్యదే! ఆ అయ్యన్ని ఎప్పుడూ సూడ్లేదుకాని... ఈయమ్మను సానాసార్లు సూత్తానే ఉన్నా!...''

అతను నిర్ఘాంతపోయాడు. ''ఎక్కడ? ఎక్కడ చూస్తున్నావు?'' అని కంగారుగా అడిగాడు.

అతనివైపు చిత్రంగా చూసిందా పిల్ల. ''ఈడనే... ఈ సెట్లకాడనే సూత్తున్నా నయ్యా! అయమ్మ పెతేడు కాపుకాలంలో వస్సది ... కాపు కాలమన్నానని కాయలు కోస్కోటానిక్కాదు. అదేమో నాకు తెల్దు. అయమ్మొచ్చేతలికి ఈ సెట్లనిండ కాయ విరగబడిపోతాయి' కొమ్మ లిరిగిపోయేన్ని కాయలు. ఈ సెట్టు కాయోటి—ఆసెట్టు కాయోటి ఆ యమ్మ కోసుకెల్తది. ఈడనే కూకుంటది. అట్టా సెట్లకేసి సూత్తా కూకుంటది. అయమ్మ అలా కూకుంటే ఎంతో సిత్రంగా ఉంటది. కూకోని కూకోని ఎల్లిపోతది. ఎల్లిపోయేటప్పుడు నాకో రూపా యిస్తుంది [illegible]. మాయమ్మ కాయమ్మ బాగా తెల్సునంట. నే పుట్టక్కితం మాయమ్మకీ అలాగే యిచ్చేదంట... మాయమ్మ తోసినప్పుడల్లా ఈ పేర్లమీద మళ్ళీ మళ్ళీ చెక్కేదంట ... ఇప్పు నానూ చెక్కుతుంటాను... నిన్న [illegible]నాడే చెక్కాను. బావున్నయ్యా?...''

ఆ పిల్ల అమాయకంగా నవ్వి అడిగింది.

నోటమాట రాక తల వూపాడతను.

ఈ జీవితంలో ఏదీ శాశ్వతం కాదన్నారు. కాదాయి. అది నిజంకాదు! ఇరవయ్యేళ్ళ క్రితం శివాలయంలో బాబాయి దీపారాధన చేసేవారు. గుడిగంటలు మ్రోయించేవారు. ఇప్పుడాయన స్థానంలో ఆయన కొడుకు నిత్యదీపారాధన చేస్తున్నాడు. గుడిగంటలు అవిరామంగా మ్రోగుతూనే ఉన్నాయి!

అలాగే మామిడితోటలో రాధా మాధవుల పేర్లు మాసిపోలేదు. ఒకప్పుడు మాణిక్యం చెక్కింది. ఇప్పుడామె కూతురు చెక్కుతోంది... రాధ ప్రేమ కలకాలం నిలిచేది!.. ఎన్నటికీ తరగనిది. కరగనిది!

ఆమె — తన గుడిలో నిత్య ఆరాధన జరుగుతోందని తెల్సుకొని ముగ్ధురాలవుతున్న దేవత. ఆమె — స్వయంగా వచ్చి పావనం చేస్తున్న స్థలం ఇది. ఇక్కడ తనకు అడుగుపెట్టే అర్హతకూడా లేదు.

కన్నది విన్నది అతని గుండెని కుదుళ్ళని కదలిస్తోంది. పెదవి కదిపితే దుఃఖం పొంగి వచ్చేలా వుంది!

''కాని, ఆ అయ్య పట్నం నుంచొచ్చారంట! తోట అమ్మేత్తారంట! రేత్రి రాత అమ్మతో సెపుతుంటే యిన్నాను. ఇంకీతోట మాకుంటదో లేదో! మళ్లీ కాపు కాలాని కాయమ్మ ఒస్తే...''

ఇంక అక్కడ నిలబడటం అతని శక్యం కాలేదు. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి గబ గబ ఊరువైపు అడుగులు వేసాడు.

''ఎల్లిపోతున్నారేటయ్యా!'' ఆ పిల్ల వెనక పరిగెత్తు కొస్తున్నా అతను వినిపించుకోలేదు.

చెమటలు కక్కుతూ వచ్చిన మాధవరావుని చూసి ''నువ్వొక్కడవే వచ్చావేమిటి బాబూ! వెంకన్న వెంగాళ్ళని తీసుకొని తోటచేసి వచ్చాడుగా! మరి చిక్కనపడ లేదూ?'' అని అడిగారు కామయ్యగారు.

అతనామాటె వినిపించుకున్నట్లులేదు. గబగబా లోపలికివెళ్ళి తన పెట్టెసర్దు కున్నాడు. ''మీకే శ్రమ యిచ్చినందుకు నన్ను క్షమించండి బాబాయ్! నేను మామిడి తోట అమ్మను. నా కమ్మాలని లేదు. వెంకన్న వస్తే చెప్పెయ్యండి!''

కామయ్యగారింకా తెప్పరిల్లనేలేదు. ఆయన భార్య నోరు విప్పనేలేదు— మాధవరావు వడివడిగా బస్టాండు వైపు అడుగులు వేసాడు!

జీవన పోరాటంలో— ఆశల ఆరాటం

సీరియల్

పి.వి.ఆర్. శివకుమార్

(గత సంచిక తరువాయి)

అత్తయ్య కూడా మరో రెండేళ్ళు వాయిదా వేస్తోంది ?! ... అప్పటికి తన చదువు పూర్తవుతుందిగా! ఈ ఆలోచనా ఆమె మాటల్లో వుందా?...

ఒకవేళ రాధకి కూడా అంతర్గతంగా తనంటే ఏమైనా...? ఏమో. బావే కదూ తను! ఎందుకుండకూడదూ ?'

భోజనానికి పిలుపు రావటంతో ఆలోచన్ని ఆపుచేస్తూ కదిలాడు భాను.

భోజనం చేశాక, బాత్ రూంలో చెయ్యి కడుక్కుంటుండగా రాధ కూడా వచ్చింది. అతణ్ణి చూసి ఆగింది.

భాను అటూ యిటూ చూసి "థ్యాంక్యూ" అన్నాడు. 'పెళ్ళి ఆపించినందుకు' అని అనాలనుకున్నాడు గానీ, ధైర్యం చాలలేదు. అతడి థాంక్స్ ఎందుకో అర్థం కాకపోయినా, అప్రయత్నంగా 'నో—మెన్షన్' అనేసింది రాధ. 'ఎందుకుథాంక్స్' అని మళ్ళీ అడగాలనుకునేంతలో అతను ఉత్సాహంగా, వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తరవాత ఎన్నిసార్లు వీళ్ళ యింటికి వచ్చినప్పుడల్లా రాధని వంటరిగా కలవాలనీ, ఆమెకి తన మనసు విప్పి చెప్పాలనీ ప్రయత్నించాడు భాను. కాలేజీ ముందు ఎప్పుడు కనిపించినా, అటునుంచి అటే ఏ హోటలుకన్నా తీసుకువెళ్ళాలనీ ప్రయత్నించాడు. కానీ, ఎప్పుడు రోడ్డుమీద ఎదురయినా అతణ్ణి గమనించనట్టూ, అతడు పలకరించినా ముక్తసరిగా మాట్లాడి వెళ్ళిపోయేది రాధ.

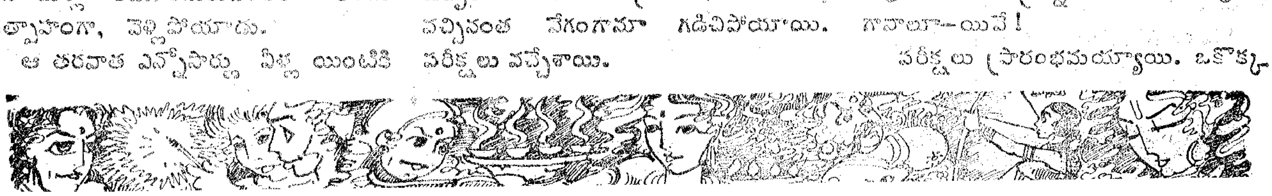
'ఇంతలోనే తొందరేముందిలే —యింకా రెండేళ్ళు వ్యవధి వుందిగా!' అని తొందరపడే మనసుకి సర్ది చెప్పుకున్నాడు భాను.

రోజులు వేగం పుంజుకు, వేసవిని ఉధృతం చేసేశాయి. ప్రిపరేషన్ హాలిడేస్, వచ్చినంత వేగంగానూ గడిచిపోయాయి. పరీక్షలు వచ్చేశాయి.

ప్రిపరేషన్ హాలిడేస్‌లో ఎటూ కదలకుండా హాస్టల్లోనే వుండిపోయాడు భాను కూడా, చాలామంది లాగే. ఆ శలవుల్లో హాస్టల్ స్వరూప స్వభావాలే మారిపోయినట్టు అనిపించసాగిందతడికి.

అంతకు ముందంతా మందకొడిగా, ఒక క్లబ్ లాగా, ఒక లైబ్రరీలాగా వుండే హాస్టలు యిప్పుడే సిసలయిన విద్యార్థి గృహం లాగా భాసిల్లసాగింది. అహోరాత్రాలూ ఎవర్ని కదిలించినా చదువు—చదువు—చదువు! ఎవరు మాట్లాడుతున్నా పరీక్షల గురించీ, ప్రశ్నపత్రాల గురించి! అంతకు ముందు పరీక్షల్లో వచ్చిన ప్రశ్నల మీద చర్చలూ — రేపు రాబోయే ప్రశ్నల గురించి వూహాగానాలూ—యివే!

పరీక్షలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఒకొక్క-

జీవనపోరాటంలో...

రోజా పరీక్ష పూర్తి కావటంతోనే, ఆ సాయంత్రం హాస్టల్లో మెస్ దగ్గరా, బ్లాకులమధ్యా జనం గుమిగూడి ఆ రోజా పరీక్షలు చర్చించుకో సాగారు. ఏ ఏ క్లాసులో ఎన్ని వికెట్లు పడిపోయిందీ చెప్పుకుంటున్నారు.

ఒకో పరీక్ష కాగానే, కొంతమంది విద్యార్థులు కలాలు మూసేసి, కదనానికి మంగళహారతి పాడేస్తున్నారు. అలా పెళ్ళి బెడ్డింగులు సర్దుతున్న వారినే పడిపోయిన వికెట్లుగా మిగతావారు అభివర్ణిస్తున్నారు.

హడావిడితో, అలజళ్ళతో, రాత్రింబవళ్ళు కరెంటు తగలెయ్యటంతో, చాయ్ దుకాణాల్ని బాగుచెయ్యటంతో, పెళ్ళివారిల్లులా వెలిగిపోయిన హాస్టలు, పరీక్షలు ముగిసిన రోజున అప్పగింతలపూట పెళ్ళివారి విడిదిలా తయారయింది.

ఒక్కొక్కరుగా అందరూ హాస్టల్ విడిచి, రైళ్ళెక్కారు.

భాను పరీక్షలన్నీ రాశాడు! మధ్యలో రెండు, మూడుసార్లు అతనూ పరీక్షలు డ్రాప్ చేసుకు వెళ్ళిపోదామని చూశాడుగానీ, రఘురాం అతణ్ణి వెళ్ళనిచ్చాడు కాడు.

"చదివిందేదో రాయి! తొందరపడి చాన్స్ వదులుకోకు! ఫలితాలు చెప్పే బాధ్యత టెక్నికల్ బోర్డ్‌దిగానీ నీది కాదు! అంచేత నీ ఫలితం నువ్వే చెప్పేసుకోకు! నీ పని నువ్వు చెయ్యి!" అంటూ కదనరంగం విడవబోయిన అర్జునుణ్ణి పట్టుకున్న శ్రీకృష్ణుడిలా 'గీతాపాఠం' తలకెక్కించి ఆపాడు.

'సరే కానిమ్మ'ని ఆగాడు భాను. 'ఆగి'నందుకు, చివరికి అతడికీ సంతృప్తి తోచింది.

శంకర్రావ్‌గారితో మాత్రం బాగానే రాశాననీ, ప్యాసవుతాననీ కోశాడు. ఆయన నమ్మినా, మానినా [illegible] అన్నాడు. ఓ రోజా అక్కడే వుండి, ఇంటికి బయల్దేరాడు భాను.

12

తూరుపు తెలతెలవారుతోంది. [illegible] ఊడుస్తున్న మహాలక్ష్మమ్మ భాను రావటం చూసి ఆనందంగా చేతిలో చీపురు అరుగు మీద పడేసి, అతడికి ఎదురెళ్ళింది.

> *జరిగినకథ 3:* అల్లరి చిల్లరిగా తిరుగుతూ చెడు సహవాసాలకి లోనైన కొడుకు భానుని పాలిటెక్నిక్‌లో చేర్పించమంటూ చెల్లెలు కౌసల్య, బావ శంకర్రావుల దగ్గరికి పంపిస్తాడు సాంబయ్య. ప్రమాదికి ప్రాణం ఇచ్చే శంకర్రావుగారి సంతానం రాజా, రాధలు. హాస్టల్లో చేరిన భాను చదువుకోకుండా సిగరెట్లు తాగుతూ, పేకాడటం చూసిన శంకర్రావుగారు మందలిస్తారు. రాధకి శంకర్రావుగారు పెళ్ళి సంబంధాలు చూస్తున్నారని విని బాధ పడతాడు భాను.

"రాణీబా! ఏమిటీ ఉత్తరంకూడా రాయలేదు ఎప్పుడొస్తున్నదీనూ? కులాసాగా అంతా ?..." అంటూ.

"అంతా కులాసానే! ఎప్పుడు బయల్దేరేదీ నాకే తెలీక, ఉత్తరం రాయలేదంతే!" అంటూ లోపలికి నడిచాడు భాను.

"పరీక్షలు బాగా రాశావా ?"

"ఆ! ప్యాసవుతాను. నాన్నేరి ?"

"దొడ్లో వున్నారు. స్నానం చేస్తున్నారు. చెప్తానుండు" అంటూ దొడ్లోకి నడిచింది రాణి. వెనకే వెళ్ళాడు భాను.

"వచ్చేవ్, వచ్చావా ?" అన్నారు సాంబయ్యగారు కొడుకుని చూసి, సంతోషంగా.

"బాబు పరీక్షలు బాగా రాశాట్టండీ!" సంబరంగా అంది మహాలక్ష్మమ్మ.

"మంచిదిలా! పాసవుతావుగా!" అడిగా రాయన.

"అవుతాను." అన్నాడు భాను.

* * *

"ఏమిట్రా యింత చిక్కిపోయావురా ? [illegible] అయిపోయావు! పరీక్షలని రాత్రి, పగలూ చూడకుండా చదివావుటరా?" [illegible] పెడుతూ అప్ప తల్లి మాటలకి మనసులోనే నవ్వుకున్నాడు, భాను.

"చదువు కాదు. [illegible] సరదాపోయినా, కనీసం పరీక్షలప్పుడన్నా రాత్రింబవళ్ళు చదవకపోతే, ఇంకెలా [illegible] ?"

(43 వ పేజీ చూడండి)

చందమామ రావే జాబిల్లి రావే

కొండెక్కి రావే పార్లే గ్లూకో తేవే

చిట్టి పొట్టి పాపలకు ఇష్టం

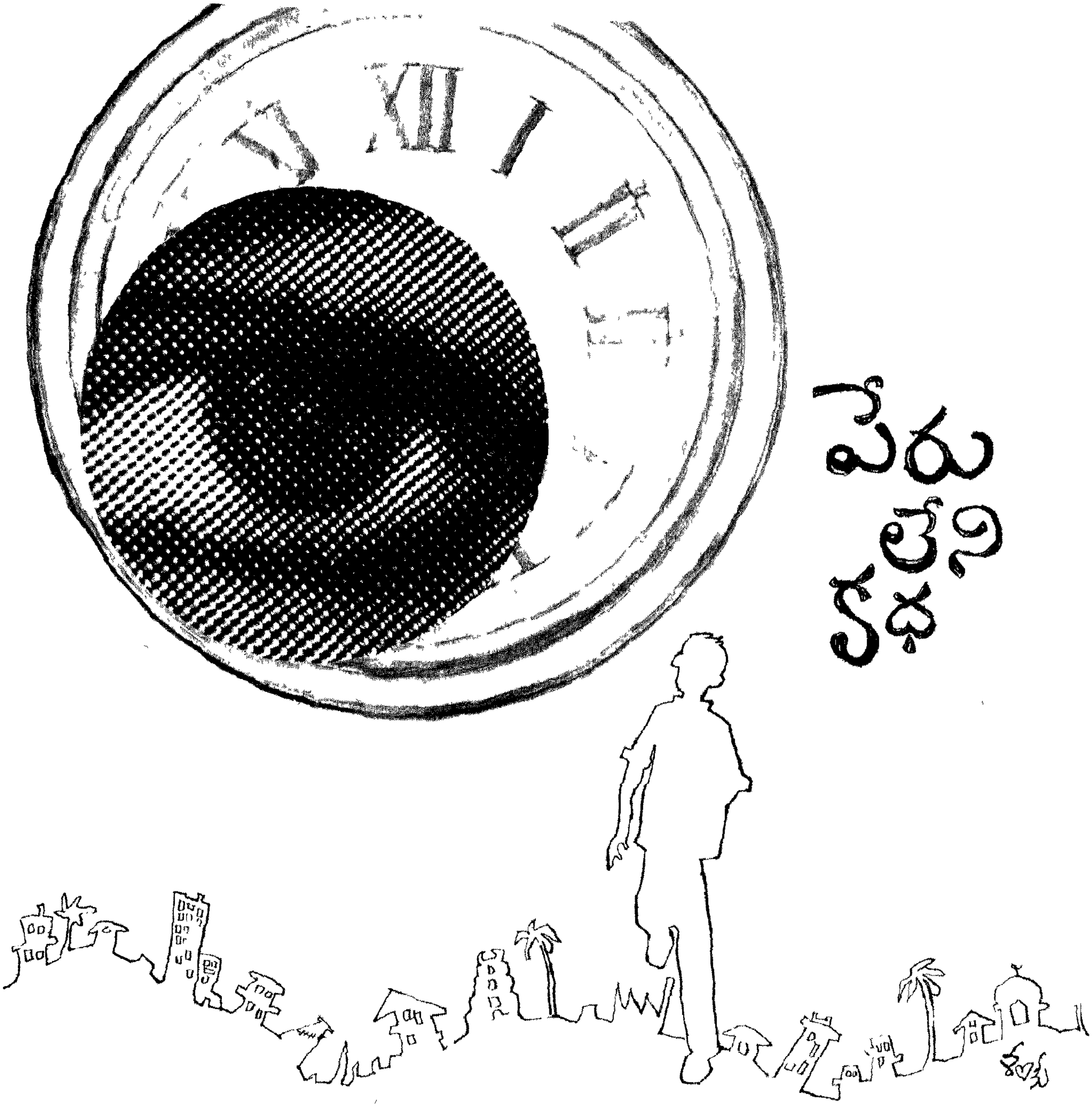
పార్లే గ్లూకో మజా రుచితో... ఎంతో శక్తితో

పాలు, గోధుమలు, పంచదార, గ్లూకోజ్‌లలోని శక్తినిచ్చే తత్వం గల పోషక పదార్థాలతో నిండి వున్నాయి పార్లే గ్లూకో బిస్కట్లు

పార్లే

గ్లూకో — భారత దేశంలో అత్యధికంగా అమ్మబడే బిస్కట్ వరల్డ్ సెలక్షన్ బహుమతి విజేత

everest/951/PP-II

పేరు లేని కథ

ఆ చెవిలోంచి ఈ చెవిలోకి దూసుకువస్తోంది సెగలు కక్కుతున్న వడగాలి రాత్రి తొమ్మిది ఐనా ఏమాత్రం చల్లబడలేదు దేశం కారుతున్న చెమటను చేతిగుడ్డకద్దీ రిక్షాలోంచి దిగి, బస్సు దగ్గరకు నడిచాను 'అమ్మయ్య' ఎలాగైతేనేం

చివరి బస్సు అందుకోగలిగానన్న తృప్తి నాకు కలిగింది ఆ బస్సు దొరకనంత మాత్రాన అవతల మునిగిందీ లేదు, దొరికినంత మాత్రాన పెద్దగా ఒరిగిందీ లేదు బస్సులోగూడ ఆట్టే జనం లేరు ఎయిగురైదుగురున్నారు నా కోసమే ఇంతసేపు ఆగినట్టు నేను ఎక్కగానే హారన్ మరొక్కసారి కొట్టి, బైల్దేరదీశాడు డ్రైవర్ కిటికీ ప్రక్క సీటులో స్థిమితంగా కూలబడి ఎదురుగా నుంచున్న కండక్టర్ చేతిలో పైసలు పెట్టి, గుంటూరుకు టిక్కెటివ్వమన్నాను బస్సు వూరు దాటి రోడ్డు పట్టింది సత్తెనపల్లి వీధి దీపాలు, ఇండ్ల దీపాలు వెనక్కు జారుకున్నాయి ఆ ప్రక్క, ఈ ప్రక్క సిపాయిల్లాగ నిలబడ్డ చెట్లు వాటి వెనుకగా ఎగుడు దిగుళ్ళలో, కంప, కసరులతో వున్న నేల ఊరు దాటాక కాస్త చల్లబడినట్లుంది నా ప్రాణానికి ఉన్న నలుగురికి టిక్కెట్లు యిచ్చి, డ్రైవర్ ప్రక్కకి చేరి కబుర్లు ప్రారంభించాడు కండక్టరు బస్సు జోరు పుంజుకొంది దానికన్న వేగంగా నా మనసు గుంటూరు పొలిమేరలు చేరింది

ఎన్నాళ్ళ క్రితం మాటలవి, చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలు, సంఘటనలు నెమరుకువచ్చాయి గుంటూరు ప్రక్కనే వున్న మంగళగిరిలో పుట్టాను స్కూలు చదువంతా అక్కడే అదైన తరువాత గుంటూరు కాలేజీ జీవితం కాలేజీలో చదివిన మొదటి రెండేళ్ళు, రైల్లో వచ్చి పోవడం అదొక థ్రిల్ లైఫ్‌లో ఆ తరువాత డిగ్రీ చదువుకు మాత్రం గది తీసుకుని గుంటూరులోనే వున్నాను పట్టా వచ్చాక, రెండేళ్ళు ఎందరో దేవుళ్ళకు మొక్కుబడులు, ఎన్నో గుళ్ళు, ఇళ్ళ ప్రదక్షిణాలు మదరాసు రాష్ట్రం నుంచి విడిపడ్డారు ఆంధ్రులు విడిపడాలని పోట్లాడిన

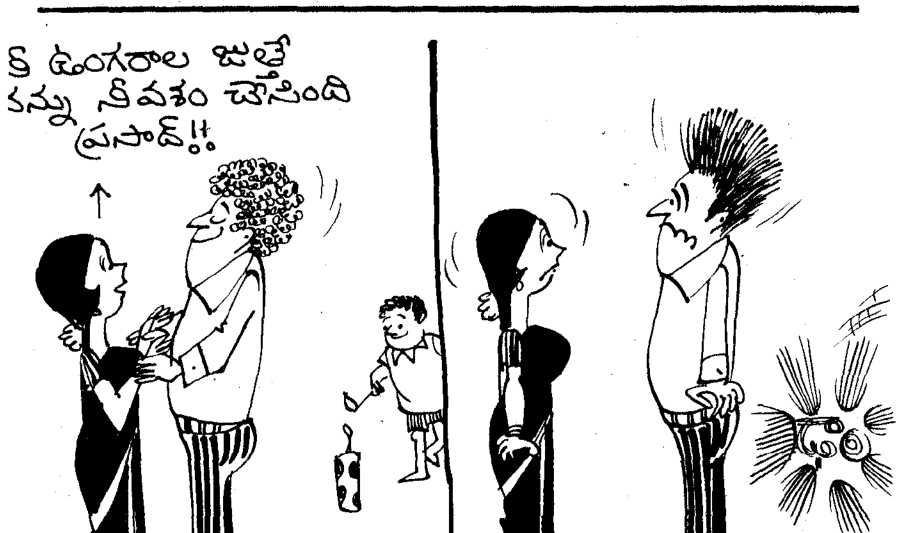

సింథాల్
దుర్గంధాన్ని నిర్మూలించి తాజాదనం గల్గించే సబ్బు.
CINTHOL
Godrej
CINTHOL
DEODORANT AND COMPLEXION SOAP
CINTHOL
చమట వలన గలిగే శరీర
దుర్గంధాన్నుండి శక్తివంతంగా
కాపాడుతోంది.
ఏ సబ్బు పూర్తిగా వుంచనంత
తాజాగా మిమ్ములను
వుంచుతుంది.
సౌందర్య రక్షణకై చర్మ రోగ
నిపుణులచే సిఫారసు చేయబడింది.

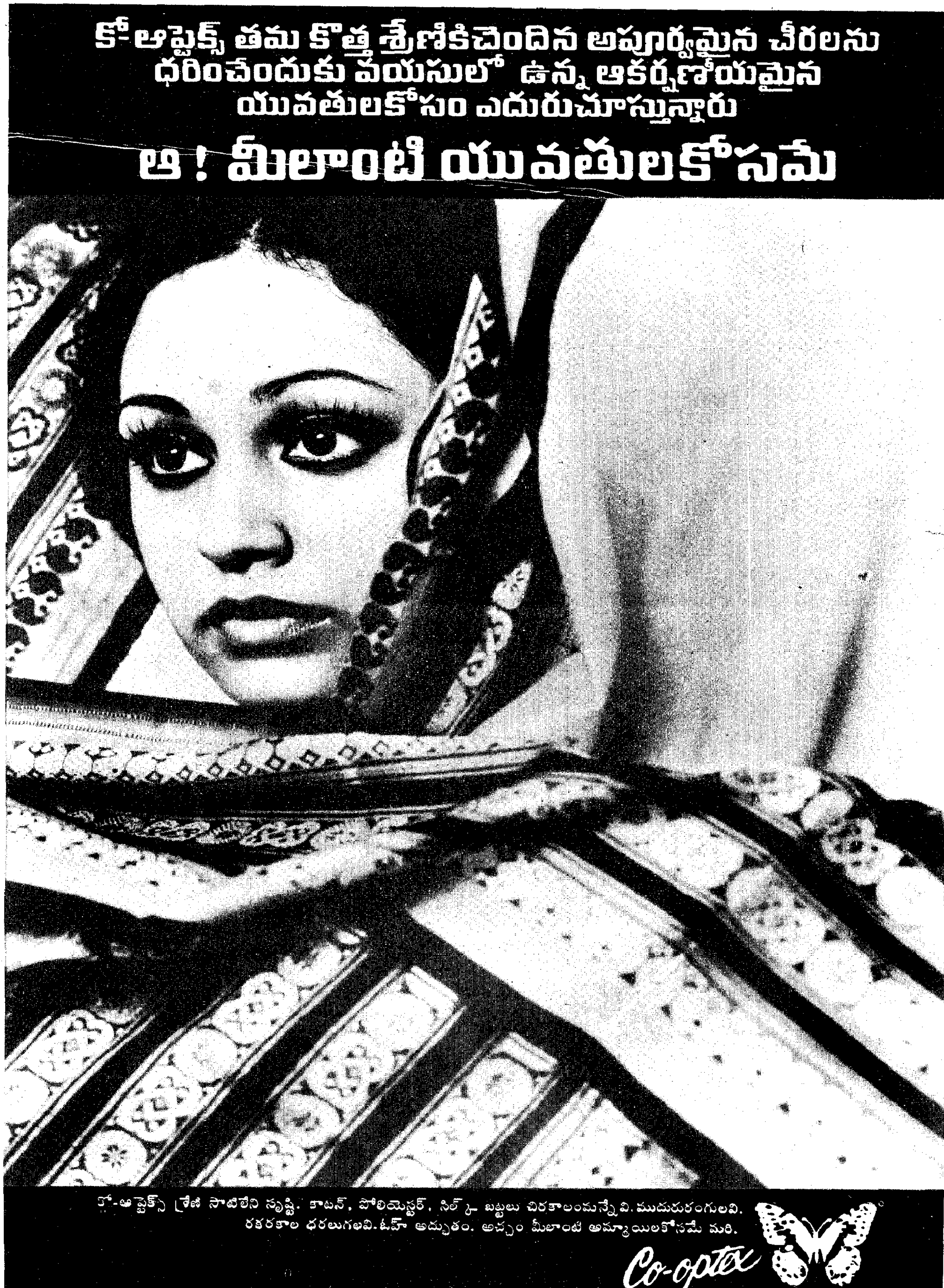
దీపావళి కథల పోటీలో రూ. 600 బహుమతి పొందిన కథ

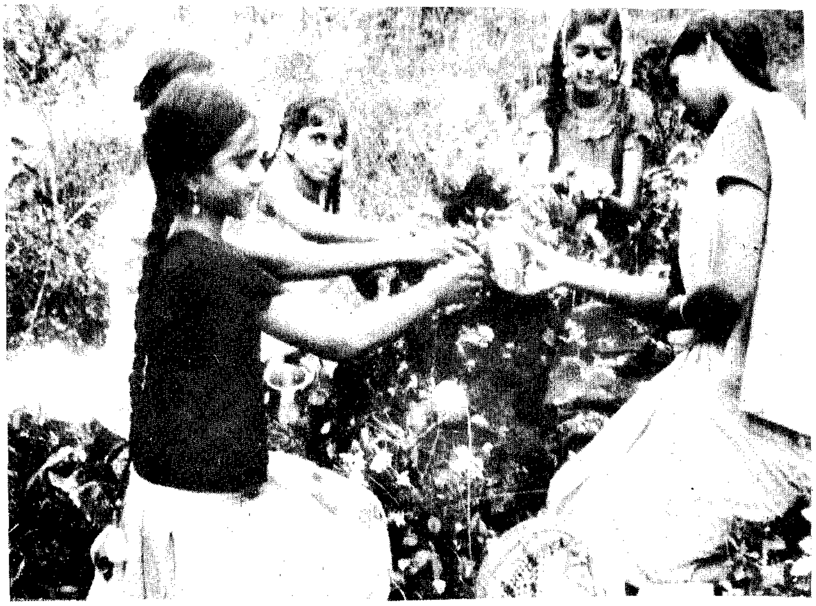
వాళ్ళలో నేనుకూడ ఒకణ్ణి. మా వూళ్ళో లెవెల్ క్రాసింగ్ గేట్లమీద కూర్చుని నా అభిప్రాయాన్ని గాఢంగా చెప్పుచ్చాను. అమరజీవి ఆత్మశాంతికి, మంగళగిరి రైలు స్టేషన్‌లో లైట్లు పగల గొట్టానుగూడ. ఆయన త్యాగంతో అవతరించిన ఆంధ్రరాష్ట్ర ముఖ్య పట్టణంలో. నా పట్టా మెళాన వ్రేలాడవేసుకుని వేట ప్రారంభించాను. అదృష్టం బాగుండి వెంటనే దొరికింది ఉద్యోగం కర్నూల్లో. మెల్లగా అందులో పాతుకుపోయాను. ఆ రోజుల్లోనే పెళ్ళి చేసి, ఉన్న కాస్త ఆస్తి అమ్మి, పుట్టిన వూరుతో చేతులు కడుక్కుని నాతో చేరారు మావాళ్ళు. పుట్టి పెరిగిన వూరు మీద, చదివిన వూరుమీద మొదట్లో మనసు పరుగెత్తేది. క్రొత్తల్లో ఒకటి రెండుసార్లు వెళ్ళి ఆ రోడ్లు ఇండ్లు, కొండలు, గుళ్ళు తనివితీరా కాళ్ళు — కళ్ళు పీకేలాగ తిరిగి తిరిగి చూశాను. ఇంతట్లోకి పిల్ల సంసారంలా మార్చారు రాజధానిని హైదరాబాదుకి. క్రొత్త దేశం, క్రొత్త రాష్ట్రం హైదరాబాదు వచ్చిననాటి నుంచి, ఈ పదిహేనేండ్లలో ఏ వూరు కదల లేదు. కారణం ఏమీలేదు. స్వంత వూరిలో మనని ఇప్పుడు గుర్తుపట్టేవారు లేరు — చదివిన వూరిలో తెలిసినవారెవరూ లేరు. ఈ ప్రాంతానికి రావడానికి పనేమీ పడలేదు. ఉన్న బరువు బాధ్యతలతో విహారయాత్రలాగ వెళ్ళివచ్చే ప్రసక్తే లేకపోయింది. దొరక్క దొరక్క ఈనాటికి ఎన్నో ఏళ్లకు ప్రభుత్వ ఖర్చులతో, ప్రభుత్వ పనిమీద సత్తెనపల్లి రావలసివచ్చింది. ఎందుకో ఈసారి, టూర్ అంటే అది తమ జన్మహక్కని టూరు చేయడంలోని ఆర్టు అంతా తమదేనని, అనుకునే మా ఆఫీసు లోని ప్రబుద్ధులు, సత్తెనపల్లి పోవడానికి ముందుకు రాలేదు. బహుశః ఈ ఎండ వడగాలి చూసేమో లేదా తిండి తప్ప మరేమీ దొరకని ఈ ప్రోగాములో లైఫ్ లేదనో, ఏమైతేనేమి నన్ను పిలిచి, ''నీది ఆ జిల్లా కదా! వస్తావా క్యాంపుకు'' అని అడిగాడు ఆఫీసర్. ఇంట్లో, ఒంట్లో ఇబ్బందులేమీ లేవు. సమయం దొరికింది కదా అని వెంటనే అంగీకరించాను. తీరా బైల్దేరే ముందు రోజు ఆఫీసర్ పిచి, నన్ను ముందు సత్తెనపల్లి వెళ్ళి ఆ పని చూసుకుని రిపోర్టుతో గుంటూరులో తనని కలుసుకోమన్నాడు. ఇక్కడ పని తొందర తొందరగా ముగించుకుని, కాగితాలు మడిచి, కలం జేబులో పెట్టేసరికి ఎనిమిది గంటలు కొట్టారు. ఈ పూటకు ఆగి, ప్రొద్దున్నే పోవచ్చన్నాకూడ వినక, ఈ లాస్ట్ బస్సులో బైల్దేరాను. రాత్రి, పదిన్నర, పదకొండు గంట లకు గుంటూరు చేరి, ఏ లాడ్జిలోనన్నా తల దాచుకుని రేపు పది గంటలకు తిన్నగా కలెక్టరుగారి ఆఫీసులో మా ఆఫీసర్‌ను కలుసుకుని, ఆయనకీ రిపోర్టిచ్చి, గబగబా పాత రోడ్లు నాలుగు ఒక చుట్టు చుట్టి, సాయంత్రం వేళకు మంగళగిరి చేరి స్వామి దర్శనం చేసుకుని, వెంటనే విజయవాడ వెళ్ళి ఎల్లుండికల్లా హైదరాబాద్ వెళ్ళాలి. ఇదీ నా ప్రోగ్రామ్.

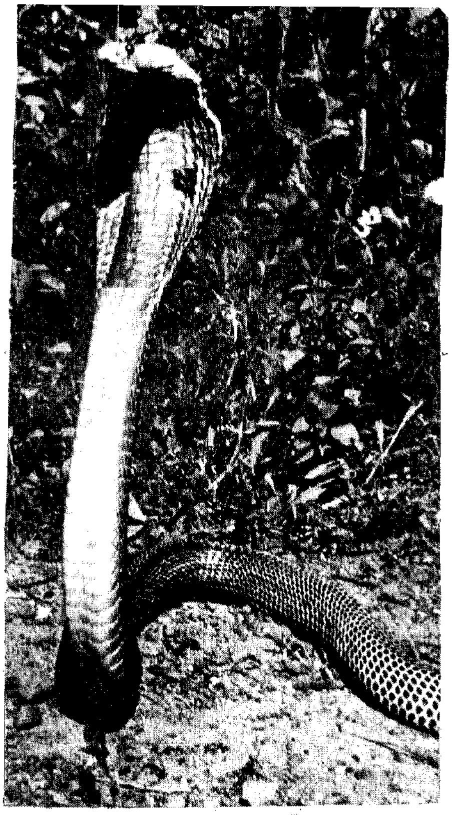
అప్పుడే చాలా దూరం వచ్చేసిందిలాగుంది బస్సు. కుడిప్రక్కన ఎత్తుగా కొండలు, ప్రక్కనే రైలురోడ్డు, దూరంగా సిగ్నల్ లైట్లు 'ఎక్కడ కొచ్చానూ?' అని నా జ్ఞాపకశక్తికి పరీక్ష పెట్టాను. అవి పేరేచెర్ల కొండలు కావుకదా! అంటే దాదాపు గుంటూరులో పడ్డట్లే. ఓసెలింజను చెవులు చిల్లులు పడేలా అరుస్తూ గూడ్సు వాగన్లను లాగలేక, లాగలేక లాగుతోంది గుంటూరు దిశకు. పేరేచెర్ల అయితే, లెవెల్ క్రాసింగ్ రావాలే! ఇంకా రాలేదేమిటని చీకట్లోకి కళ్ళు చిట్లించి చూస్తున్నాను. మరో నిముషం గడిచేసరికి, చిన్న కుదుపుతో బస్సు ఆగింది. ఎదురుగా కొన్ని లారీలు గూడ ఆగివున్నాయి. అనుమాన మెందుకని, ఎవరినైనా అడుగుదామని బస్సులోకి చూశాను. ఎప్పుడు దిగిపోయారో ఏమో వేరే ప్రయాణీకులు. ఎవ్వరూ లేరు. డ్రైవరు బీడీ వెలిగించాడు. కండక్టర్ పక్కనే కూర్చునివున్నాడు. ముందు సీట్లోకి జరిగి, ''ఎందాక వచ్చాము కండక్టరుగారూ!'' అని అడిగాను. నా ముఖంవంక ఒక్కక్షణం చూసి, ''పేరేచర్ల గేటుదాక'' అని మరో ప్రశ్న వేసే అవకాశం యివ్వకుండా సమాధానం ఇచ్చాడు.

ఆవులించి చిటికవేసి, టైము చూశాను. పది దాటి పరుగెత్తుతోంది సమయం. గంటలో యింత దూరం వచ్చేశాడంటే ఈ డ్రైవర్ మంచి జోరుగానైనా వచ్చివుండాలి. లేదా రోడ్లు, బస్సులు బాగుపడన్నా వుండాలి. మునుపు యీ దూరం గంటన్నరపైగా నడిచేవి బస్సులు. 'అబ్బో' ఫరవాలేదు. మనవాళ్ళు పురోగమిస్తు న్నారు అనుకున్నాను. రైలు వెళ్ళినా గేటు తెరవలేదు ఏమయిందో ఏమో. ఇంకేదో బండి గుంటూరు నుంచి వస్తోందిట. తీసి మళ్ళీ వేయటం యెందుకని, అలాగే వుంచారు గేటుని రైల్వేవారు. ఊరి ముందుకు వచ్చి బోర్లా పడ్డట్లైంది నా పని. ఆ గేటు దాటి, పదడుగులు వేస్తామో లేమో, కొత్తగా కట్టిన పి. జి. సెంటర్, లైలా పబ్లిక్ స్కూలు వున్నాయిట. ఇవి ఈమధ్యలో వచ్చినవి సుమండీ! నేను చదువుకునేరోజుల్లో, అక్కడ వానలు సరిగ్గా పడితే, జొన్నలు పండే పొలాలుండేవి. నాలుగైదు ఒకమోస్తరు మామిడితోట లుండేవి. మామిడితోటలంటే నాకు ఓంకారం మాష్టరు జ్ఞాపకం వస్తారు. ఓంకారం మాష్టరింట్లో గది తీసుకుని కాలేజీ చదువులు వెలగబెట్టే రోజులు. బస్తీకి అలవాటుపడ్డ మనసు సెలవుల్లో కూడ యింటికి పోనీయలేదు. అవి — ఇవి వంకలు చెప్పి గుంటూరులోనే వున్నాను. ఓంకారంగారు యెంతో కలుపుగోరు మనిషి. ఆవకాయ పెడితే ఒకేచెట్టు కాయ పెట్టాలనేది ఆయన సిద్ధాంతం. బజారులో కొంటే నమ్మకంలేదు కనుక, తోటలకు వెళ్ళి నచ్చిన కాయ కోయించి తీసుకువస్తాడు ప్రతిసారి. ఆ ఏడు యిద్దరం చెరొక సైకిల్‌మీద శంకర్‌విలాస్‌లో డబుల్ టిఫిన్ పట్టించి పేరేచర్ల తోటల్లో మంచి కాయ వుందంటే అడ్డదారిన పడ్డాము. కొండలు, గట్రా కొత్తకాకపోయినా ఆదొక సరదా నాకు. కొండల నెక్కెయ్యాలని. కాయలు బేరంచేసి కోసి, బస్తాలోవేసి వెనక కట్టి బయలుదేరాము. అందాక బాగానేవుంది. రోడ్డు వెంబడి పోదాం మాష్టారు అంటే చుట్టూ అవుతుంది. డొంకవెంబడి అడ్డంగా కొట్టేదాం అన్నాడు. సగం దూరం వచ్చామోలేదో సైకిల్లో గాలి పోయింది. అక్కడినుంచి లబోదిబోమంటూ యింటికి చేరేసరికి ఎండంతా మూపాలయింది. అక్కడ యిప్పుడు యెన్నో బిల్డింగ్‌లు లేచాయిట. దాదాపు గుంటూరులో కలిసిందట. నల్లపాడు గుంటూరు పురపాలకసంఘంలో చేరిందట. అటు గుంటూరు నంబూరు స్టేషన్‌తో కలిసిందట. వేరేదిక్కున చేబ్రోలుతో చేరిపోయిందట. కాగే నూనెలో వేయగానే,

కో-ఆప్టెక్స్ తమ కొత్త శ్రేణికిచెందిన అపూర్వమైన చీరలను
ధరించేందుకు వయసులో ఉన్న ఆకర్షణీయమైన
యువతులకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు
ఆ! మీలాంటి యువతులకోసమే
కో-ఆప్టెక్స్ శ్రేణి సాటిలేని సృష్టి. కాటన్, పోలియెస్టర్, సిల్క్ బట్టలు చిరకాలంమన్నేవి. ముదురురంగులవి.
రకరకాల ధరలుగలవి. ఓహ్ అద్భుతం. అచ్చం మీలాంటి అమ్మాయిలకోసమే మరి.
Co-optex

దిబ్బు దిబ్బు దీపావళి!
మళ్ళీవచ్చే నాగుల చవితి!!

దీపావళి వెళ్ళిన 4వ రోజున దక్షిణాదిన **నాగుల చవితి** పండుగ చేసుకుంటున్నారు. ఉత్తరాదిన 5వ రోజున **నాగ పంచమి** చేసుకుంటారు...నాగుపాము పుట్టలో పాలు, ఫలహారాలు వేసి దీప ధూపారాధనలు చేసి — పాము పుట్టమీద మన్నును "పుట్ట బంగారం"గాతీసి చెవికి పెట్టుకుంటారు! — ఈ ఫోటోలు పంపినవారు : కె. సత్యనారాయణ ప్రసాద్ [నూజివీడు]

ఇంతకాస్త ఇంతయే మలబారు అప్పుడంలాగ. ఎంతో పెరిగిందట. ఎన్నో విధాల వృద్ధి చెందిందట. అప్పుడప్పుడు వచ్చే మనుషులు చెప్పే సమాచారాలతో ఆ పట్టణ ప్రగతిని మనసులో చిత్రించుకుంటూనే వున్నాను. కాని దానిని కళ్ళారా చూసే భాగ్యం మాత్రం ఈనాటికి లభ్యింది. అందుకేమరి, నేను గుంటూరు చేరటానికి తొందరపడ్డది.

చెవులు చిల్లులుపడేలాగున్న రైలు కూత, దానివెంబడి పెద్ద శబ్దాలు నా ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగించాయి. ఎంత రైలు అయితే మాత్రం అంత శబ్దమా పిడుగులు పడ్డట్లు. నల్లటి పొగ, ఎర్రటి మంట ఎదురుగ కనిపించింది. బలవంతాన ఆపినట్లుగా రైలు ఆగింది. సరిగా, లెవెల్‌క్రాసింగ్ మీద బండి పట్టాలు తప్పింది. మధ్య పెట్టె పట్టాలు తప్పి, పట్టాల కడ్డంబడి మొండికెత్తిన ఎద్దులా క్రూలబడ్డది. దాంట్లో నూనె పదార్థాలు ఉన్నట్లున్నాయి; అంటుకొని మంటలురేగాయి. స్టేషన్ నుండి సిబ్బంది వచ్చింది హంగు — ఆర్భాటంతో. గూడ్సుబండి అవడంతో ప్రమాదం అన్న బాధ యెవరిలో కలగలేదు. రైలును విడగొట్టి వారి తంటాలు వారు పడుతున్నారు.

బీడి కాలుస్తూ చెట్టుక్రింద నించున్న డ్రైవర్ కండక్టరు ఆ మంటల వెలుగులో కనిపించారు. మెల్లగా దగ్గరకు చేరాను. నా ప్రయాణానికి ఇక్కడ 'కామా' పడింది. ముందు గమ్యంతరం ఏమిటని మళ్ళీ అడిగాను. అది

దీపావళి బహుమతి కథ

అంతా బాగయి, గేటు తెరిస్తేకానీ అటూ యిటూ రాకపోకలు సాగవని అందాకా మన పని ఇంతేనని వాళ్ళన్నారు. గేటు తెరవడం ఎప్పటికి అవుతుందో ఏమో పగలయినా అయితే, అవతలకి దాటివెళ్లితే యెలాగెలాగో చేరుకోవచ్చు. రాత్రి పదకొండు దాటుతోంది. ఏమి చేయాలి, మెల్లగా బస్సు యెక్కి ఏదైనా ఉపాయం ఆలోచిస్తున్నాను.

ఇంతట్లోకి డ్రైవర్, కండెక్టరు నాదగ్గర కొచ్చి, ముఖంలోకి చూసి "మీరు సహకరిస్తే మనం గుంటూరు చేరే ఉపాయం వుంది" అన్నారు.

"తప్పనిసరిగా వారికి 'నా సహాయం పూర్తిగా' ఇస్తానన్నాను. అక్కడనుంచి అడ్డదారిన అంటే బండ్ల బాటవెంబడి, కొంత దూరం పోతే అక్కడినుండి సులువుగా చేరుకోవచ్చని, కానీ గవర్నమెంటు బండి అవడంతో ఈ సంగతి యెవరికయినా తెలిస్తే వాళ్లిద్దరి కొంప మునుగుతుందని, వాళ్లకేవో అర్జంటు పనులున్నాయని, నేను కనుక సహకరిస్తే బయలు దేరుదామన్నాడు. సరేననక తప్పలేదు. "డొంక దారంటున్నాను కాస్త ఆలస్యం అయినా ఫరవాలేదు జాగ్రత్త" అని చెప్పి, ఈ దారివెంబడి పోతే ఆ పి. జి. సెంటరు వగైరాలు చూడలేక పోతున్నాననే బాధతో పక్కనే కదులుతున్న కొండ వెనుక, దాక్కుంటున్న చంద్రుణ్ణి చూస్తూ కూర్చున్నాను. తిన్న తిండి వంటపట్టేలా యెత్తి యెత్తి కుదేస్తున్నది బస్సు. బాలింతలా మెల్లగా నడుస్తోంది ముందుకు. చిన్న కునుకుపట్టింది.

కళ్ళు తెరిచేసరికి మళ్ళీ చంద్రుడు ఎప్పుడు వచ్చాడో ఏమో వెన్నెల విరగకాస్తోంది. రోడ్డుమీద వున్నాము. బస్సు ఆపి, యెదురుగా వున్నవాళ్లతో ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు డ్రైవరు. వాళ్ల పెదవుల కదలికలు వెన్నెల వెలుగులో కనపడుతున్నా మాటలు వినిపించడంలేదు. చుట్టూ కాంక్రీటు కలిపే మిషన్ల ధ్వని, రాళ్లు పగులగొడుతున్న ధ్వని మనుషులుగూడ చాలమంది వున్నారు. ఏదో పెద్ద భవంతి కడుతున్నారు. రోడ్లు అవి క్రొత్తగా వేసినట్లున్నాయి. ఎన్నో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. కానీ వెలుగుమాత్రం వెన్నెలకన్నా యెక్కువలేదు.

ఇంతట్లోకి డ్రైవరుగారు నన్ను పిలిచారు దగ్గరకు రమ్మని. 'ఇందాకా వచ్చిన తరువాత ఇదేదో కొత్తరోడ్డు యెదురయిందని, ఎదురుగా వున్న కూలీలను దారి ఎటని అడిగితే, వాళ్ళు చెప్పేది తమకు అర్థంకాలేదని నన్ను కాస్త అడిగి చూడమని చెప్పారు.

వాళ్లతో మాట్లాడి ప్రయోజనంలేక క్రిందికి దిగి, ఇంకెవరినైనా అడుగుదామని, వాళ్ళు దారి చూపిస్తుంటే ముందుకు నడిచాను. చేతిలో ఏదో కాగితాలు వున్నాయి — ఇద్దరు పట్టుకుని, నుంచుంటే పెనిసిలుతో దానిమీద ఏదో చూపిస్తు న్నాడు టోపి పెట్టుకుని నిండుసూటులో ఒక వ్యక్తి. దగ్గరకు వెళ్ళి నమస్కారంచేసి, మరి సమాధానంకోసం ఎదురుచూసాను. వాళ్ళు నన్ను చూసినట్లులేరు. వారిలో వారు ఏదో తర్జన భర్జన పడుతున్నారు. వాళ్ల దృష్టిని నావైపు మళ్లించుకునేందుకు, మెల్లగా పొడిగా దగ్గాను

ఇదిగో...సరసమైన ధరలో ఓ సాటిలేని షాంపూ

మిస్టీ

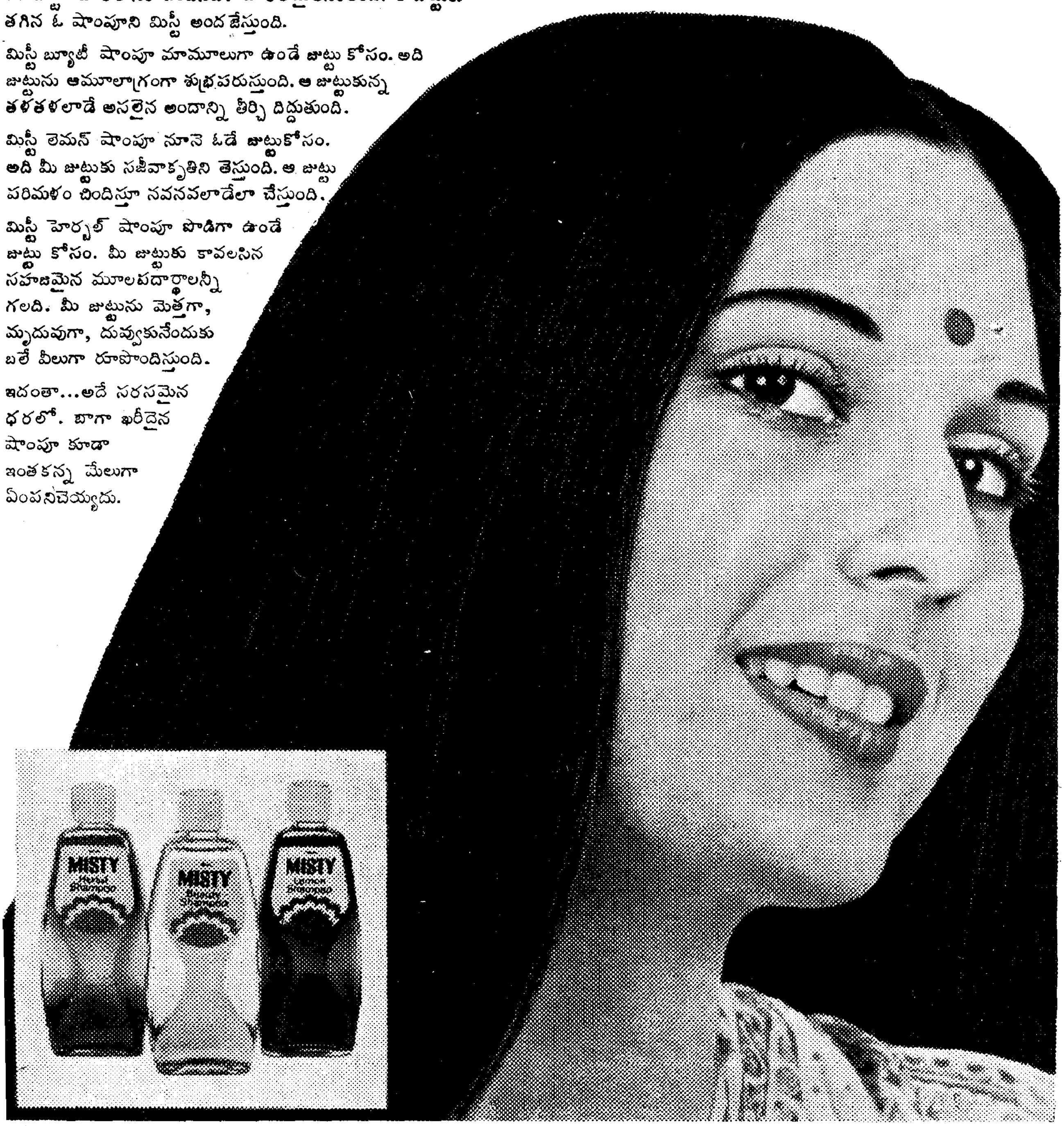
మీ జుట్టు ఏ రకానికి చెందినది? ఏ రకమైతేనేంలెండి. ఆ జుట్టుకు తగిన ఓ షాంపూని మిస్టీ అందజేస్తుంది.

మిస్టీ బ్యూటీ షాంపూ మామూలుగా ఉండే జుట్టు కోసం. అది జుట్టును ఆమూలాగ్రంగా శుభ్రపరుస్తుంది. ఆ జుట్టుకున్న తళతళలాడే అసలైన అందాన్ని తీర్చి దిద్దుతుంది.

మిస్టీ లెమన్ షాంపూ నూనె ఓడే జుట్టుకోసం. అది మీ జుట్టుకు సజీవాకృతిని తెస్తుంది. ఆ జుట్టు పరిమళం చిందిస్తూ నవనవలాడేలా చేస్తుంది.

మిస్టీ హెర్బల్ షాంపూ పొడిగా ఉండే జుట్టు కోసం. మీ జుట్టుకు కావలసిన సహజమైన మూలపదార్థాలన్నీ గలది. మీ జుట్టును మెత్తగా, మృదువుగా, దువ్వుకునేందుకు బలే వీలుగా రూపొందిస్తుంది.

ఇదంతా...అదే సరసమైన ధరలో. బాగా ఖరీదైన షాంపూ కూడా ఇంతకన్న మేలుగా ఏంపనిచెయ్యదు.

1904వ సంవత్సరంనుండి నాణ్యమైన ఉత్పాదనలను తయారుచేస్తున్న బోస్కో యొక్క ఉత్పాదన.

ముగ్గురూ నావేపు తిరిగారు. ప్రశ్నార్థకంగా నా వెనుకనున్న కూలీలవేపు చూశారు. నాకు నేనే పరిచయం చేసుకుని, పరిస్థితి వివరించి, దారి చెప్పవలసిందిగా రెండుముక్కల్లో అడిగాను.

వారి ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగిందేమో అదోలా ముఖంపెట్టి, ప్రక్కకి చెయ్యి చాపి, చూపి, అటు తీసుకుపొమ్మన్నారు. నాకు అతనిని చూస్తే ఎక్కడో చూసిన జ్ఞాపకం వచ్చింది. అవును నిజంగానే వాడే హనుమంతు. మా వూరి వాడే. అవును. నాకన్న రెండేళ్ళు చిన్న. నేను ఖాళీగా తిరిగే రోజుల్లో వాడు ఇంటరు ఫస్టు క్లాసులో పాసయ్యాడు. తరువాత ఇంజనీరింగ్‌కు వెళ్ళాడు. అటు తరువాత వాడి వివరాలు తెలియ లేదు. కానీ ఆమధ్య ఎవరో, వీడు పనిచేస్తున్న ప్రాజెక్టులో ప్రమాదంలో చిక్కుకుని చనిపోయాడన్నారు. అయితే అది నిజం కాదన్నమాట. వాడు బ్రతికి వున్నందుకు ఒక మూల సంతోషించినా, నన్ను చూసి గుర్తు పట్టకపోగా సమాధానంకూడ సరిగా యివ్వకపోవడంతో వాడితో చుట్టరికం తిరగతోడాలనిపించలేదు; అధికారంలో వున్నట్టున్నాడు. హోదా అలాంటిది మరి. నాకు కావలసింది వేరు. వీళ్ళతో పని ఏమిటని కూలీలు దారి చూపిస్తే ముందుకు నడిచాను.

పది బారల దూరం పోయినాక ఒక చిన్న ఆఫీసులోకి తీసుకుపోయారు. నాకు ఆ మసక వెలుతురులో దాని పేరు సరిగా కనబడలేదు. ఎదురుగా కుర్చీలోవున్న మనిషికి విష్ చేసి, వచ్చిన పని చెప్పాను. తల వంచుకుని, ఏదో చూస్తున్న వాడు తల ఎత్తి, నావంక వింతగా చూసి, నా భాష అర్థం కానట్టు చూసాడు. నేను పరీక్షగా అతని ముఖంలోకి చూసాను. అవునూ... వీడుకూడ తెలిసినవాడే. అయితే, ఎప్పటిదో బాల్య స్నేహం. తల ఒకసారి గోక్కుని, వాడు గుర్తు పట్టకపోయుండొచ్చని నా గురించి చెప్పాను. ఉలకకుండా, పలకకుండా కళ్ళు అటు యిటూ విచిత్రంగా త్రిప్పి, రెప్పలు టపటప లాడించి ఎదురుగా చేతులు కట్టుకున్న మరొక్కరితో, ఏదో సంజ్ఞ చేసి, అతనివెంట నన్ను పొమ్మని చేతులతో చెప్పాడు.

కలయో, వైష్ణవమాయయో అన్నట్టుంది. ఇక్కడివాళ్ళ వాలకం చూస్తే నాకేదో వింతగా వుంది. మనం అడిగినదానికి సమాధానం చెప్పితే, ముత్యాలు రాలుతున్నట్లున్నాయి చేతలు. అయ్యో! మాకు తెలియదు నీ దారిన పో అంటే నెత్తి గోక్కుంటూ నా దారిన పోతా. అలాగనకుండా, ఎంతో మర్యాదస్తుల్లాగ "సీదా చలో" అన్న రీతిలో సమాధానాలు చూపిస్తున్నాడు. నాలిక పిడచకట్టుకుపోతోంది. ఇందాకటి వడగాలి ఎక్కడ మాయమయిందో కాసి ఏ గాలీ లేదు. వెన్నెల చల్లదనం వేడిని తగ్గించింది. ప్రక్కనే నడుస్తున్న అతన్ని చేత్తో తట్టి నేనుకూడ మూగ భాషలోనే త్రాగేందుకు కాసిని నీళ్ళు కావాలని అడిగాను.

ప్రక్కనే హోటలులాంటి దాంట్లోకి తీసుకుపోయాడు నన్ను. ఎదురుగా గ్లాసులో చల్లని నీళ్ళతో ఒకతను వున్నాడు. గ్లాస్ తీసుకుని, తృప్తిగా త్రాగి కృతజ్ఞతతో అతనివంక చూసాను. అంతే నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది. అతను ముమ్మాటికి "రామయ్యరే" గుంటూరులో నేను చదువుకునే రోజుల్లో చిన్న హోటల్ పెట్టాడు. అక్కడ తప్ప వేరే హోటల్లో, భోజనం నే నెరగను. కర్నూలు వెళ్ళిన తరువాత అయ్యర్ హోటల్ యెత్తేశాడని తెలిసింది. ముసలితనంగూడ వచ్చింది గదా పాపం! చేయలేక మానేశాడని సరిపుచ్చుకున్నాను. దుక్కముక్కలాగున్నా డిప్పటికి. మసక చీకటిలో సరిగా కనిపించలేదు. ఏమిటో ఈ వెధవ గోల. ఎక్కడ చూసినా ఈ గుడ్డి లైట్లు వాడుతున్నారు హైదరాబాదు బారుల్లోలాగ. కళ్ళు నులుముకుని చూశాను. సందేహం లేదు అయ్యరే. పలకరించపోతే, అంతలో వెళ్ళిపోయాడు అయ్యరు. కమ్మటి వంటకాల వాసన వస్తోంది లోపలనుంచి. కాస్త ప్రాణం కుదుటపడిందో ఏమో వెంటనే లేవబుద్ధి వేయలేదు. ముక్కులు ఎగరవేస్తూ నాలుక చప్పరిస్తూ, అయ్యరు పూర్వపు రుచులు జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటున్నాను. ఐనా యీ అర్ధరాత్రి వంటలేమిటని, అనుమానం వచ్చి టైమ్ కోసం రిస్టువాచీ చూడబోయాను. వెధవ లైటు. సరిగ్గా కనబడ్డంలేదు. పైకి చూశాను. పెద్ద దీపం వుంది. అగి వెలిగించుకుని కూర్చోవ కూడదూ అని అనుకుని, దాని స్విచ్ ఎక్కడుందో అని నాలుగు గోడలు కలయచూశాను. నాకు కనబడలేదు సరికదా అటు యిటూ తల గిరగిరా త్రిప్పేసరికి, అంతకుముందు వూరి వున్న నీళ్ళు నోటినుంచి జారినవి క్రిందకు. అది చూసి ప్రక్కనున్నతను ఏమనుకున్నాడో ఏమో లోపల కెళ్ళి, ఒక పళ్ళెం నిండా రకరకాల భక్ష్యాలు తెచ్చాడు. అకాలమైనా వాటి కమ్మటి వాసనలు నన్ను వుండనివ్వలేదు. అవి ఏ రకం పిండివంటలోకూడ నాకు సరిగ్గా కంటికి ఆ వెలుగులో కనబడలేదు. చేతికందినది తీసుకుని, నోట్లో వేసుకున్నాను. రామయ్యరు తన జీవితంలో ఈ విధంగా చేసి వుండరని, గట్టిగా చెప్పగలను. ఆ వేళప్పుడు అది ఎవరికోసం ప్రత్యేకంగా చేసాడో ఏమో. నా జన్మలో యింతవరకు ఎరగను ఆ రుచి. తెలియకుండా ఒకదానివెంట ఒకటి లోపలికి పోయాయి. భుక్తాయాసం చెప్పింది నేనెంతగా తిన్నది. రామయ్యకు మనసులో కృతజ్ఞత చెప్పకుంటూ లోపలి కెళ్ళిన మనిషి వచ్చేలోగా కాస్త నడుం వెనక్కు వాలుద్దామని చేరగిలపడ్డాను.

అయ్యరు హోటల్లో తినే రోజుల్లో అనేవాణ్ణి "సంసారులకు నీ తిండి రుచి చూపావా వాళ్ల పెళ్లాలకు విడాకులిచ్చి, నీదగ్గర మకాంవేస్తారని." సంసారం — పెళ్లాం అనేప్పటికి, లీల జ్ఞాపకం వచ్చింది. చంటివాణ్ణి జోలకొట్టి, అన్నీ చక్కబెట్టుకుని వచ్చేదాక ఆగలేకపోయేవాణ్ణి. 'కాస్త వుండండి. పడరద్దుకుని వస్తా'నన్నా వినిపించుకునేవాణ్ణికాదు. మరి ఆ తొందరంతా ఈ నాలుగురోజుల్నుంచి ఏమైందో ఏమో. నా ఆలోచనలకు నాకే నవ్వు వచ్చింది. నాలో నేను ముసిముసిగా నవ్వుకుంటున్న నన్ను చూసి, యెదురుగా నిలబడ్డ మనిషి, ఏమనుకున్నాడో ఏమో తనవెంట రమ్మని పిలిచాడు.

ఎదురుగా, వున్నదానిని చూస్తే ఏమనాలో అర్థంకాలేదు నాకు. అటు ప్రాచీన సాంప్రదాయం కాదు, ఇటు నవీన పోకడకాదు. వాస్తవానికి — ఊహకు నడుమ వున్నట్టుంది ఆ భవంతి. వాకిలి దగ్గర వున్నవారు స్వాగతం పలుకుతున్న రీతిలో పక్కకు తొలగి తలుపులు తీసారు. ఎదురుగా విశాలమైన హాలు, దానికి అటూయిటూ రకరకాల అలంకరణలు. హాలు మధ్యలో ఇంగ్లీషు సినిమాలోని కోటీశ్వరుల యింట్లో ఫర్నీచర్ ఫక్కీలో వున్నాయి. ఒక సోఫాలో కూర్చోబెట్టి లోనికెళ్ళాడు; వెంట వచ్చినతను. హాలు అంతా పరకాయించి చూస్తూ, వచ్చిన పనేమిటో జ్ఞాపకం తెచ్చుకో ప్రయత్నిస్తున్నాను. మరో క్షణంలో మరో యిద్దరు వ్యక్తులు వచ్చి ప్రక్క గదిలోకి తీసుకెళ్ళారు. ధాన్ని గది అనేకన్నా, రాజ శయనాగారం అంటే బాగుంటుందేమో. మధ్యలో మంచం. మత్తెక్కించే వాసనలు. ఎదురుగావున్న మంచాన్ని చూసేసరికి బడలిక నన్నావరించేసింది. ఒక్కక్షణం కునుకుతీస్తే బాగుణ్ణు అనిపించి, మంచం యెక్కాను. ఆ మెత్తదనం నన్ను మత్తెక్కించింది. మనసులో ఏవో చిలిపికోరికలు కలిగాయి. ఇన్ని వసతులు కలిగాక, ఆ ఒక్కటిగూడ తీరితే ఎంత బాగుణ్ణు అనిపించింది. మనసులోని కోరిక మనసులోనే వుండగానే, బిలబిలలాడుతూ ఐదారుగురు సుందరాంగనలు వచ్చారు వివిధ పానీయాలు — ఫలాలతో. వచ్చిన అవకాశం విడుచుకునేంత అవివేకం నాలో లేదు.

అలసి పడివున్న నాకు ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి ఛెళ్ళున కొరడాదెబ్బ తిన్నవాడిలా లేచాను. చుట్టూ సుందరాంగనలు ఆదమరచి వున్నారు. గాజు కూజాలోని నీళ్లు కాసిని గ్లాసులో కుమ్మరించుకుని త్రాగి లేచి ఒళ్లు సర్దుకుని, బైటకొచ్చాను. ఇప్పుడు ఇందాకటికన్న కాస్త వెలుగు వచ్చింది. టైమ్ చూస్తే ఐదు గంటలు కావస్తోంది.

అప్పటికి జ్ఞాపకం వచ్చింది బస్సు — బస్సులోని నా సరంజామా. ఒకవేళ కనుక బస్సు వెళ్లిపోయిందా కాగితాలన్నీ దాన్లోనే వున్నాయి. అవి లేకపోయాయా నా పని గోవిందా. ఒక్కసారిగా భయంపుట్టింది నాలో. గుండె దడదడతో బస్సువైపు పరుగుతీసాను. రాత్రి బస్సు ఆగినచోట లేదు. ఎవరో యిద్దరు మనుషులు నా సంచి, కాగితాలకట్ట వుంచిన ఫైలు పట్టుకుని యెదురు వచ్చారు. 'హమ్మయ్య' బస్సు పోతేపోయింది ఫైలు దొరికింది. ఎలాగెలాగోలా గుంటూరు తెల్లవారితే చేరవచ్చన్న ధైర్యం కలిగింది.

అప్పటికి — అక్కడి మనుషుల నోట్లోనుంచి రెండు మాటలు వచ్చాయి. ఎదురుగ రోడ్డు చూపించి, ఒక మైలు నడిస్తే నల్లపాడు వస్తుందని అక్కడినుంచి సిటీబస్సులు, రిక్షాలు మొదలయినవి వున్నవని చెప్పి నన్ను రోడ్డెక్కించి వెనుకకు పోయారు.

తూర్పు దిక్కు మెలమెల్లగా కాంతి పుంజ

కుంటోంది. దూరంగా ఎక్కడో రేడియోలోంచి ఆకాశవాణి సిగ్నల్సు వినవస్తున్నాయి. ఎదురుగ వచ్చే పశువులు, చెంబులతో వచ్చే మనుష్యులను దాటుకుంటూ ఊరిమధ్యకు వచ్చాను. చిన్న టీ దుకాణం వుంది. బల్లలు గుడ్డతో తుడుస్తున్నాడు యజమాని. మెల్లగా వెళ్లి గుంటూరుకు వెళ్లేందుకు సిటీబస్సు ఎన్ని గంటలకు వస్తుందని అడిగాను. పది నిముషాలలో వుందని చెప్పి తన పనిలో తను మునిగిపోయాడు.

నిజంగానే ఎంతో మారింది గుంటూరు. మారిందని విన్నాను. కానీ యింతలాగ మారిందని వినలేదు. అయిదు ఆరు అంతస్తుల భవనాలు లేచాయి. రోడ్లుకూడ హైదరాబాద్ రోడ్లకు ఏమాత్రం తీసిపోలేదు. ఏమిటో గుంటూరు పూర్వపు ప్రశాంతతకి దూరమయిందనిపిస్తోంది నాకు. ఎదురుగా సిటీబస్సులు, ఎన్నో వచ్చాయి. పేర్లు చూస్తూంటే నాకు ఆ పేటలు ఎక్కడున్నవో గుర్తుకు రావటంలేదు. ఆగిపోయిన బస్సులోంచి దిగుతున్న నన్ను ఎక్కడకు పోవాలని అడిగాడు కండక్టరు. కలెక్టరు ఆఫీసుకు, అని చెప్పాను. ఇక్కడే వుంటే కలెక్టరు ఆఫీసుకు పోయే బస్సు వస్తుందని, నెంబరు తొంభై ఏడు అని చెప్పాడు. ఆశ్చర్యం వేసింది. హైదరాబాద్ లాగా యిక్కడకూడ యిన్ని రూట్లు ఎప్పుడు వెలిసాయా అని. అయినా అప్పుడే ఆఫీసుకు వెళ్లి చేసేదేముందని ఎదురుగ వున్న ''స్వాగత్''లో కాఫీ సేవించి బైటపడేసరికి ఏడున్నర అయింది. అప్పటికి యిప్పటికి జిన్నాటవరు ఒకేలాగుంది. అలా నడుచుకుంటూ మెల్లగాపోతే కాస్త ఊరు చూసినట్లుంటుందని మెల్లగా నడక సాగించాను.

ఆంధ్రుల ఆరంభ శూరత్వం కొట్టవచ్చినట్లు కనబడింది నాకు. లేకపోతే ఏమిటండీ! ఆంధ్రోద్యమం — ఆంధ్రోద్యమం అని నిన్న మొన్నదాక తెగ అల్లరిచేసి యిప్పుడు కిమ్మనకుండా వూరుకున్నారు. ఎదురుగా గుంటూరు కార్పొరేషన్ ఆఫీసు అని బోర్డు చూసి కాస్త విస్తుపోయాను. మునిసిపాలిటీ కాస్తా కార్పొరేషన్ ఎప్పుడయిందా?' అని. ఇటువంటి అభివృద్ధి పనులు ప్రభుత్వం చాల త్వరగా చేస్తుంటుంది. కనుక దాన్నిగురించి అట్టే పట్టించుకోకుండా ముందుకు నడిచాను. గాంధీపార్కు. కాస్త చెట్లు పచ్చగా వున్నాయి. ఎండ చిటపటలాడుతూ గుంటూరు ఉనికి గుర్తుకు తెచ్చింది. ఎదురుగా హిందూ కాలేజి. నాటికి నేటికి కాలపు ఒరిపిడికి అరగకుండా నిలబడి వున్నది. విద్య ప్రసాదించిన మహాతల్లికి మదిలో జోహార్లు అర్పించాను.

పూర్వం అక్కడ ఎంప్లాయ్‌మెంట్ ఎక్స్చేంజి వుండేది. దాని స్థానంలో పెద్ద బిల్డింగ్ కట్టారు. సహాయ డైరెక్టర్ కార్యాలయం వ్యవసాయశాఖ అని వుంది. దానిమీద ఆంధ్ర ప్రభుత్వం అన్న మాట చూసేసరికి ఆంధ్రుల వీరత్వానికి నవ్వు వచ్చింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ అన్న పదాన్ని తుడిపి ఆంధ్ర అని రాసేసినంతమాత్రాన ఏదో సాధించామని తృప్తిపడ్డ మనవాళ్ళని చూస్తే ఏడవలేక నవ్వొచ్చేస్తుంది. ఈ మాటే పైకి అన్నానో నన్నొక సమైక్యవాదినని, యెక్కడ వెంటబడతారో నని, గుట్టుచప్పుడు కాకుండా ముందుకు నడిచాను.

మెల్లగా పది గంటల వేళకి, కలెక్టరుగారి ఆఫీసుకి చేరాను. కలెక్టరుగారు ఖచ్చితంగా పదిన్నరకి వస్తారని తెలిసింది. అక్కడికి వున్న జవానును మా ఆఫీసరు ఉనికి గురించి అడిగాను. తనకు తెలియదు. పి. ఎ. గారిని అడగవలసిందని చెప్పి నాకొక కుర్చీ చూపించాడు. పి.ఏ. గారు వచ్చారని నన్ను లోపలకు పొమ్మని చెప్పాడా జవాను. లోపలకు పోయి,సంగతి అంతా చెప్పి మా ఆఫీసరుగారి ఉనికి గురించి విచారించాను. ఆయన నొసటికి భ్రుకుటి ముడిచి ఆలోచనగా చూసి మా ఆఫీసరుగారి రాక గురించి తనకి ఏవిధమైన సమాచారం తెలియదని చెప్పారు. అభ్యంతరం లేకపోతే ఆ రిపోర్టు ఏదో యిస్తే అది కలెక్టరుగారికి యిస్తామని చెప్పారు. చేతిలోని ఫైలు తీసి వారి యెదుట పెట్టాను. మెల్లగా చేతిలోకి తీసుకుని ఫైలు తెరచి చూస్తున్నారు. అదేమోగాని ఆయన ముఖకవళికలు మారాయి. నుదుట చెమటపట్టింది. చేతులు కొద్దిగా వణుకుడు ప్రారంభమయింది. ఆయన తంతు చూస్తే నాకు కాస్త అనుమానం వచ్చింది. ఆ ఫైలు విషయంలో ఆయన ప్రమేయంకూడా లేదుకదా అని. ఫైలు క్రిందపెట్టి నా మొహం వంక కళ్లార్పకుండా చూసి మాటలకోసం తడువుకొంటున్నారు. దిగచెమటలు కారుతున్నాయి. ''మీరు, మీరు'' అంటూ అలాగే స్పృహతప్పి పోయారు. ఖంగారుపడి ముందుగా ఆ ఫైలు ఇవతలికి తీసుకుని బంట్రోతుని పిలిచాను. అప్పుడప్పుడే వస్తున్న ఆఫీసు జనం గుమికూడారు. నీళ్లు చిలకరిస్తున్నారు ముఖంమీద. డాక్టరుకు ఫోన్ చేసారు యెవరో. ఎవరికి తోచిన ప్రథమ చికిత్స వాళ్లు చేస్తున్నారు. ఇంతలో కలెక్టరుగారే వచ్చారు సంగతి తెలిసి.

అందరూ దూరంగా తొలిగారు. డాక్టరు వచ్చి అంబులెన్సులో పి. ఏ. గారిని తీసుకు

దీపావళి రస గుళిక

నిర్వాహణం: కుమారి రాగతి పండరి : సహకారం : గోవి.

సి ని మా

తమిళ చిత్రరంగంలో వచ్చిన "మార్పు" మనకు రాదా?

ఒకప్పుడు తమిళ చిత్ర రంగంలో ''హీరో ద్వయం'' చిత్రాలకు మాత్రమే ప్రేక్షకుల ఆదరణ లభించేది. వాళ్ల చిత్రాలను మాత్రమే పంపిణీ దారులు అభిలషించేవారు. వారి చిత్రాలను కొనేవాళ్లు.

కొన్నేళ్లు అలా గడిచిన తమిళ చిత్ర పరిశ్రమ 1972–75 ప్రాంతంలో అనేక సమస్యలకు గురికావడం... పరిశ్రమ వుంటుందా... వుండదా అనేడి సంశయం జనించడం సినిమా జగమెరిగిన నిజం.

"1976–1977"లో సడన్ చేంజ్ రావడం గమనార్హం. కొత్తతరహా చిత్రాలను, లఘు బడ్జెట్ చిత్రాలను ప్రేక్షకులతోబాటు... డిస్ట్రిబ్యూటర్లు ఆదరించడం చిత్ర నిర్మాతలలో నూతనోత్సాహానికి దారితీసింది.

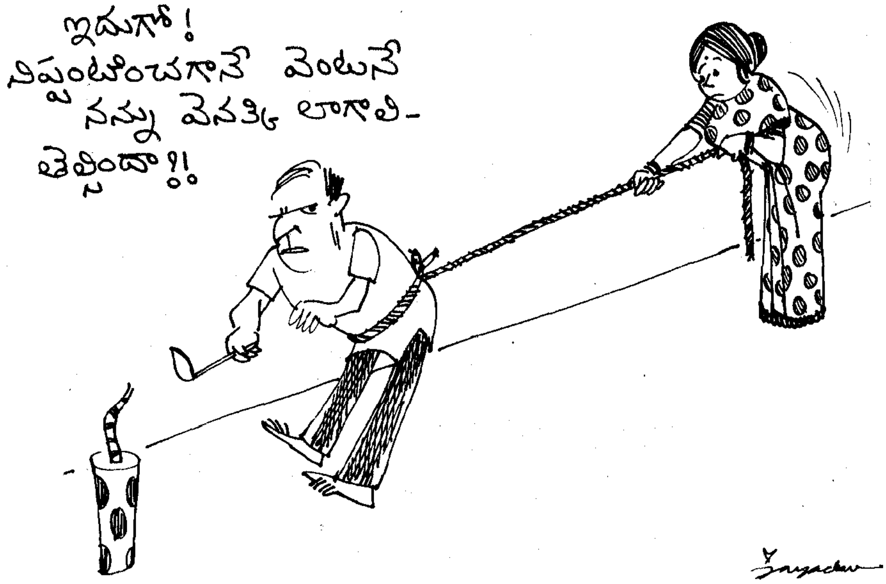
అలాంటి ''మార్పు'' మన రంగంలో ఎప్పుడు వస్తుందో ఆ దేవుడికే ఎరుక!

"ఓ మనిషి తిరిగిచూడు... ఊరుమ్మడి బ్రతుకులు...అంతులేని కథ...చిలకమ్మ చెప్పింది'' వంటి వుత్తమ జాతి చిత్రాలను మన ప్రేక్షకులు ఆదరిస్తున్న నిజాన్ని కళ్లారా చూస్తున్న మన దర్శకులు – నిర్మాతలు అలాంటి చిత్రాలను అందించే ప్రయత్నంలో ఫలప్రదులు కావాలంటే... పంపిణీదారుల గ్రీన్ సిగ్నల్ అవశ్యం లభించాలి.

ఒక **హీరో** చిత్రం దెబ్బతింటే... ఆ నిర్మాత కొన్ని సంవత్సరాలు ఆర్థికంగా కోలుకోవడం ఎంత కష్టమో అందరికీ తెలుసు.

ఒక కథానాయకుడికి యిచ్చే పారితోషికంతో చిన్న చిన్న తారలతో ఒక మంచి చిత్రాన్ని నిర్మించవచ్చు.

తమిళ చిత్ర రంగంలో ప్రస్తుతం అదే జరుగుతూవుంది. మరి, తెలుగు రంగానికి ''ఆ మంచి రోజు'' ఎప్పుడు వస్తుందో!

పోయారు. అప్పటికిగాని జరిగిన విషయం ఏమిటో విచారిద్దామని తట్టిందిగాదు కలెక్టరు గారికి. నన్ను చూడగానే పి. ఏ. గారు ఇలాగయినారని చెప్పగా నన్ను లోపలికి రమ్మన్నారు. ఎదురుగా వెళ్లి నమస్కారంచేసి నేను వచ్చిన పని, జరిగిన పని చెప్పాను. ఆ ఫైలు తనకియ్యమని అడిగి తీసుకుని, ఆయనకూడ చూసి తూలి క్రిందపడిపోయినంత పని అయి నిలద్రొక్కుకుని, నన్ను **కూర్చో**మని చెప్పారు. అయోమయంగా వుంది నా పని. జన్మలో క్యాంపులకు పోగూడదని మనస్సులో ఒట్టువేసుకున్నాను.

అయిదు నిముషాలు ఆగి నా పేరు, హోదా అడిగారు. రంగారావు పంచాయితీరాజ్ సెక్రటేరియట్‌లో సెక్షన్ ఆఫీసర్ అని చెప్పాను. ''క్యాంపుకు యెప్పుడు? యెవరితో వచ్చార''ని అడిగారు. ఇదేమి ప్రశ్న అని నాలుగురోజులక్రితం అంటే 18 వ తారీఖు బైల్దేరానని చెప్పాను. ''ఈరోజు తేది యెంతని'' అడిగారు. ''22 వ తారీఖు'' అని చెప్పి ఏమైనా తారీఖులు తప్పువేసానా అని ఆలోచించసాగాను. ''22 వ తారీఖు అంటే ఏ నెల 22 వ తారీఖు'' అని ఎదురుప్రశ్న వేసారు. ఈ ప్రశ్నతో నిజంగానే కలెక్టరుగారికి, మతిపోయిందని నిర్ధారణకొచ్చి,

దీపావళి బహూమతి కథ

''ఆగష్టు 22 వ తారీఖు 1973 సం. అని'' అసహనంగా అన్నాను. కాలింగ్‌బెల్ గట్టిగానొక్కి ప్యూన్‌ని పిలిచారు. క్యాలెండరు తెమ్మన్నారు. ఇప్పుడు నావంతు అయింది చెమటలుకార్చటం. క్యాలెండర్‌మీద 1993 వ సం. వుంది. కళ్లు నులుముకున్నాను. నమ్మకలేక క్యాలెండర్ పేజీలన్నీ త్రిప్పాను. అన్నీ అంతే. తెల్లబోయాను. టేబిల్‌మీదున్న పేపర్ చూశాను. అదీ అంతే. కాళ్లు పట్టుతప్పిపోయాయి. కుర్చీలో నిర్జీవంగా కూలబడ్డాను.

వెంటనే కలెక్టరుగారు పోలీసువారికి ఫోనుచేసి, ఆఫీసులోకి పిచ్చివాడొకడు వచ్చాడు పట్టుకుపొమ్మని, మరో యిద్దరు ప్యూన్లను నేను కదలకుండా కాపలా వుంచారు. తల తిరిగింది. ఏం జరుగుతుందో ఆలోచించే స్థితిలో లేను. ఈ వార్త ఆఫీసంతా కార్చిచ్చులాగ వ్యాపించింది. అందరూ వింతగా కిటికీల నుండి చూస్తున్నారు నన్ను. పోలీసు అధికారులు వచ్చారు. నా గోల వినిపించాను. ''అయ్యా! కావాలంటే హైదరాబాద్ ఫోనుచేసి కనుక్కోండి నేను ఫలానా అని.''

ఈమాటకు అందరూ ఘొల్లున నవ్వారు. ''ఇంకెక్కడి హైద్రాబాదయ్యా! ఆంధ్రా వచ్చి 18 ఏళ్లు అయితే!'' ఇందాక రోడ్డుమీద ఆంధ్రులను చూసి నేను నవ్వాను. ఇప్పుడు నన్ను చూసి ఆంధ్రులు నవ్వుతున్నారు. అప్పటికి నామాట తీసివేయలేక, ఆంధ్ర సెక్రటేరియట్‌కి మా డిపార్టుమెంటుకు ఫోనుచేసారు. కాసేపైన తరువాత వచ్చిన ఫోను సమాధానం విని అందరిని అవతలికినెట్టి ఎదురుచూడసాగారు. ఎవరికోసరమో.

నన్ను రంగారావుగా గుర్తుపట్టారు పంచాయితీరాజ్‌వారు. కానీ వాళ్లు నేను బైల్దేరే నాటికి ఎల్.డి.సి., టైపిస్టులు ఇప్పుడు సెక్షన్ ఆఫీసరు హోదాల్లో వున్నారు. అందరికీ ఆశ్చర్యం. మా పెద్దవాడు శీనుకూడ వచ్చాడు వాళ్లతో. వాడిప్పుడు ఏదో ప్రైవేటు కంపెనీలో పని చేస్తున్నాట్ట. ఏ మార్పు లేని నన్ను చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. ఇంటికి కబురెళ్లింది. నన్ను, నా సంసారాన్ని చుట్టుముట్టారు ప్రెస్‌వాళ్లు.

అసలు సంగతి మర్నాడు పేపర్లో వచ్చింది. నేను సత్తెనపల్లి బైల్దేరిననాడు 20–8–1973 పేరేచర్ల లెవెల్‌క్రాసింగ్ దగ్గర అర్థంకాని స్థితిలో బస్సు ఒకటి విచిత్రంగా ఊరికి దూరంగా తల్లక్రిందులుగా పడివుందని, దానిలోని మనుషుల జాడ తెలియలేదని. పదిరోజుల తరువాత శ్రీహరికోట నుంచి పిలుపు వచ్చింది నాకు. మరి బండి వేళ్ళైంది. వెళ్లొస్తాను.

ఇప్పుడు! చురుకైన జీవనంకోసం శక్తినిచ్చే ఇంధనాన్ని సేవించండి.

బూస్ట్

మాల్ట్ చాకొలెట్ మిల్క్ డ్రింకు

రైలు మోస్తరుగానే మీకు కూడా ప్రతి రోజు ఉత్సాహంగా ప్రారంభించేందుకు ఇంధనం కావాలి అందుచేతనే ప్రతి ఉదయం మీరు బూస్ట్ సేవించాలి

మీరు చకచకా పనులు చేసుకొనడంలో మీకు తోడ్పడే శక్తిదాయకమైన ఇంధనం ముఖ్యంగా పనిలోను ఆటల్లోను అదనంగా శక్తిని వెచ్చించే మీ పిల్లలకు ఇది కావాలి

వారికి బూస్ట్ యివ్వండి ఇది మాల్ట్ చాకొలెట్ మిల్క్ డ్రింకు పౌష్టికాహారం గురించి సంపూర్ణంగా తెలిసిన 'హార్లిక్స్' ఉత్పత్తిదారులు తయారు చేసింది

సంపన్నమయిన క్రీమ్‌తో కూడిన బూస్ట్ మీకు మరింతగా శక్తినిస్తుంది ఎందుచేతనంటే ఇది సంపూర్ణమయిన మీగడ పాలతోను, గోధుమతోను, బార్లీ మాల్ట్‌తోను కోకోతోను తయారయింది

బూస్ట్‌లో మీ పిల్లల పెరుగుదలకుగాను, ఇటువంటి మరే ఇతర చాకొలెట్ డ్రింకులోను లేనంత ఎక్కువగా పౌష్టిక పదార్థాలు ఉన్నాయి

అంతేకాదు బూస్ట్‌కి, మీ కుటుంబమంతా కూడా యిష్టపడే క్రీమ్ మాల్ట్ చాకొలెట్ రుచి, సువాసన ఉన్నాయి. బూస్ట్, మీ రోజుని ప్రారంభించేందుకు ఖచ్చితమైన మార్గం–ప్రతి రోజు

రెండు సైజులలో లభిస్తుంది

'హార్లిక్స్' ఉత్పత్తిదారులనుంచి.

B-4675-TEL-1

'పంతులమ్మ'లో దీప

దీప(ం) వెలిగింది!

కేరళ చిత్రరంగంలో "శృంగార నాయికగా"గా ప్రకాశిస్తున్న తరుణంలో, తెలుగు చిత్ర నిర్మాత శ్రీ ఎస్. కృష్ణంరాజు "అమెరికా అమ్మాయి" చిత్రంలో ఒక ముఖ్య నాయికగా ఎంపికచేసిన అదృష్ట నక్షత్రమే నేటి బిజీ దీప.

"నా సినిమా జీవితంలో దీపం వెలిగించినది శ్రీ కృష్ణంరాజు అయితే, దానిని మరింత వెలుగునిచ్చే దీపంగా తీర్చినది శ్రీ దుక్కిపాటి మధుసూదనరావు", అంటూ వారిచ్చిన ప్రోత్సాహాన్ని మరువలేను, అంది అందాల దీప.

ఇద్దరికీ కృతజ్ఞత !

"ఆ రెండు చిత్రాల ప్రవేశమే లేకపోతే... తెలుగు చిత్రరంగంలో దీప అనే నటి వచ్చేదికాదు", అనెడి నిజాన్ని వెల్లడించింది, డజను చిత్రాల నాయికగా, యెంపిక అయిన వర్ధమాన తార దీప.

ఎక్కువ తెలుగు చిత్రాలలో పని చెయ్యడం; తెలుగువాళ్లతో యెక్కువ సాన్నిహిత్యం ఏర్పడడం వల్ల ... ఇప్పుడు ఏ భాషా-చిత్రంలో నటించడానికి వెళ్లినా ... నమస్కారం అనెడి తెలుగు పదమే నోటంట వస్తుంది, అని దీప తనలోని అమాయకత్వాన్ని, నిర్మల మనస్తత్వాన్ని వ్యక్తం చేసింది.

వంద చిత్రాల అనుభవం

"అనార్కలి" పాత్ర తనకు వస్తుందనిగాని, ఆ చిత్రానికి శ్రీ రామారావు దర్శక...నిర్మాతగా వుండగలరనిగాని దీప కలలోకూడా వూహించలేదట. శ్రీ ఎన్టీరామారావుగారి దగ్గర పని చెయ్యడం... వంద చిత్రాల అనుభవాన్ని యిచ్చే వరంగా దీప భావిస్తుంది.

ఆయన సరసాంగి

అగ్రశ్రేణి కథానాయకులు శ్రీ రామారావు... కృష్ణ ... శోభన్‌బాబుగార్లతో నటిస్తున్న "దీప"కు శ్రీ నాగేశ్వరరావుతో నటించాలనెడి తపన లేకపోలేదు.

ఆయన సరసన "శృంగార నాయిక"గా నటించే మంచిరోజు కొత్త సంవత్సరంలో వస్తుందని నమ్మే ఆమె ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, దేవుడు నెరవేర్చుగాక!

గుణింతాల వరకు

"ఇప్పుడిప్పుడే గుణింతాలునేర్చుకుంటున్నాను. మరో ఆరు నెలల్లో తెలుగు బాగా మాట్లాడగలను", అని దీప తన ధైర్యాన్ని వెల్లడించింది.

ప్రస్తుతం పది చిత్రాలలో నటిస్తున్న దీప, మరింత పటిష్టంగా విరాజిల్లే అవకాశం వుండడానికి కారణం ... ఆమె నమ్రత, విధేయత, పెద్దలయెడ జాగర్త.

"దీప"లో యువతరం కోరే అకర్షణలన్నీ వున్నాయి విశాలమైన ఆమె వీక్షణాలు యువకుల గుండెల్లో వలపుని రేకెత్తించే "వాడి"ని గొని వున్నాయి.

చిచ్చుబుడ్డి మోజు !

ఆమె వైభవంగా జరుపుకునే పండుగల్లో "దీపావళి" ఒకటి. ఆరోజున ఆమె "చిచ్చుబుడ్డి" మీద ఎక్కువ మోజు చూపిస్తుందట. *

ప్రభకు ఏం

"నవశక్తి" గంగాధరరావుగారు ఒక మంచి నటిని తెలుగు రంగానికి అందించారు. తొలి చిత్రం "నీడలేని ఆడది" విడుదలయిన రోజుల్లో, మరో "వాణిశ్రీ" లభించిందని పత్రికలు, ప్రముఖులు, దర్శకులు... నిర్మాతలు ప్రశంసా వాక్యాలు పలికారు.

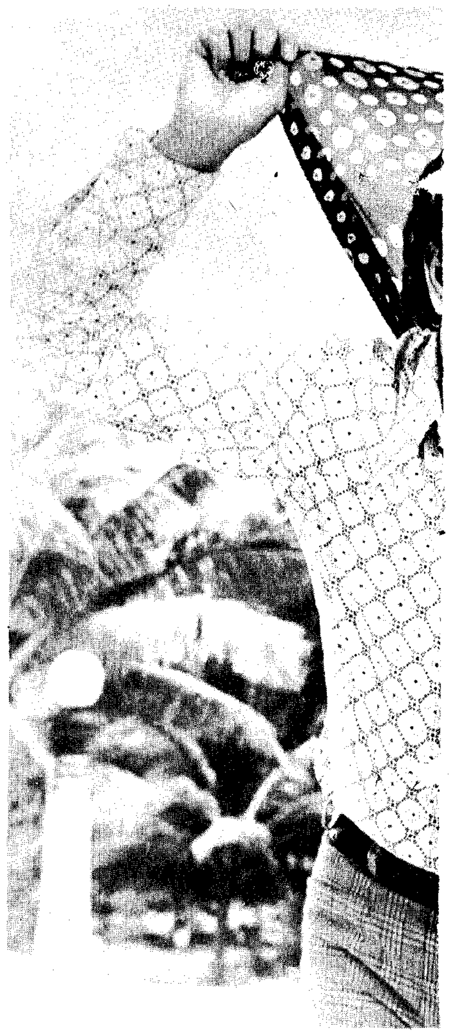
తొలి చిత్రం తరువాత ప్రభకు అంత పేరు నిచ్చే పాత్రను శ్రీ దాసరి "ఇదెక్కడి న్యాయం" చిత్రంలో యిచ్చారు.

నిజం చెప్పాలంటే ... ఈ ఏడు సెప్టెంబర్ వరకు విడుదలయిన చిత్రాలలో "ఇదెక్కడి న్యాయం"లో ప్రభను వుత్తమ నటిగా పేర్కొనాలి.

ఇస్తున్న పాత్రలు

మన పరిశ్రమలో ఒక వింత మనస్తత్వం వున్న నిజం అందరికీ తెలిసినదే, అదేమిటంటే. ఒక "నటి"ని బ్రాండ్ వెయ్యడం అలాంటి పాత్ర అయితేనే... ఆ నటిని ఎంపిక చెయ్యడం.

అలా "మార్కు" వెయ్యడంవల్ల, ప్రభ లాంటి వుత్తమ నటికి రావలసినంత వెలుగు రావడంలేదు.

'నవ్వుతూ బ్రతకాలి'లో రంగనాథ్, కాంచన

తక్కువ?

నృత్యంలో నేర్పు వుంది. వాచకంలో విశిష్టత వుంది. "నటన"లో ప్రజ్ఞ వుంది. "వినయం... విధేయత"లకు ప్రతిరూపంగా ప్రవర్తిస్తుంది.

గత సంవత్సరం "దీపావళి"నాడు, ప్రభను కలిసినప్పుడు ఏం చెప్పిందో తెలుసా? "తమిళ చిత్రంలో ఒక మంచి పాత్రను పోషించాలి" అని.

ఆమె కోరిక ఈడేరింది. త్రిలోక్‌చందర్ గారి "పెణ్ జన్మమ్" చిత్ర నాయికగా నటించి తమిళ ప్రేక్షక లక్షల అభిమానాన్ని చూరగొంది.

ఈ ఏడు కోరిక

ఈ "దీపావళి"కి మీ కోరిక ఏమిటి అని ప్రభను ప్రశ్నించాను. అగ్రశ్రేణి నాయకులందరితో నటించే అవకాశం వచ్చింది. "శ్రీ శోభన్‌బాబుతో ఒక చిత్రంలో కూడా నటించరా అని అభిమానులు పదే పదే ప్రశ్నిస్తున్నారు. ఆ కోరిక నెరవేరగలదని ఆశిస్తున్నాను" అంది.

దీపావళి విశేషాలు

ప్రభకు తెల్లరంగు పట్టుచీరను దీపావళికి కొనడం అలవాటు. అదే రంగు జరీ అంచు గల జాకెట్టును ధరించి... మాంబలంలోని "ముప్పాతమ్మ" గుడికి వెళ్లి... దేవుడి ఆశీస్సును పొందిన తరువాతి కార్యక్రమమే టపాకాయలను ప్రేల్చడం.

దీపావళి రోజున ఆమె స్వయంగా వంట చేస్తుంది. "మైసూర్‌పాక్... పాదుషా... దూద్‌పేడా" ప్రభకు యిష్టమైన తీపిపదార్థాలు.

ప్రతి దీపావళికి వెయ్యి ప్రమిదలను వెలిగించి రోజంతా ఆనంద సంభాషణంతో గడపడం ప్రభకు బాల్యం నుంచి అబ్బిన ఆచారం.

["నటన"లో ప్రజ్ఞ... ప్రాభవం వున్న "ప్రభ"ను కన్నీటి పాత్రలకు... సానుభూతి పాత్రలకు... కష్టాలను భరించే పాత్రలకు... ఓరిమి పాత్రలకు మాత్రమేగాక... అన్ని రకాల పాత్రలకు ఆమెలోని "ప్రభ"ను పరిశ్రమ వుపయోగించుకోగలదని ఆశిస్తున్నాను."] ★

★ ★ 'సూర్య చంద్రులు'లో లత ★ ★

చిట్టెమ్మకు చిచ్చుబుడ్డి అంటే యిష్టం!

"చిల్లరకొట్టు చిట్టెమ్మ"గా జయచిత్ర నటించిన తరువాత, ఆమెను అందరు చిట్టెమ్మ అని పిలవడం మొదలెట్టారు.

వాణిశ్రీగారి తరువాత, అన్నిరకాల పాత్రలను సమర్థనీయంగా పోషించగల నటిగా "చిట్టెమ్మ"ను పేర్కొనవచ్చు.

నాటకంలో చిట్టెమ్మ పాత్రను వాణిశ్రీగారు అద్వితీయంగా పోషించిన అదే వేషాన్ని చిత్రంలో జయచిత్ర రక్తికట్టించడం ఒకటే చాలు ... ఆమె తరువాతి స్థానం (నటనలో) ఈమెదని నిరూపించడానికి.

చిచ్చుబుడ్డిపై మోజు

"దీపావళి" పండుగను ఎంతో వైభవంగా జరుపుకుంటుందట, చిట్టెమ్మ. చిట్టెమ్మకు "చిచ్చుబుడ్డి"పై మోజు ఎక్కువట. టపాకాయల సరాలను చేతో ధైర్యంగా పట్టుకుని కాల్చగలదట. ఆరోజు తప్పనిసరిగా ఏదో ఒక సినిమాకు వెళ్తుందట. ఆరోజంతా టెలిఫోన్ సంభాషణానికి కేటాయించి, స్నేహితులతో తియ్యటి కబుర్లు చెపుతుందట.

కృష్ణుడిపై రాగమాలిక

స్వీట్లు యెన్నెన్నోరకాలు చేయించి, తన యింటికి వచ్చే అందరికీ వాటిని తన చేతులతో పంచియిస్తుందట.

"దీపావళి" రోజున కృష్ణుడి విగ్రహానికి నైవేద్యం పెట్టి, ఆ అవతారపురుషుడిపై "రాగమాలిక"ను ఆలాపిస్తుందట.

ఇంటినిండా దీపాలు .../కంటినిండా ఆత్మీయులు వెలిగే "దీపావళి"ని రోజూ ఎందుకు రాకూడదు అని "చిట్టెమ్మ" ప్రశ్నిస్తుంది! ★

సత్యానికి పతకం

"జైహింద్" సత్యంగారి పేరు ఆంధ్ర దేశంలో తెలియనివారు లేరు. ఎందుకంటే... జరిగే మంచి పనులలో ఆయన ముఖ్యుడుగా వుంటారుగనక.

ఈమధ్య ఆయనకు బంగారు పతకాన్ని యిచ్చి

సినిమా

మద్రాస్ సినిమా ప్రేక్షక సంఘం సత్కరించింది.

నలభైకి రెండు తక్కువ సంవత్సరాలనుంచి చిత్ర పరిశ్రమలో వుత్తమశ్రేణి నిశ్చల ఛాయా గ్రాహకుడుగా సత్యంగారికి పేరు వుంది.

38 సంవత్సరాల అనుభవజ్ఞుడిని సన్మానించి, వుచితంగా పతకాన్ని యిచ్చిన మదరాసు సినిమా సంఘాన్ని అభినందించాలి.

సన్మానాలు చెయ్యడం తప్ప మరొకటి ఎరుగని...సత్యంగారికి యిలాంటి వైభవోపేతమైన సత్కారం అందరికీ ఆమోదయోగ్యమే.

[38వ పేజీ చూడండి]

తారాజువ్వలు — జి. వి. జి.

★ ''హల్లో! సినిమాస్టార్ తారామతీదేవిగారిల్లా? ... ఎవరండీ మాట్లాడేది? నౌఖరా?... ఓహో! అమ్మగారు యిప్పుడే నిద్రలేచారా? ఐతే, యింకో అరగంటయ్యాక ఫోన్ చేస్తాను. థాంక్యూ.''

''హల్లో! ఇందాక ఫోన్ చేశానే — ఆఁ. నేనేనండీ, బోయ్‌గారూ! అలాగా— మీ అమ్మగారు ముఖం కడుక్కుంటున్నారా? అలాగే — అలాగే... మరో అరగంట అయ్యాక ఫోన్ చేస్తాను.''

''హల్లో! నేనేనయ్యా బాబూ! కసరత్తు చేస్తున్నారా మీ అమ్మగారు? దానికేం — గంట పోయాకే ఫోన్ చేస్తాను.''

''హల్లో! బెడ్ కాఫీ తీసుకుంటున్నారా?... సరేలే.''

''నేనుకాకపోతే ఇంకెవరు? ... వెరీగుడ్ ... నో—నో ... పటాకీలు కాలుస్తున్నప్పుడు డిస్టర్బ్ చేయడం దేనికి? అరగంట ఆగి ఫోన్ చేయగలను.'

''ఏస్ ... బోయ్‌గారూ, మీరేనా? ఐసీ... అమ్మగారు తలంటి స్నానంచేస్తున్నారా? ఓ—కే... హాఫ్ ఎన్ అవర్ అయ్యాక రింగప్ చేస్తా.''

''ఆఁ ... నేనే ... పూజలో వున్నారా? అచ్చా! ...''

''హల్లో! మీ అమ్మగారు టిఫిన్ తింటున్నారా? సరే ... టిఫిన్ తినడానికి గంట టైమ్ పడుతుందా? దట్స్ ఆల్‌రైట్. ముప్పావుగంట తర్వాతే ఫోన్ చేస్తా.''

''ఏమిటీ? బట్టలేసుకుంటున్నారా? పావుగంటలోగానేలే ... అలాగే.''

''హల్లో, బోయ్‌గారూ! ఆఁ ...నేనేనయ్యా? ఏమిటీ, నా గొంతు మారినట్లుందా? అవునుమరి. ఉదయంనించి యిన్నిసార్లు ఫోన్ చేస్తూంటే— గొంతెందుకు మారదూమరి? మీ అమ్మగారు... ఓహో! ఏదో కొత్త పిక్చర్ ప్రారంభోత్సవానికి వెళ్లారా? పన్నెండుగంటలకుగాని రారని చెప్పి వెళ్లారా? అలాగే!''

''తారామతీదేవిగారిల్లా? బోయ్‌గారేనా మాట్లాడేది? అరే! ఇంటికి వచ్చి, మళ్ళీ షాపింగ్ కని వెళ్లారా? ఆతర్వాత ఇంటికి వచ్చి భోంచేశాక కాసేపు రెస్ట్ తీసుకుంటారన్నమాట! తర్వాత యెవరో డైరెక్టర్ వచ్చి కొత్త సినిమా కథ వినిపిస్తారు... అటుపైన షటిల్ కాక్ ఆడుకుంటారా? ఊఁ... కాస్సేపు వాకింగ్ కూడానా? తర్వాత స్నేహితురాండ్రతో ఏ సినిమాకో వెళ్తారన్నమాట! ఆమె ప్రోగ్రామ్‌లను పక్కాగా వివరించావు, బోయ్‌గారూ! ఒకేసారి రాత్రి తొమ్మిదింటికి ఫోన్ చేయనా? ఓ—కే.''

''హల్లో! సినిమానించి వచ్చేశారా? చపాతీలు తింటున్నారా? అలాగే.''

''హల్లో, బోయ్‌గారూ! నేనే! యెవరో అభిమానులు వస్తే, వాళ్లతో మాట్లాడి పంపించేసి ఇప్పుడే పడుకున్నారా? పడుకోనీ! థాంక్స్, బోయ్‌గారూ! ... అవును. నేనే నీకు థాంక్స్ చెప్పాలి. నేను ఒక సినిమా పత్రిక రిపోర్టర్‌ను. దీపావళి పండుగరోజున తారామతీదేవిగారి దినచర్య గురించి మీ అమ్మగారితో ఇంటర్‌వ్యూ చేయాలనుకున్నాం ... అబ్బే — బాధపడకు. ఆమె చాలా బిజీగా వున్నారుకదా? ఐనా, నీమూలంగా మాకు కావలసిన వివరాలన్నీ తెలిశాయి. అందుకే నీకు థాంక్స్. అంతేకాదు; మా పత్రిక తరపున మా పాఠకుల తరపున నీకు దీపావళి శుభాకాంక్షలు...''

★ దీపావళికి కొన్ని రోజుల ముందు రమాప్రభ ఒక బట్టలకొట్టుకు వెళ్లింది. కొట్టులో ఒకతను ఒక చీర చూపిస్తూ, ''ఈ చీర కొత్తగా వచ్చిందమ్మా. 50% సిల్కు, 50% కాటన్'' అన్నాడు.

రమాప్రభ ఆ చీరను ఇటు అటు తిప్పి చూసి, ''అదేమిటయ్యా, ఈ చీరమీద 'నూరు పర్సెంట్ కాటన్' అని లేబిల్ వుందే! ఎంత మోసం?'' అంది.

''మోసమేనమ్మా'' అన్నాడు కొట్టతను.

''ఆఁ... ఎంత ధైర్యంగా ఒప్పుకుంటున్నావు మోసమని?'' అంది రమాప్రభ.

''మరేనమ్మా... కాని, మోసం మిమ్మల్ని కాదు. పురుగులు కొట్టేస్తాయని వాటిని మోసం చేయడానికి అలా 'నూరు పర్సెంట్ కాటన్' అనే లేబిల్ అంటించి వుంటారంతే!'' అన్నాడు కొట్టతను.

★ 'రేపు దీపావళి. ఎక్కడికీ వెళ్లకుండా ఇంటి వద్దనే గడపాలి!' అని పద్మనాభం డైరీలో రాసుకుంటూండగా ''సార్!'' అంటూ ఓ వ్యక్తి లోనికి వచ్చాడు. 'అతను రేపు ఏ ప్రోగ్రామ్ వుందని చెప్పడానికి వచ్చాడో' అని గతుక్కుమన్న పద్మనాభం తాపీగా ఎదురుగా వున్న టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకొని, ఏదో నెంబర్‌కు డయల్ చేసి, ''హల్లో! రేపు నాకు బొత్తిగా తీరిక లేదు. ఉదయం ఆరు గంటలనించి రాత్రి పది గంటల వరకు చాలా కార్యక్రమాలున్నాయి. మీకు దొరకను. క్షమించాలి,'' అంటూ రిసీవర్‌ను ఫోన్‌మీద పెట్టేశాక ఆ ఆగంతకునివంక తిరిగి, ''ఎవరండీ మీరు? ఏం కావాలి?'' అన్నారు.

ఆ వ్యక్తి నవ్వుతూ, ''నేను టెలిఫోన్ డిపార్ట్‌మెంట్ నించి వస్తున్నానండి. మీ ఫోన్ సరిగా పనిచేయడంలేదని ఇందాక మీ పక్కింటి నుంచి కంప్లయింట్ యిచ్చారుగా?'' అన్నాడు.

అంతే... పద్మనాభం అవాక్కయిపోయారు!

★ ''నమస్కారమండీ, మాడాగారూ! దీపావళి పండుగకు ముందు మీకు కొంత డబ్బు సర్దుబాటు చేస్తానని చెప్పానా? డిస్ట్రిబ్యూటర్ వద్దనించి వస్తుందనుకున్న డబ్బు యింతవరకు రాలేదండి. అంచేత, మీకేమీ పంపలేకపోతున్నానని చెప్పడానికి నా అభిమానం అడ్డుపడుతూందండి'' అన్నాడు ఓ నిర్మాత ఫోన్‌లో.

''మీరంతగా సంకోచించనక్కర్లేదు... కావలిస్తే, మీరు నాకు కొంత డబ్బు సర్దుబాటు చేశారని మిగతా ఆర్టిస్టులతో చెప్పమన్నా చెప్పగలనులెండి'' అన్నారు మాడా.

''అయ్య బాబోయ్! అంత పని చేయకండి— మీకు పుణ్యముంటుంది. ఎంతో కొంత పైకం ఎలాగైనా పంపడానికి ప్రయత్నం చేస్తాలెండి'' అన్నాడా నిర్మాత.

★ హాస్య నటుడు బాలకృష్ణ దీపావళి రోజున షూటింగ్ లేనందున పక్క వీధిలో వుండే చలం ఇంటికి వెళ్లారు. ఇద్దరూ పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకుంటూ కూర్చున్నారు. చలం తను లోగడ అమెరికాలో చూసిన వింతలు, విశేషాలు చెప్తూ, ''ఇప్పుడిక్కడ టైమ్ ఎనిమిది కదా? మనమంతా నిద్ర లేచి, మన పనులు చూసుకుంటూంటే, అక్కడ అమెరికాలో అంతా నిద్ర పోతూంటారన్న మాట!'' అన్నారు.

''వాళ్ళంత సోమరిపోతులా!'' అన్నారు బాలకృష్ణ అమాయకంగా. *

400 నాట్ ఔట్

1939లో తెలుగు సినిమారంగ ప్రవేశం సలిపి గత 38 సంవత్సరాలుగా షుమారు 400 చిత్రాలకు నిశ్చల ఛాయా గ్రాహకుడుగా పనిజేసిన ''జైహింద్ సత్యం''గారికి అక్టోబరు 16వ తేదీన మద్రాసు ఫిలింఫాన్స్ అసోసియేషన్ 'సేవాపతకం'బహూకరించి సత్కరించింది

సీరియల్

రాగబంధం

యార్లగడ్డ సరోజినీదేవి

ఈసారి తామిద్దరూ విశ్వం రూంలో కలుసుకునే టప్పుడు మరింత గారాబంచేసి తడవకి అయిదువందలు శ్రీనివాస్ చేత కక్కించేది. అందులో సగం విశ్వానికి ముట్టచెప్పవలసిన అవశ్యకత మేరీకి వున్నది. అసలు ప్రథమంలో విశ్వానికీ మేరీకి స్నేహం! స్నేహమంటే వట్టి స్నేహంకాదు. శారీరక సంబంధమయిన స్నేహం. స్నేహంకూడా విచిత్ర పరిస్థితులలో జరిగింది. ముందు కాఫీహోటల్ బిల్లు దగ్గిర నుంచి హోటల్ గదులు అద్దెకు తీసుకునేవరకూ వచ్చింది. మేరీలోని అందం; ఆకర్షణను చూసి శ్రీనివాస్ పెదాలు చప్పరించుతుంటే అదను చూసి మేరీని శ్రీనివాస్‌కి అప్పగించి తన బరువు బాధ్యతను వదిలించుకుని తేలికగా నిట్టూర్చాడు. కాని ఒక్క షరతుమీద మేరీని వప్పించాడు.

శ్రీనివాస్ యిచ్చే డబ్బులో సగం తనకి యివ్వాలని! అలాకాని పక్షంలో కాలేజీ గోడలనిండా మేరీ శ్రీనివాస్‌ల పేర్లు వుంటాయని బెదిరించాడు డబ్బు వ్యామోహం గల విశ్వం

అంతకంటే డబ్బంటే వున్న ప్రీతికొలది; సుఖాలకు అలవాటుపడిన మేరీ అందుకు అంగీకరించక తప్పలేదు. మేరీ తండ్రి జాన్సన్! పోస్టల్ డిపార్ట్‌మెంటులో క్లర్కు! హాస్టల్‌కని; చేతి ఖర్చులకని నెలకి నూటపాతిక రూపాయలు పంపేవాడు. సెలవులకి వెళ్లినప్పుడు కావలసిన చీరలు కొనుక్కుని తెచ్చుకునేది. అవీ చాలక కాలేజీలో ఎవరు కొత్త డిజైన్ గల చీర యెవరు కట్టుకున్నా అది తనకి నచ్చితే వెంటనే ఆ చీరలాంటి చీర కొనుక్కుని కట్టుకుని మరింత ఠీవిగా కాలేజీకి వచ్చేది.

"ఎక్కడ కొన్నావ్? ఎంతకి కొన్నావ్?"

అని క్లాసుమేట్సు మేరీ చుట్టూ చేరి మొహంవాచినట్టు అడుగుతుంటే అదనంగా మరో ఇరవైరూపాయలు యెక్కువచెప్పి ఎక్కడో ఊరి చివర; ఇంకెవ్వరికీ అందుబాటులో లేని షాపు పేరు చెప్పేది.

"చాలా బాగుంది! చాలా బాగుందని; ముచ్చటగా ఒకసారి కట్టుకుంటామని అడిగితే; ఇస్తానన్నట్టు తల పంకించి ఠీవిగా తల ఎగరేస్తూ క్లాసుకి వెళ్లేది. అక్కడా యిదే ధోరణి. తన తండ్రికి పెద్ద ఉద్యోగమని కోతలు కోసేది.

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ క్రితంరోజున ఫస్టుషోకని వార్డెన్‌తో చెప్పి విశ్వంతో కలిసి లాడ్జింగ్‌కి వెళ్లినదానికి ప్రతిఫలం ఈ చీర! అన్న సంగతి ఎంతమందికి తెలుసు? తన ఉనికిని గమనించనంతకాలం యెవరూ తనను తప్పుపట్టనంతకాలం తనకేమీ భయంలేదన్నది మేరీ నిర్ధారణ చేసుకుని ఎప్పటి కప్పుడు కొత్తదనంకోసం ప్రాకులాడటం అలవాటు చేసుకుంది. అవసరం లేకున్నా అవసరాలు పెరిగే కొలదీ డబ్బు వ్యామోహం ఎక్కువయిపోయింది. ముందు యెవరెంత యిచ్చినా పుచ్చుకునేది. అదే సంతృప్తిగా భావించేది. అవసరాలకి మించిన కోరికలు ఉద్భవించేసరికి విగ్రహమాటంగా తనతో సంబంధం పెట్టుకోకోరి వచ్చేవారి దగ్గిర డబ్బు ముందే అడిగి తీసుకునేది. అలా యిచ్చేవాళ్ళల్లో శ్రీనివాస్ ఒకడు. అతనిచ్చే వందా రెండువందలు అతి మామూలుగా కనిపించేవి మేరీ కళ్లకు. రాను రాను అతన్ని అడిగే తీరుతోపాటు రేటు కూడా పెంచేసింది.

శ్రీనివాస్ యెంత అడిగినా పార్వతమ్మ కొన్నిసార్లు భర్తతో చెప్పి; మరికొన్నిసార్లు చెప్పకుండానే అడిగినప్పుడల్లా కొడుక్కి ఇస్తూనే వుండేది. రామనాథం ఏనాడూ భార్యని డబ్బు విషయం అడిగేవాడుకాదు! శ్రీనివాస్ చాలాసార్లు తన స్నేహితులతో హోటళ్లలోను; పార్కుల్లోనూ కనిపించినా వాళ్ళని భరించే ఖర్చంతా శ్రీనివాస్‌దే నని రామనాథానికి తెలుసు. "డబ్బు ఇస్తున్నావా?" అని భార్యని యెప్పుడూ ప్రశ్నించేవాడుకాదు. అడిగి భార్య మనసుని బాధించటం అవుతుందని తెలిసికూడా మౌనం వహించక తప్పలేదు. కొడుకంటే భార్యకు వున్న ప్రేమను అంచనా వేసుకుని తెలిసినా తెలియనట్టే వుండేవాడు.

శ్రీనివాస్‌ని ఆశ్రయించుకుని వుంటున్న విద్యార్థులను చూస్తుంటే విశ్వానికి కడుపు మంటగా వుండేది. అంతకుముందు విశ్వం అంటే వున్న గౌరవంకాస్తా శ్రీనివాస్ వెదజల్లే డబ్బుని చూసి ఆకర్షితులై అతనివైపుకి వెళ్ళిపోవటంతో ఏదో ఒకరకంగ శ్రీనివాస్‌ని పతనం కావించా లనుకునే; ముందు ప్లానుగా మేరీని పరిచయం చేశాడు. కండక్టర్ బస్సు యెక్కవద్దన్నాడన్న నెపంమీద అల్లరి; అలజడి లేవదీసి శ్రీనివాస్‌ని రెచ్చగొట్టి ముందుకు నెట్టి తీవ్ర అలజడికి కారణం శ్రీనివాసేనని చూపరులకు వ్యక్తపర్చి అదను చూసుకుని పగిలిన షోడా బాటిల్‌ని కావాలనే శ్రీనివాస్ మీదకి విసిరాడు. ఆ సీసా శ్రీనివాస్ కుడిచేతిని చీల్చింది. ఏమీ తెలియని వాడిలా విశ్వం జనంలో కలిసిపోయాడు. గాయంతో విపరీతంగా బాధపడుతున్నప్పటికీ ఎవరూ అతనికి సహాయపడలేదు. ఎవరి ధోరణి వాళ్లది.

ఆ గలాటాలో ఏది ఎక్కడ? యెవరికి తగిలేదీ చూసుకోకుండా విసురుతున్న ఫలితం మాత్రమే ననుకుంటున్న శ్రీనివాస్‌కి మిత్రబృందం పరామర్శ కొంత తేలిక అనిపించినా మేరీని చూడగానే భయంవేసింది.

"ఈ ఉద్యమాన్ని నడిపించాలంటే కొంత డబ్బు అవసరం! నువ్వే మా ప్రతినిధివి కావటంవల్ల ఆ డబ్బు నువ్వు ఇవ్వవలసిందే. నీ మాటప్రకారం అన్నీ పకడ్బందీగా నిర్వర్తించ వలసిన బాధ్యత నాది!" అన్నాడు విశ్వం.

"నన్ను బైటికి రాకుండా చేసింది ఈగా చెయ్యి. అదీగాక మా డాడీకి నామీద విపరీతమయిన కోపం వచ్చి నాతో మాట్లాడటమే మానుకున్నారు ఇప్పుడు డబ్బు అడిగితే మా తల్లిగారు కూడ కోప్పడుతారు. అయినదేదో అయింది! ఇంతటితో ఈ ఉద్యమాన్ని వదిలివేద్దాం!" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"మన ఉద్యమాన్ని తీవ్రతరం చెయ్యమని యింతకుముందు చెప్పినవాడివి ఇప్పుడిలా మాట్లాడడం ఆశ్చర్యంగా వున్నది. మధ్యలో ఆపేస్తే మన పరువేం కావాలి?" అనడిగాడు విశ్వం.

జరిగిన కథ - 8 **ముప్ఫయ్యేళ్లతర్వాత** పుట్టింటి కెళ్లిన పార్వతమ్మ, వదిన జానకి చనిపోవటంతో చిన్ననాడే తండ్రిని, ఇప్పుడు తల్లిని కోల్పోయిన విజయని తనతో తీసుకువస్తుంది. తన ఈ ఉన్నత స్థితికి కారణం భార్య పార్వతమ్మేనని రామనాథం నమ్మకం. పార్వతమ్మ పెద్దకొడుకు భాస్కరం. అతని భార్య సుందరి. సుందరికి నల్గురితో కలసిమెలసి తిరగటం గిట్టదు. చిన్నకొడుకు శ్రీనివాస్‌కి దుడుకుతనం ఎక్కువ. పాతికేళ్ల క్రితం... పరంధామయ్యగారి కొడుకులు జగన్నాథం, గోపాలంల భార్యలు సుభద్ర, జానకిలు. కాపురానికి వెళ్లకుండానే వైధవ్యం పొందిన ఆడబిడ్డ పార్వతికి వివాహం చేయటానికి మామగారి అనుమతి తీసుకుంటుంది జానకి. సుబ్బయ్య మాష్టారి శిష్యుడు రామనాథంతో పార్వతి వివాహం జరిపిస్తుంది జానకి. ఇద్దరు మగపిల్లల తల్లవుతుంది పార్వతి. పార్వతి జీవితం చక్కబడిందనే తృప్తితో కళ్లు మూస్తాడు పరంధామయ్య ... విజయ బి. ఏ. లో చేరుతుంది. చదువుమీద శ్రద్ధలేక దురలవాట్లకు లోనైన శ్రీనివాస్ దుడుకు స్వభావాన్ని చూసి బాధపడుతుంది విజయ.

"రేపు మరొక ఉద్యమం తలపెట్టితే దానికంత ప్రాముఖ్యత యెవరూ ఇవ్వరు. పైగా మనలను చూసి అందరూ నవ్వుతారు! డబ్బుకి వెనకాడటం అవమానం డియర్!" అంది మేరీ శ్రీనివాస్ వైపుకి కొంచెం కొంచెంగా జరుగుతూ;

"నిజమేరా! విలువలేని వ్యక్తులుగా మిగిలిపోతాం. మీ అమ్మకి నువ్వు గారాబు బిడ్డవు. ఆమాత్రం యివ్వలేదా?" అన్నాడు విశ్వం.

అదీ నిజమేననిపించింది శ్రీనివాస్‌కి. ముందే పునాది గట్టిపడటం అవసరం అనుకున్నాడు. డబ్బు సమస్య వచ్చేసరికి సమ్మె విరమించుకుందాం అన్నాడు. అలాంటిది మేరీ విశ్వం ఉద్బోదవల్ల తిరిగి ఆవైపుకే శ్రీనివాస్ మనసు పరుగులు తీస్తోంది. ఒకప్రక్క తండ్రి తననేమయినా అంటాడన్న భయం; అనుక్షణం విజయ తనను ద్వేషించుతుందని తెలిసికూడా స్నేహితుల ఉద్బోధలకి లొంగిపోయాడు.

"అయితే ఇప్పుడు డబ్బు యెంత కావాలంటావు?" అనడిగాడు శ్రీనివాస్.

"ప్రస్తుతానికి రెండువేలయితే సరిపోతుంది!" తడుముకోకుండా జవాబిచ్చాడు విశ్వం.

"అంత డబ్బు మా అమ్మ దగ్గిర వుండదురా!"

"పేరుమోసిన బిజినెస్‌మాన్‌గారి అర్ధాంగిగారి దగ్గిర ఆమాత్రం వుండదంటే నమ్మను. పెత్తనమంతా మీ అమ్మగారిదేనట?" హేళనగా అన్నది మేరీ!

"ఆడపెత్తనం అని లోకం అనుకోవటమేగాని ఎప్పుడూ మా అమ్మగారు మా నాన్నగారి మాటను జవదాటరు. నీకిప్పుడు అంత డబ్బు దేనికంటే? మా అమ్మగారికయినా జవాబు చెప్పాలిగా!"

"ఓస్!... ఆమాత్రం జవాబు చెప్పుకోలేని వాడివి విద్యార్థి నాయకుడివి యెలా అయ్యావురా? ప్రిన్సిపాల్‌గారి నుంచి మినిష్టర్ల వరకూ నువ్వంటే భయపడుతున్నారని తాజా వార్త! ఆపైన నీ యిష్టం! మధ్యలో వదిలేయటం మన పరువుకే నష్టం! ముఖ్యంగా నీకు!"

తాడు ముడివేయటంలో యెంత నేర్పు వహించుతాడో? తెంపటంలోకూడా అంతే నేర్పు కలవాడు విశ్వం. శ్రీనివాస్ సందిగ్ధంలో పడేసరికి తిరిగి అన్నాడు విశ్వం —

"ఫోన్‌లో అంత భీకరంగా మాట్లాడుతుంటే నిజమేననుకున్నాను. అదీగాక ఇంతగా నిముషాలమీద మారిపోతాననుకోలేదు. ఆ సంగతి ఫోన్‌లోనే చెప్పితే సరిపోయేదిగా! నీ దగ్గిరకు వచ్చే అవసరం వుండేదికాదు! యెంతటివాళ్లయినా డబ్బు దగ్గిర కొచ్చేసరికి జారుకుంటున్నారు. అందులో నువ్వూ ఒకడివి!"

"నిజమే శ్రీనివాస్! ఇప్పుడు డబ్బు దగ్గిర వెనుకంజవేశావంటే నువ్వెప్పుడూ వాజమ్మలాగానే మ్నాపరుల దృష్టిలో నిలిచిపోతావు! ఈ సమయం మించితే నువ్వు పోగొట్టుకున్నదెంతో నీకే తెలుస్తుంది. అదింకెప్పటికీ తిరిగిరాదు!" అంది మేరీ అలవోకగా నవ్వుతూ;

విశ్వం మేరీ నిష్ఠూరత శ్రీనివాస్‌ని మరింత రెచ్చగొట్టింది. కూర్చున్నవాడల్లా లేచి నిలబడ్డాడు కోపంగా!

"నేనంత చేతగానీ వాజమ్మను అనుకుంటున్నావా మేరీ? రేపు పదిగంటలకి రా! నువ్వడిగిన ఆ రెండువేలూ యిస్తాను!"

"రేపటివరకూడ డబ్బు లేదంటావు? డబ్బు లేనిదే ఏదీ ముందడుగు వేయలేము!"

విశ్వం నవ్వుతుంటే శ్రీనివాస్‌కి కోపం వచ్చింది. విసురుగా ఎడమచేత్తో బీరువా తెరిచి అందులో వున్న అయిదువందలూ తెచ్చి విశ్వం చేతిలో పెట్టాడు.

"గుడ్! గుడ్! అలావుండాలి! మనం ఏది చేసినా దేశక్షేమానికి ప్రజల క్షేమానికి పాటుపడతామని నాయకులకు తెలియచెప్పటమే మన ఉద్యమ లక్ష్యం అని తెలియచేయటానికి అవకాశం ఏర్పడింది. రేపు ఇదే టైంకి వస్తాను. డబ్బు రెడీగా వుంచు!"

అని డబ్బు జేబులో పెట్టుకుని బైటికి వెళ్లాడు విశ్వం. అతన్ని అనుసరించి మిగతా అందరూ బైటికి వెళ్లిపోయారు. అందరూ వెళ్లిన తరువాత గదిలో అటు యిటూ పచార్లు చెయ్యసాగాడు శ్రీనివాస్. ఆలోచిస్తూవుంటే అతని తల పగిలిపోతున్నది. బస్సు కండక్టర్ తనను వ్యతిరేకించుతూ అన్న మాటలు గుర్తుకువచ్చి పళ్లు పటపట నూరాడు. గుప్పెళ్లు బిగించాడు. నరాలు కలుక్కుమనటంతో బాధగా కట్టుకట్టిన చేతివంక చూసుకుని తిరిగి సోఫాలో కూర్చుని కళ్లు మూసుకున్నాడు.

"బాధగా వున్నదా?"

విజయ కంఠం విని కళ్లు విప్పి చూశాడు శ్రీనివాస్. హార్లిక్సు గ్లాసుని టీపాయ్‌మీద వుంచి తిరిగి శ్రీనివాస్ వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

"చాలా బాధగా వున్నది!" అన్నాడు. ఆ చెప్పే తీరు పసిపిల్లలు చెప్పేవిధంగా వున్నది. పాకెట్టులో నుంచి టాబ్లెట్టు తీసి మంచినీళ్ల గ్లాసు శ్రీనివాస్‌కి అందించింది. అతను నోరు తెరవగానే టాబ్లెట్టు వేసింది. మంచినీళ్లు త్రాగి గ్లాసుని విజయకి అందించాడు. హార్లిక్సు గ్లాసు అందించింది.

"అబ్బబ్బా! ఇప్పుడేగా టాబ్లెట్టు మంచినీళ్లు యిచ్చావు?" విసుగ్గా మొహం పెట్టాడు.

"టాబ్లెట్టు బాధ తగ్గటానికి. సేద తీరటానికి మంచినీళ్లు! ఆకలి తీర్చేందుకు హార్లిక్సు! త్రాగిన తరువాత విసుక్కుందువు గాని."

గ్లాసు అతని పెదాల దగ్గిర పెట్టింది.

"మీ ఫ్రెండ్సందరూ వెళ్లిపోయారనుకుంటాను!"

"ఊఁ! ..."

"చాలా మంచివాళ్లనుకుంటాను!"

"కాబట్టే నా స్నేహితులయ్యారు!"

"అవును! కామెర్లవాడికి లోకమంతా పచ్చగానే కనిపించుతుందట! ఆడా మగా భేదం తెలియని ఆ హిప్పీలా నీ స్నేహితులు? నేను తోటలోవుంటే పిచ్చిపిచ్చిగా వాగుతూ వెళ్లారు!"

"వాళ్లేదో అనుకుంటుంటే నిన్నే అనుకుని అపోహపడుతున్నావు? మీ ఆడవాళ్లకి ఉలుకు యెక్కువ! మగవాడిని చూడగానే అంతవరకూ జారిపోయివున్న పమిటని అప్పటికి సర్దుకుంటారు చూడమన్నట్లుగా! ఇతరులను అపార్థం చేసుకోవటం మీకున్న అవలక్షణాలలో ఇదొకటి!"

"అవును! ఇందాకే చెప్పానుగా! కామెర్లవాడి సామెత! వానరమూకతో స్నేహం వ్యక్తిత్వాలను పెంచదు. సరికదా! అపహాస్యం చేయించుతుంది. ఏదయినా అనుభవంలోగాని అర్థంకాదు!"

"నువ్వు నాకేం నీతులు చెప్పనవసరంలేదులే! అయినా కాఫీలు హార్లిక్సులు నిన్నెవరు తెమ్మన్నారు? నౌఖరాడు ఏమయ్యాడు?" పళ్లు నూరుతూ కాఫీ గ్లాసుని ఎదురుగా టీపాయ్‌మీద వుంచాడు శ్రీనివాస్.

"నిన్ను చూస్తేనే నౌఖర్లకు భయం! నీ ఆరోగ్యం కుదుటబడేవరకూ నీ గదిలోకి నేను రాకతప్పదు. నీతో పోట్లాడకా తప్పదు!"

జవాబుకయినా ఎదురు చూడకుండా ట్రే తీసుకుని వెళ్లిపోయింది. ట్రేని కిచెన్‌లో వుంచి హాలులోకి రాగానే పార్వతమ్మ ఎదురయింది.

"శ్రీనుకి ఎలా వున్నది విజయా?"

"గాయాలు తగ్గేవరకూ బాధపడతాడు. ఆ తరువాత మామూలేగా అత్తయ్యా!"

"వాడినలా ఏ శక్తి పట్టుకుని పీడించుతోంది. అన్నట్టు యిప్పుడు వచ్చి వెళ్లింది ఎవరు?"

"ఇంకెవరుంటారు అత్తయ్యా! బావ స్నేహితులే! వీళ్లంతా అక్రమాలను అన్యాయాలను ప్రతిఘటించే కార్యశూరులు కదూ? ఆ విషయాలు మాట్లాడేందుకు వచ్చారు."

"ఏమిటోనమ్మా! వీడి పద్ధతి! నాకేమీ నచ్చటంలేదు. మీ మామయ్య ఏమీ పట్టించుకోవటంలేదు! వీడిలా ఉద్యమాలంటూ ప్రతీదానికీ ముందుంటున్నాడు. ఎలాగో? ఏమిటో?"

మేనత్తకి ఏం జవాబు చెప్పాలో తోచలేదు విజయకి. పైకి గంభీరంగా వున్నా పార్వతమ్మ మానసికంగా లోలోపలే ఎంతో బాధపడుతున్నదని గ్రహించింది. పున్నామ నరకంనుంచి పుత్రులు తప్పించుతారని అనుకుంటారు. ఇందుకేనా? ఆ తల్లి ఎంత మనఃక్షోభ పడుతున్నది?? బ్రతికి వుండగానే పున్నామ నరకంలో వుంచుతున్నారు. మేడ మెట్లమీద అడుగుల చప్పుడు వినిపించటంతో

రాగబంధం

ఆ వైపుకి తలెత్తి చూసింది. శ్రీనివాస్ నెమ్మదిగా మెట్లు దిగుతున్నాడు హాల్లోకి రావటానికి!

కొడుకుని చూస్తూనే పార్వతమ్మ కళ్లు ఆనందంతో మెరిసిపోయాయి! రెండడుగులు కొడుకువైపుకి వేసింది.

తల్లీ బిడ్డల మధ్య తాను వుండటం దేనికని నెమ్మదిగా తోటలోకి నడిచింది విజయ. కాళ్లు తోటవైపుకి నడిపించినా మనసంతా శ్రీనివాస్ మీదనే వుండిపోయింది. "ఇలాంటివాళ్లు మారరు. ఎప్పటికి మారరు!" విజయ మనసు ఆక్రోశించింది.

"నాకు రెండు వేలు కావాలమ్మా!"

శ్రీనివాస్ మాట్లాడే తీరు విన్న పార్వతమ్మ అదిరిపోయింది. కన్నతల్లిని అడిగే తీరుకూడా ఎవరో విరోధులుని అడిగే తీరుగా వుండటంతో ఎంతో బాధపడింది.

రెండువేలు కావాలని శ్రీనివాస్ అడుగుతుంటం విజయకి వినిపించి పువ్వులు కోయటం ఆగి కిటికీ దగ్గిరకు జరిగి చెవులు రిక్కించి వినసాగింది. ఆ రెండువేలూ కావాలని ఎందుకు అడుగుతున్నాడో? యెవరికోసం అడుగుతున్నాడోకూడా అర్థంఅయింది.

పార్వతమ్మ చెప్పిన జవాబు వినిపించలేదుగాని శ్రీనివాస్ అంటున్న మాటలు వినిపించి ఆపైన వినలేక నెమ్మదిగా వెళ్లి సిమెంటు బెంచీమీద కూర్చున్నది పువ్వులు కోసుకోకుండానే! విజయ బాధంతా శ్రీనివాస్ గురించే! ఆ యింటిలోని మనుష్యుల చుట్టూ తిరుగుతున్నవి ఆమె ఆలోచనలన్నీ! వున్నది అయిదుగురే అయినా అయిదుగురివి అయిదు దారులు! ఎంత విచిత్రమయిన మనుష్యులు! తాను తొందరపడి మేనత్త అడగ్గానే రాలేదుకదా! పెదతండ్రి ఇంటిలోనే కష్టమో? సుఖమో? అక్కడే వుండవలసింది. రంగుల వలలో తాను చిక్కుకున్నది. ఈ వలలో నుంచి బైటపడటం చాలా కష్టం.

"మీ అమ్మ నీ భారం వహించమని చెప్పిన తుది మాటలు!"

అంటూ మేనత్త కోప్పడి తనను ప్రయాణం చేయించి ఇక్కడికి తీసుకువచ్చింది. అప్పుడయినా పెదతండ్రి పంపననలేదు. తీసుకువెళ్తాననగానే అదే మహావరంగా భావించాడు. ఆ పరిస్థితిలో తనకూ ఇంతకంటే మరో మార్గం కనిపించలేదు. మేనత్త యిచ్చిన ప్రోత్సాహంవల్ల ఆ ఇంటిలోని వారందరితోనూ కలిసిమెలిసి వుంటోంది. అందరి దగ్గిరా చనువుగా మెలగటం నేర్చుకుంది సిగ్గు విడిచి! తాను ఈ యింటిలో నుంచి బైటపడటానికి తనకు డిగ్రీ వస్తేనేగాని వీలులేదు. అప్పుడయినా తనను ఉద్యోగనిమిత్తం బైటికి పంపుతారా?

"నా చిన్నకోడలివి!"

అని మేనత్త తన కాళ్లకు సంకెళ్ళు! చేతులుకి బంధాలు వేసింది. ఈ సంకెళ్లు నుంచి బంధాల నుంచి తాను విముక్తురాలు కావటం అసంభవం! అతి కోపిష్టి శ్రీనివాస్; పెద్ద రౌడీగా పేరు పొందిన శ్రీనివాస్‌ని తను

'మంచికి స్థానం లేదు'లో ఉమారాణి

చేసుకోవటమా? తనంటేనే అసహ్యించుకుంటాడు? తన నీడను చూస్తేనే చీదరించుకునే శ్రీనివాస్ తనను చేసుకుంటాడా? లక్షలకు వారసుడు! పేరుపొందిన బిజినెస్ మాగ్నెట్ కొడుకు! ఏమీలేని తనలాంటి అనాథను వివాహం చేసుకుంటాడా? అత్తయ్య బలవంతంలో తనను చేసుకున్నా హీనంగానే చూస్తాడు. ఆశలు పెంచుకోవటం పొరపాటువుతుందేమో? తనంత తానుగా వచ్చి అడిగితేతప్ప శ్రీనివాస్ తనను చేసుకోవటం అసంభవం. మామయ్యా అత్తయ్యా బలవంతాన తనను శ్రీనివాస్‌కి కట్టబెట్టినా తాను ఈ కాస్త మనశ్శాంతికీ దూరం అవుతుంది. ఇప్పుడు బాధపడి చెయ్యగలిగేదిలేదు. మనసు నిబ్బరత చేసుకోవాల్సిందే!!

11

విద్యార్థుల సమ్మె చెదురుమదురుగా సాగుతునేవున్నది గాని పూనుకునేవారు లేకపోవటం వల్ల సమ్మె కుంటుబడింది. సమ్మె పేరుతో విశ్వం శ్రీనివాస్ నుంచి డబ్బు గుంజుకోవటం వరకే గాని రూంలో కూర్చుని త్రాగి పేకాడటం వరకే వన్న సంగతి శ్రీనివాస్‌కి తెలియదు. కొడుక్కి యిచ్చిన రెండువేలు భర్త అడిగితే ఏమని జవాబు చెప్పాలో అర్థంకాని అయోమయ పరిస్థితిలో పడిపోయింది పార్వతమ్మ. మరో వెయ్యిరూపాయలు తీసుకున్న విశ్వం నాలుగు రోజులకే అడసులేకుండా మాయమయ్యాడు. ఉద్యమంకాస్తా చల్లారిపోయింది. యధాప్రకారంగా ఆఫీసులు; స్కూళ్లు; కాలేజీలు తెరిచారు. కొద్దిరోజులకే చాలామంది ఉద్యమం విషయం మర్చిపోయారు.

అయినా రామనాథం మనసు బాధపడుతునే వున్నది. ఆఫీసుకి వెళ్లినా యింటికి వచ్చినా అశాంతిగానే వుంటోంది. అందరూ తనవంక చూసి నవ్వుతున్నట్టుగానే ఫీలవ్వసాగాడు. కారులో వస్తూ వెళ్తూ తగులబెట్టబడిన బస్సులు; పగులకొట్టిన షాపులను చూసి నిట్టూర్పు విడిచేవాడు.

[40 వ పేజీ చూడండి]

చి॥ రాంబాబు

చాలా రోజుల తరువాత ఒక మంచి ''సినిమా''ను చూశాను. ఆ చిత్రం పేరు ''చిరంజీవి రాంబాబు'' కథావస్తువు చిన్నదే అయినా... దానిని ఎంతో చక్కగా, చిక్కగా మలచిన ''దర్శకుడు'' శ్రీ తాతినేని ప్రకాశరావును అభినందించాలి.

కథలోని ముఖ్య పాత్రను జమున పోషించారు. మనసులో కల్మషం లేని, మాటల్లో దురుసుతనం గొన్న రత్నం పాత్రలో జమున డామినేట్ చేసి, చిత్ర విజయానికి తనే బాధ్యత వహించింది. ముగ్గురిని వరుసగా దైవానికి అప్పగించిన రత్నం నాలుగోవాడిని గారాబంగా... మురిపింగా పెంచడం వల్ల... ఆ నాలుగోవాడు అక్రమంగా పెరిగి, దుష్ట కార్యాలను ప్రారంభించాడు.

పసితనంలో తల్లిని, తండ్రిని ''లేమి''గా గొన్న అనాథ బాలుడిగా బేబీరోహిణి చిరంజీవి రాంబాబు పాత్రలో జీవించింది. ప్రేక్షకుల సింపతీని రోహిణి కొట్టేస్తుంది.

మంజులకు మంచి పాత్ర

గ్లామర్ పాత్రలను, డ్యూయెట్ పాడే పాత్రలను పోషించడానికి అలవాటు పడిన ''మంజుల''కు శ్రీ తాతినేని ప్రకాశరావు

సినిమా

[32వ పేజీ తరువాయి]

''రాంబాబు'' చిత్రంలో ఓ మంచి పాత్ర నిచ్చినందుకు... ఆమె చాలా చక్కగా నిర్వహించింది.

ఇద్దరు నాయకులు

జమునగారి సరసన బాలయ్య, మంజులగారి ప్రక్కన రంగనాథ్ ''యీడూ...జోడు'' వలె కనిపించి, నటనలో సరితూగారు.

చిత్రంలో హాస్యం మిక్స్ కావడం యీ చిత్రంలోని మరో విశేషం. ''అవునామరి... అంతేమరి'' అంటూ శ్రీ అల్లు నవ్వుల వర్షాన్ని కురిపించారు. సారధి... గిరిజ ఆయనకు మంచి సపోర్టునిచ్చారు.

సంగీతం గూర్చి వ్రాయాల్సివస్తే... జె. వి. రాఘవులుగారికి రెండు పాటలు పేరునిస్తాయి. ''నువ్వా దేవుడివి'', ''ఎదగాలి... చదవాలి చిన్నపిల్లలు.''

''అతిగారాబంవల్ల పిల్లల బంగారు జీవితం కాంతి విహీనం అవుతుంది'' అనెడి నీతిని చెప్పే ఓ మంచి చిత్రాన్ని అందిస్తున్న విశ్వేశ్వరరావు... కుటుంబరావుగార్లకు ప్రేక్షకాదరణ లభిస్తుంది ఘనంగా.

ఎన్టీఆర్‌తో విదేశీ చిత్రం

''చిరంజీవి రాంబాబు'' చిత్రాన్ని చూచిన తరువాత, దర్శకుడు ప్రకాశరావుగారిని అభినందించడానికని వారి యింటికి వెళ్లాను. ''చాలా మంచి చిత్రాన్ని ఎంతో చక్కగా రూపొందించారండీ'' అని ఆయన్ను అభినందించాను.

శ్రీ ఎన్టీఆర్‌తో మీ చిత్ర నిర్మాణం ఎప్పుడు అని ప్రశ్నించాను. ''కొత్త సంవత్సరంలో ప్రారంభమవుతుంది. ప్రస్తుతం కథపై చర్చ జరుగుతూంది.''

''ఎన్టీఆర్‌గారితో విదేశీ చిత్రం నిర్మించడానికి నిర్ణయించాం. సింగపూర్, కవులాలంపూర్, జపాన్ మున్నగు ప్రదేశాలలో నెల రోజులపాటు షూటింగు జరపడానికి అనుకూలంగా శ్రీ ఎన్టీఆర్ యిచ్చే కాల్‌షీట్లనుబట్టి... చిత్రం ప్రారంభమవుతుంది'' అన్నారు శ్రీ ప్రకాశరావు.

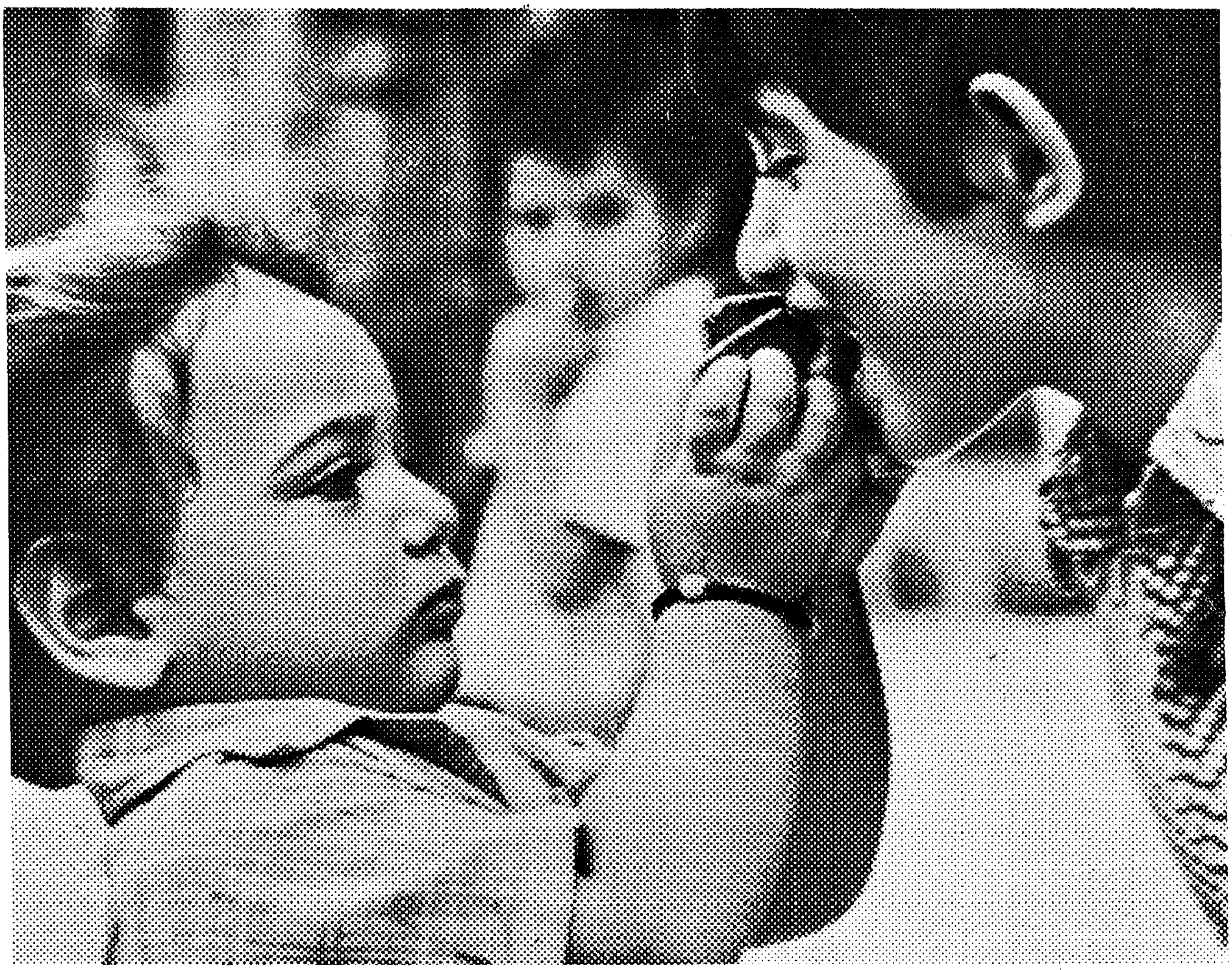
''వెరీగుడ్ అయిడియా యిన్‌డీడ్'' అని నేను చెప్పడం...ఆయన బొంబాయికి బయల్దేరడం జరిగింది.

తెల్ల జుట్టు,
జుట్టుకు వేసే
రంగుల గురించి మీ
మూఢ నమ్మకాలన్నిటినీ
తేలికగా కొట్టివేస్తున్నది
గోద్రెజ్
జుట్టు తెల్లబడడం సహజం
అవును, నిశ్చయంగా. కాని తెల్ల జుట్టును అలాగే వదిలేయడం మాత్రం అసహజం ఎందుకంటే, గోద్రెజ్ వారు జుట్టుకు రంగు వేసుకోవడాన్ని షాంపూ చేసుకోవడమంత సహజంగా, అంతే సులభంగా రూపొందించారు.
తెల్ల జుట్టు ఉంటే 'కొట్టవచ్చినట్టుగా' కన్పిస్తుంది!
తెల్ల జుట్టు 'కొట్టవచ్చినట్టుగా' కన్పించడమే కాదు, అందువల్ల మీరు ఏళ్లు పైబడినట్టుగా కూడా కన్పిస్తారు. కావలిస్తే మీ స్నేహితుడి నడగండి.
ఎవరంత కష్టపడి జుట్టుకు రంగు వేసుకుంటారు?
ఎవ్వరూ చెయ్యరు. అందుకే గోద్రెజ్ వారు తనంతట తానే వ్యాపించే హేర్ డైని మీకందిస్తున్నారు. ఎంతో శ్రమపడి జుట్టును విడదీసి రంగు వేసుకోనక్కర్లేదు. మీరు చెయ్యవలసిందల్లా ఈ హేర్ డైని జుట్టుకు పట్టించి నురుగు వచ్చేలా రుద్దడమే. కాస్సేపు ఆగి తరవాత దాన్ని కడిగి వేయాలి. ఎంతో సులభం కదూ!
రంగు వేసుకోవడం వల్ల జుట్టుకు హాని కలగదా?
కొన్ని పాత రకం హేర్ డైల వల్ల తప్పకుండా హాని కలగవచ్చు. అందుకే గోద్రెజ్ హేర్ డై ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడింది. దీనిలోని 'హేర్ కండిషనర్' వల్ల మీ జుట్టు ఆరోగ్యంగా నిగనిగలాడుతూ ఉంటుంది.
భారతదేశపు మొట్టమొదటి తనంతట తానే వ్యాపించే హేర్ డై!
Godrej
Permanent
hair dye
గోద్రెజ్
పర్మనెంట్ హేర్ డై
—జుట్టుకు రంగు వేసుకోవడంలో 'శ్రమ' లేకుండా చేస్తుంది. అందుచేత, దీనితో మీరు మీ వయస్సును తగ్గించుకోవచ్చు.
పురుషుల కోసం
మరియు స్త్రీల కోసం
2 రంగుల్లో.
సహజమైన నలుపు
గాఢమైన గోధుమ రంగు
CASGS-109 244 TEL

ఎప్పటికయినా శ్రీనివాస్‌ని మానవత్వం వున్న మనిషిగా తీర్చిదిద్దాలన్న పట్టుదల కలిగింది తల్లి గారాబంవల్ల అలా అయిపోయాడని యెంత సమర్ధించుకో చూసినా ఆయన మనసు అంగీకరించుటలేదు ఇతరుల కెందరికో చెప్పిన తను తన కొడుకు చేసే ఆకతాయి పనులను అరికట్టలేకపోతున్నాననే నిరంతరాలోచన! కొడుకుని తీవ్రంగా మందలించలేకపోతున్న తన దుర్బలత్వాన్ని పదే పదే నిందించుకోసాగాడు ఏమి చెయ్యటానికి అయినా ఆయన మనసు పార్వతమ్మని గురించి ఆలోచింపచేస్తున్నది. పుట్టింది పెరిగింది పల్లెటూరు అయినా జానికమ్మ తన బిడ్డ విజయని యెంత క్రమశిక్షణతో కట్టె; కొట్టె, తెచ్చె, అన్నట్టుగా పెంచింది ? పుత్రవాత్సల్యం తనని కరినిత్వానికి దూరంగా వుంచింది

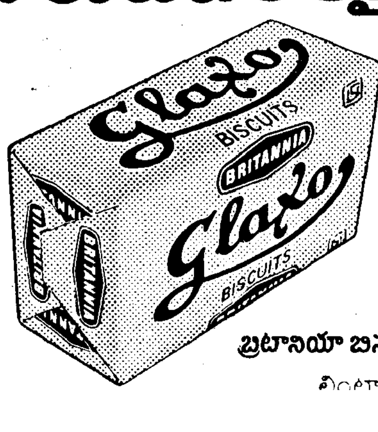
[ఇంకా వుంది]

బ్రిటానియా పాల బిస్కట్

పెరిగే పాపాయిలకు రుచివంతమైన తోడు!

రుచికరమైన, పుష్టికరమైన బ్రిటానియా గ్లాక్సో బిస్కట్లు

బ్రిటానియా

బ్రిటానియా బిస్కట్లు అత్యుత్తమమైనవి

వారఫలం

మహేష్

18-11-1977 శుక్రవారం మొదలు
24-11-1977 గురువారం వరకు

మేషం:— వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. వారం మధ్యలో శ్రమకలుగుతుంది. సాహసిక వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వారం ఆఖరులో మీ కార్యక్రమాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. సంతానానికి సౌఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

వృషభం: — అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుంటుంది. వారం ఆఖరులో లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. స్త్రీలకు — బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

మిథునం:— రావలసిన డబ్బు అందుతుంది విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. స్థిరాస్తి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయోజనకరమైన పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. శుభకార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

కర్కాటకం:— మీ ప్రయత్నాలకు ఆటంకాలు వస్తాయి. ప్రయాణాల్లో శ్రమకలుగుతుంది. వారం మధ్యలో అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు. వృత్తిలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం బాగుంటుంది. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో చికాకులు ఏర్పడతాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

సింహం:— ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పోటీవారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో ఆందోళనలుగుతుంది. చేజిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారిపోవచ్చును. వారం ఆఖరులో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి.

కన్య:— మీ కార్యక్రమాలకు మార్పులు వస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. వారం ఆఖరులో మీ తాలూకు మనుష్యులే మిమ్మల్ని వ్యతిరేకిస్తారు. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పోటీ వారితో వాద ప్రతివాదాలు తగవు.

తుల:— వ్యాపారంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వృత్తిలో పోటీవారి పోటీ పెరుగుతుంది. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి. ప్రయోజనకరమైన సంభాషణలను జరుపగలరు. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సాహిత్య కళా రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

వృశ్చికం:— స్థిరాస్తి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. సాహసిక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణించగలదు. అపవాదైన సందేహాలు కలుగుతాయి. స్త్రీలకు — పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు. సంతానానికి సౌఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

ధనుస్సు:— వృత్తిలో పోటీవారి పోటీ తగ్గుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మీ కార్యక్రమాలు హడావుడిగా ఉంటాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలో మొగమాటాలు తగవు. ముమ్మరంగు సాధించాల వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధిని సాధిస్తారు స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. నూతన విషయాలను తెల్సుకొంటారు.

మకరం:— మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. ప్రయోజనకరమైన పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి. మీ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగుతాయి. మీ మంచితనమే మీకు ఇబ్బందిని కలిగిస్తుంది. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

కుంభం:— వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి పోటీవారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. డబ్బు అందగలదు. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణించగలదు. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మీనం:— శ్రమ కలుగుతుంది. ఉద్యోగంలో యెవరినీ విశేషంగా నమ్మడం తగదు. వారం మధ్యలో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. వృత్తిలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. భాగస్వాములతో కలిసిచేసే వ్యాపారాలు లభిస్తాయి. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వ్యతిరేకమైన వార్తలను వింటారు.

రెండు రోజులు గడిచేక, మాటలమధ్య తెలిసింది భానుకి, తండ్రి ఆరోగ్యం యీ మధ్య మరీ దెబ్బతిన్నదని!

నెల రోజులక్రితం ఉన్నట్టుండి పొలం గట్టుమీద పడిపోతే, అక్కడున్నాళ్ళెవరో యింటికి చేరవేశారు!

'అబ్బాయి పరీక్షల హడావిడిలో వుంటాడు. వాడికేమీ రాయొద్ద'ని కట్టడి చేశారుట ఆయన. నాలుగైదు రోజుల తరవాత, కోలుకున్నా – అతనికి మాత్రం విషయం తెలియలేదు.

సంగతి తెలిసి, బాధ అనిపించింది భానుకి. 'నాకు రాయాల్సింది' అన్నాడు. కానీ, అతడికే తెలియదు, రాస్తే మాత్రం ఏం చేసేవాడో!

"పోనీ, పంటల్లో బాగుండకపోతే, పొలం

జీవనపోరాటంలో...

(18 వ పేజీ తరువాయి)

పనులన్నీ మన్వే చేసుకునే బదులు కవులు కిచ్చేసి, మన్వు పైపైన అజమాయిషీ చేసుకోరాదు నాన్నా?'' అన్నాడు.

సాంబయ్యగారు విచారంగా నవ్వాడు.

"అన్నంత తేలికేమిట్రా అది? మన కున్న రెండెకరాలకీ ఓ కవులు కూడానా! ఇహందులో మనకి మిగులేం వుండదు! సొంతగా చేసుకుంటుంటేనే, నీలుమీద ఏ కూలో, నారో వేసుకోవటం, సర్దుబాటూ కుదురుతుంది. బయటివాళ్ళకిచ్చేస్తే, మన పీటూ, చాటూ కుదుర్తుందీ?''

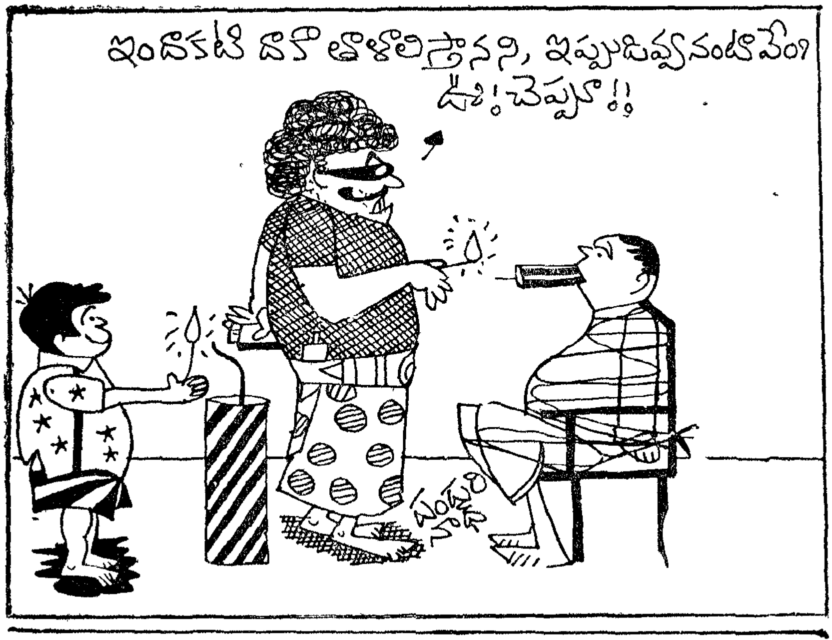
"అవన్నీ యిప్పుడు కుదిరేవి కావులే! రేపు మన్వు ఉద్యోగస్తుడివయితే, అందరం పట్నమేపోతే, అప్పుడు మీ నాన్నకి విశ్రాంతి యిచ్చినట్టుగాన్నే'' అంది మహాలక్ష్మమ్మ.

"చాలా ఆలోచన్నే చేస్తున్నావే" అన్నాడు సాంబయ్యగారు నవ్వుతూ.

* * *

భాను వచ్చి పదేనోజులు గడిచాయి.

ఆ రోజు మళ్ళీ సాంబయ్యగారు పడిపోయారు – యింటిదగ్గరే! తెల్లవారక ముందే లేచి పనిమీద పొలానికి పోయిన మనిషి, అటునుంచటే వేరే పనిమీద కరణంగారింటికి, అక్కడికీ, యిక్కడికీ ఎండనపడి తిరిగి తిరిగి కొంప చేరేసరికి సూర్యుడు సగం ప్రయాణం ముగించుకున్నాడు. ఆ ఎర్రటి ఎండన బావి గట్టున ఏటిన రెండు చేదలు తోడి మీద పోసుకోవటంతోనే ఆయనకి ఒళ్ళు పరం తప్పింది.

ఆ గట్టుమీదే దబ్బుమని పడిపోయారు! భాను, మహాలక్ష్మమ్మ ఆయన్ని గాబరాగా మంచంమీద చేర్చారు అలాగే పరుగెత్తి డాక్టర్ని పిలుచుకొచ్చాడు భాను.

"అప్పుడే చెప్పాను నేను - జాగర్తగా వుండకపోతే మళ్ళా వస్తుందని! మందులు వాడటమూ అశ్రద్ధచేసి, మనిషి జాగ్రత్తనీ అశ్రద్ధ చేసుకుంటే రోగాలెలా నిమ్మళిస్తాయి?" అంటూ, పక్షవాతమే వచ్చిందని చెప్పాడు డాక్టరు ఆయనకు చేతనైన మందులిచ్చి, ఇంజక్షనొకటి పొడిచి, వెళ్ళాడాయన.

కుడివైపు చెయ్యీ, కాలూ కదలటం లేదు సాంబయ్యగారికి

"ఇంక నాది అవిటిబతుకేనన్నట్టా?" అంటూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడాయన, భాను దగ్గరకు రాగానే. భానుకీ కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి. అయినా,

"వూరుకో నాన్నా, ఏం ఫరవాలేదు. మంచి మందులు వాడితే, యీ రోజుల్లో పక్షవాతం తగ్గకుండా పోదు" అంటూ ధైర్యంచెప్పే ప్రయత్నం చేశాడు.

మహాలక్ష్మమ్మ భానుతో చెప్పి, శంకరావు గారికి ఉత్తరం రాయించింది. సాంబయ్యగారు మంచ మెక్కాడని.

ఉత్తరం అందిన్నాడే శంకరావుగారు బయల్దేరాడు. రాధకి అప్పుడు శలవలు కావటాన ఆమెని కూడా తీసుకుని కౌసల్య కూడా బయల్దేరింది, వారం పదిరోజులుండి

జీవనపోరాటంలో...

రావాలని.

కౌసల్యని చూడగానే బావురుమంది మహాలక్ష్మమ్మ

"ఊరుకోండి ఏమిటది మరీను! మనిషన్నాక ఏదో ఒకటి రాకుండా వుంటుందా? వచ్చినట్టే తగ్గుతాయి. మీరంత బెంబేలు పడకండి" అంటూ మందలించాడు శంకరావుగారు

"మా అన్నయ్యకి చిన్నప్పట్నుంచీ నరాల బలహీనతేనండీ! యిప్పుడిలాగైంది, ఏమవుతుందో ఏమిటో!" అంటూ తనూ కళ్ళనీళ్ళు నింపుకుంది కౌసల్యకూడా.

"ఏం ఫరవాలేదు. నువ్వు వచ్చింది మీ వదినకి ధైర్యం చెప్పటానికా, నువ్వు కూడా యిలా భయపడేందుకా?" అంటూ ఆమెని మందలిస్తూనే, ధైర్యం చెప్పాడాయన.

రాధకి యీ వాతావరణమంతా కొత్తగానూ, అయోమయంగానూ వుంది. అంతకు ముందు చిన్నప్పుడెప్పుడో తప్ప, అక్కడికి రాలేదామె మామయ్యగారింటి పరిస్థితులు చూస్తుంటే ఆమెకి బాధగానూ, జాలిగనూ వుంది.

నలుగురూ పడుకోను మంచాలుకూడా లేవు ఆ యింట! పాడి అంటూ వుండబట్టి పాలూ, పెరుక్కీ, తోట వుండటాన కూరగాయలకీ కొరతలేదుగానీ, ఆ ముతక బియ్యపు తిండిమాత్రం ఆమెకి సహించటం లేదు. గచ్చులేని మట్టి యిల్లు - ఎత్తు గడపలు - కరంటు తప్ప ఆ యింట్లో మరో నాగరికపు చిహ్నం మరేం కనిపించలేదామెకి!

రెండోరోజు ఉదయం డాక్టర్ తో మాట్లాడి, సంతృప్తిపడి, తనకి ఫాక్టరీ పన్లు వుండటాన, కౌసల్యనీ, రాధనీ అక్కడేవుంచి వెళ్ళిపోయారుశంకరావుగారు.

అత్తయ్యతో పాటూ రాధ కూడా వస్తుందని కల్లోకూడా వూహించని భాను, ఆమె మరో వారం రోజులపాటు అక్కడే వుండిపోతుందని కూడా తెలిసి చాలా సంతోషపడ్డాడు ఆమె ఉనికి అతడిలో కొత్త ఆశల్ని రేపింది. ఆమెని చూడటంతోనే సగం దిగులు మాయమయింది. నాలుగైదు రోజులు గడిచేసరికి, తండ్రి మంచాన వుండటం కూడా అతడికి 'మామూలు విషయం'గా అయిపోయింది.

ఆ రోజు సాయంత్రం రాధతో మాట్లాడుతూ, "ఎలా వున్నాయి రాధా మా వూరూ, మా యిల్లూ?" అంటూ అడిగాడు.

"ఫర్వాలేదు పల్లెటూరు కదా!" అంది రాధ ఇబ్బందిగా.

"పల్లెటూరైనా మా వూళ్ళో ఓ సినిమాహాలు కూడా వుంది తెలుసా?" "రాధా! యివాళ మనం సినిమాకి వెళ్దామా?" ఉత్సాహం అడిగాడు

"నీకు బుద్ధిలేకపోయినా నాకుంది. యీ పరిస్థితుల్లో నాకు సినిమాలు అఖ్ఖరేదు" విసురుగా అనేసి అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయింది రాధ హతాశుడై అలాగే కూర్చుండిపోయాడు భాను.

దొడ్లోకివెళ్ళి కూర్చుని భాను గురించే ఆలోచించ సాగింది రాధ.

"ఏం మనిషి భాను! అతడికి ఏ మాత్రమయినా జ్ఞానం వుందా? చిన్నవాడయినా బాబు వయం. ఇంటికీ కావల్సిన పనులన్నీ స్వయంగా తిరుగుతూ చూస్తున్నాడు. కాస్తంత తీరిక దొరికితే చాలు ఏ మూలో దిగులుగా కూర్చుండి పోతున్నాడు! తనే మన్నా కల్పించుకుని ధైర్యం చెబుదామని ప్రయత్నిస్తే సిగ్గుపడి లేచిపోతున్నాడు

భాను ఏం చేస్తున్నాడో తెలియదు. రోజుకో గంటసేపయినా తండ్రి దగ్గర గడపడు. తిండి తిన్నదే తడవుగా సాగ

మీదికి పోయి, ఏ సాయంత్రానికో, రాత్రికో కొంప చేరుతున్నాడు !

ఇంత బాధ్యతా రహితంగా, పరిస్థితులని బాధపడటం కూడా తెలీకుండా ఎలా తిరగ గలుగుతున్నాడు ? పైగా సినిమాకి వెళ్ళాలిట యిప్పుడు !...ఛీ...ఛీ''

తల్లిదండ్రుల్ని సరిగ్గా ఎరగని తనని అన్నయ్యే అన్నీ అయి పెంచాడని కౌసల్య ఎప్పుడూ చెబుతుంటుంది. అందుకే అంత రాంతరాంతరాల్లో రాధకి మేనమామంటే అభిమానం.

'ఆయనకి భానువంటి కొడుకు పుట్ట టమే ఓ దౌర్భాగ్యమైతే, యిప్పుడు సంక్ర మించిన యీ పక్షవాతం మరింత దౌర్భాగ్యం...' అనుకుంది మనసులోనే

రజనినీ, చిట్టినీ చూస్తే ఆమె మనసు జాలితో నిండిపోతోంది.

'పాపం! ఇంకా సరిగ్గా బుద్ధి గూడా తెలీని పసివాళ్ళు! వాళ్ళకి చదువూ, సంధ్యా ఎలా? ఇంతప్పట్నించే యిన్ని కష్టాల్లో వాళ్ళు సవ్యంగా ఎలా ఎదుగుతారు?

తండ్రికేదన్నా అయితే, అన్నయ్యే భారం వేసుకు పెంచటానికి వాళ్ళు కనీసం తన తల్లిపాటి అదృష్టవంతులు కూడా కారే! భాను... తన కాళ్ళమీదే తను నిలబడలేడు— వీళ్ళందరినీ...

మై గాడ్! ఏమిటి నేనింత దారుణంగా ఆలోచిస్తున్నాను... అనుకుంటూ అక్క ణ్ణుంచి లేచి లోపలికి వచ్చేసింది రాధ.

* * *

కౌసల్య అన్నగారింటికి వచ్చి పదిరోజులు దాటింది. సాంబయ్యగారి పరిస్థితి దాదాపు ఒక్కలాగే వుంది.

''స్ట్రోక్ సీరియస్‌గా వచ్చింది. అంత త్వరగా తగ్గాలంటే కుదర్దు. న్యూరో-బియాన్ నెలల తరబడి వాడుతూనేవుండాలి నెమ్మదిమీద గుణం కనబడుతుంది'' అంటు న్నాడు డాక్టర్.

కౌసల్యకి అన్నయ్యని ఆ పరిస్థితిలో వదిలి వెళ్ళాలంటే కష్టంగా వుంది. కానీ అప్పటికే భర్తనించి రెండు ఉత్తరాలు వచ్చాయి. వదినకు ధైర్యం చెప్పి, భానుని యిల్లు కనిపెట్టుకు వుండమని మందలించి బయల్దేరి వెళ్ళిపోయిందామె.

రాధ వెళ్ళిపోయినప్పట్నుంచీ ఆ వాతా వరణం మరీ దుర్భరంగా వుంది భానుకి అన్నాళ్ళూ రాధతో తనకి సయోధ్య ఏదీ లేకపోయినా అదోరకం వుత్సాహం వుండేది, ఆమె కదలాడే యింట్లోకి అడుగు పెట్టా లంటేనే! ఇప్పుడు ఆ ఉత్సాహంకాస్తా దూరమైంది.

తండ్రి దగ్గర కూర్చుందామంటే ఆయన అస్తమానూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టు కుంటూ ఇంటి బాధ్యతల్నీ, తన అశక్తతనీ, భాను నెరవేర్చాల్సిన కార్యాల్నీ ఏకరువు పెడుతున్నాడు

తమ్ముడు ఎప్పుడు చూసినా ఏదో ఒక పనిలోనే వుంటున్నాడు. చెల్లాయిలు — చిన్నవాళ్ళు, వాళ్ళతో కాలక్షేపమేమిటి ?

ఇహ యింటిపట్టున వుండాలంటే ఎలా కుదుర్తుంది ?

బయట తిరుగుతున్నా ఇదివరకటి స్వేచ్ఛ వుండటేదు. ఎవరో ఎరిగున్న వాళ్ళు ఎదురు పడటం — తండ్రి గురించి పరామర్శించటం, 'బాగా చదవాలి నువ్వు. ఇదివరకటిలాగా జులాయిగా తిరిగితే కుదరదు' — అంటూ ఇహ సాంబయ్య లేచి తిరగటం అసాధ్యమయినట్టూ, అప్పుడే భాను మీద బరువంతా పడిపోయినట్టు మాట్లాడటం — మరింత విసుగ్గాపోయింది.

మిగిలిన కలవులన్నీ యిలాటి 'చెర'లోనే బలవంతాన వెళ్ళదీసిన భాను రిజల్ట్స్ తెలిసిన రోజున గొప్ప రిలీఫ్ అనుభవించాడు. ఆరోజే వాళ్ళ పాలిటెక్నిక్ మరో నాలుగు రోజుల్లో తెరుస్తున్నట్టు ప్రకటనగూడా పడింది.

ఇంతకీ భాను పరీక్ష పూర్తిగా ప్యాస్ కానేలేదు! అదృష్టం — అతడి అదృష్టం అనటంకన్నా, సాంబయ్య అదృష్టం బాగుం డటం మూలాన, రెండు సబ్జెక్టులు మాత్రమే ఫెయిలయి పూరుకున్నాడు.

''ఇవి సెకండియర్లో పూర్తి చేయొచ్చు నాన్నా! ఏం ఫర్వాలేదు'' అన్నాడు తండ్రితో.

''పూర్తిచేస్తావులేరే! పరీక్షకి మళ్ళా ఫీజు కట్టక్కర్లేదా ?'' అన్నాడాయన నీరసంగా.

''సరేలే! అడుగడుగునా డబ్బుకోసం చూసుకుంటూ కూర్చుంటే ఇంజినీరింగ్ కోర్సులు చదివినట్టే'' అన్నాడు భాను — అక్కడికి ఆ ఖర్చు అందరు విద్యార్థులూ తప్పనిసరిగా భరించాల్సి నవే అన్నట్టు — గొప్పగా !

(ఇంకా వుంది)

వన్ మినిట్

దీపావళి కథల పోటీలో రూ 600 లు బహుమతి పొందిన కథ

టైపిస్టు గదిలోంచి ఫైలు తెచ్చి రామారావు టేబులు మీద పెడుతూ -

"శేఖరం బాబుగారు మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు !" చెప్పాడు ఆ ఆఫీసు ప్యూన్ పోలయ్య

తాను తెచ్చిన వర్తమానాన్ని రామారావుగారు విన్నారా లేదా? అన్నది తన కనవసరం అన్నట్లు ఆయన మాట కోసం వేచి చూడకుండానే వెళ్లిపోయాడు పోలయ్య

పోలయ్య అన్నమాటలు విన్నా మాటాడే స్థితిలో లేడు యూడీసీ రామారావు. ఏదో ఫైలు చూస్తున్నాడు. ఫైలు పేజీ తిరగేస్తూ తలెత్తి చూసాడు అతనికి జవాబు చెప్పాలని ... పోలయ్య కన్పించలేదు మరో అపరిచిత వ్యక్తి కనిపించారు. ఆయన వైపు ఎగాదిగా చూసాడు. వయస్సు యాభై దాటివుంటాయ్ తెల్లని పంచ ధరించారు చొక్కాపై కోటు వేసుకొన్నారు. ఆ కోటు వయస్సు సులువుగా రెండు పుష్కరాలుండొచ్చు అక్కడక్కడ కుట్లున్నాయ్ లోపలి చొక్కా కూడా బాగా చిరిగిందే అయివుండొచ్చు. దైన్యంగా తన వైపే చూస్తున్నాడు.

"నమస్కారం రామారావు బాబూ !" అన్నారు చేతులు జోడించి వినయంగా.

తిరిగి నమస్కారం చేస్తూ 'అలా కూర్చోండి!" అంటూ ప్రక్కనేవున్న కుర్చీని చూపించాడు రామారావు.

"తమరు పెద్దవారు ! తండ్రి లాంటి వారు ! మా లాంటి కుర్రాళ్ళకి నమస్కారం పెట్టడం నా కిష్టం వుండదు!" అన్నాడు.

రామారావు మాటలకి ఏమనాలో తెలీక తికమక పడుతూంటే మరలా రామారావే అన్నాడు

"నేనీమధ్యనే ట్రాన్సఫరయి యిక్కడకు వచ్చా! మిమ్మల్ని చూడ్డం యిదే!"

"చిత్తం! నన్ను రామనాథం అంటారండి! కాకినాడ సబ్‌డివిజన్‌లో యూడీసీని" చెప్పారు నమ్రతగా.

"రామనాథంగారంటే మీరేనా సార్!

డాక్టరుగారూ! నా బొమ్మ పాపకు
కులాసాగా లేదండీ.
కాస్త పరీక్ష చేయండి.
జ్వరం లేదు. కానీ,
కడుపునొప్పితో అవస్థ పడుతోంది.
పాపకు ఎప్పుడైనా
ఉపశమనంగా లేనప్పుడు
వుడ్‌వర్డ్స్ గ్రైప్‌వాటర్
ఉపశమనాన్ని చేకూర్చగలదు.
మా అమ్మకూడా నాకు
దీనినే యిచ్చేది.
Contents 128 ml nett
IMPORTANT TO MOTHERS
WOODWARDS CELEBRATED
"GRIPE WATER"
INFANTS PRESERVATIVE
FOR THE DISORDERS OF CHILDREN VIZ
SHAKE THE BOTTLE BEFORE OPENING
వుడ్‌వార్డ్స్ గ్రైప్ వాటర్
100 సంవత్సరాలకు పైగా చాతుర్యమైన
తల్లులకు విశ్వాసపాత్రమైనది.
వుడ్‌వర్డ్స్ కడుపునొప్పి, ఉబ్బరం, అజీర్ణ విరేచనాలు మరియు పాపలకు
పళ్లు వచ్చేప్పుడు సంభవించే బాధలను నివారించి ఉపశమనాన్ని చేకూర్చగలదు.
CAS OPPL-1-TE 7

మీ పేరు చాలాసార్లు విన్నా! మీరంటే మా ఆఫీసులో అందరికీ మంచి ఒపీనియన్ వుంది!''

ఆ కాంప్లిమెంట్సుకు ఆయన ముఖం వికసించింది

''ఏదో నామీద అభిమానంకొద్దీ అలా అనుకొంటారు! మనం జీతం పుచ్చుకొన్నందుకు పని చేయాలిగా!'' అనేసారు తేలిగ్గా.

''మీకు లీవ్ సేంక్షన్ అయినట్టు ఆర్డర్సు పంపాం! ఇంకా రిలీవ్ అవలేదా సార్?''

''రిలీవ్ అయ్యాను బాబూ! మా అమ్మాయి పెళ్ళికని తలపెట్టా! పి ఎఫ్. విత్‌డ్రాయలుకు కూడా అప్లయ్ చేసా! మూడు వారాలయింది. ఎల్లుండికల్లా మిగతా కట్నం పెళ్ళివారికివ్వాలి! తమరెలాగయినా శాంక్షన్ అయేలా చూడాలి! లేకపోతే అభాసుపాలవుతా! నాకీ సహాయం చేయాలి!''

తాను వచ్చిన పనిని సవినయంగా మనవి చేసుకొన్నారు రామనాథంగారు... ఆయనలో ఆందోళనద్యోతకమవుతోంది

''ష్యూర్ ష్యూర్! ఆఫీసర్‌గారు ఈ మధ్య కాంపులో వుండటంవల్ల ఆలస్యం అయింది. మీ లోను శాంక్షన్ అయింది!'' చెప్పాడు రామారావు కుర్చీలో సర్దుకొని కూర్చుంటూ.

రామనాథంగారి మొహంలో మతాబాలు వెలిగాయ్...మహదానందం పొంది లేచి నిలబడ్డారు.

''చాలా థాంక్సు సార్! శాంక్షన్ డిస్పాచ్ అయిపోయిందా సార్!'' అడిగారు.

''నోనో! కూర్చోండి! ఇప్పుడే మీ శాంక్షన్ టైప్ అయి వచ్చింది. వెరిఫై చేసి ఆఫీసరుగారికి పంపిస్తా సంతకానికి!'' అంటూ ఫెయిర్‌కాపీ పేడ్ విప్పాడు.

టైప్డ్ కాపీలను బయటకు తీసి పెన్ కాపీతో వెరిఫై చేస్తూంటే ఊడిపడ్డాడు డిస్పాచింగ్ క్లార్కు శేఖరం!

''వాట్ మాన్ యింతాలస్యం? పోలయ్య చేత కబురు పంపా చెప్పలేదా?'' వస్తూనే అడిగాడు.

రామారావు పలక్క పోవడంతో చికాకు పడ్డాడు.

''ఏమిటోయ్ అంత దీక్షగా చదువుతున్నావ్? డిసిప్లినరీ ప్రొసీడింగ్సా?'' అడిగాడు ఆలస్యానికి అసహనంగా.

''రెండు నిమిషాలాగ వోయ్! వస్తా!'' చెప్పాడు రామారావు స్ప్రింగ్‌ను కరక్టు చేస్తూ.

''మన టైపిస్టు టైపు చేస్తే పేరాకి పాతిక తప్పులుంటాయి! తర్వాత తాపీగా చూసుకోవచ్చు! గెటప్ మాన్! లెటజ్ హావ్ కాఫీ!'' తొందర చేసాడు

''వీరు రామనాథంగారు మన....'' ఏదో చెప్ప బోతూంటే సగంలోనే అందుకొన్నాడు శేఖరం.

''నాకు తెలీక పోడం ఏమిటోయ్!'' అన్నాడు రామనాథంగారి నమస్కారాన్ని పుదాసీనంగా అందుకొంటూ

''వీరు పి. ఎఫ్ లోనుకి అప్లయ్ చేసారు! శాంక్షన్ కాపీ వెరిఫై చేస్తున్నా! ఒన్‌మినిట్ ఆగవోయ్!''

''ఓం ఓం! ఈ లోన్లూ అడ్వాన్సులూ ఎప్పుడూ వుండేవే! నైన్టీ పర్సెంట్ బోగస్! కాఫీ తాగొచ్చిన తర్వాత చూడొచ్చు! రావోయ్! నాకు నాలుగు ప్లేటులు డిస్పాచ్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాయ్!''

''నాది బోగస్‌కాదు బాబూ! మా అమ్మాయి పెళ్ళి పదిరోజులుంది!'' ఆర్తంగా అన్నారు రామనాథంగారు.

''ఓహో! మీది బోగస్ అని నేననడం లేదండీ! ఎక్కడో టెన్ పర్సెంట్ మీలాంటి నిజమయిన కేసులుంటాయ్! కాదన్ను! మీరేమీ అనుకోకుండా వుంటే ఒన్ మినిట్‌లో కాఫీ తాగి వచ్చేస్తాం!'' అని ఆయన పర్మిషన్ తీసుకొన్నట్లుగా భావించి,

''రావోయ్! కాఫీ పడకుండా ఒక్క నిమిషం కూడా వుండలేను!'' తొందర చేసాడు శేఖరం.

రామారావు ఏమీ మాట్లాడలేక మౌనంగా వుండి పోయాడు.

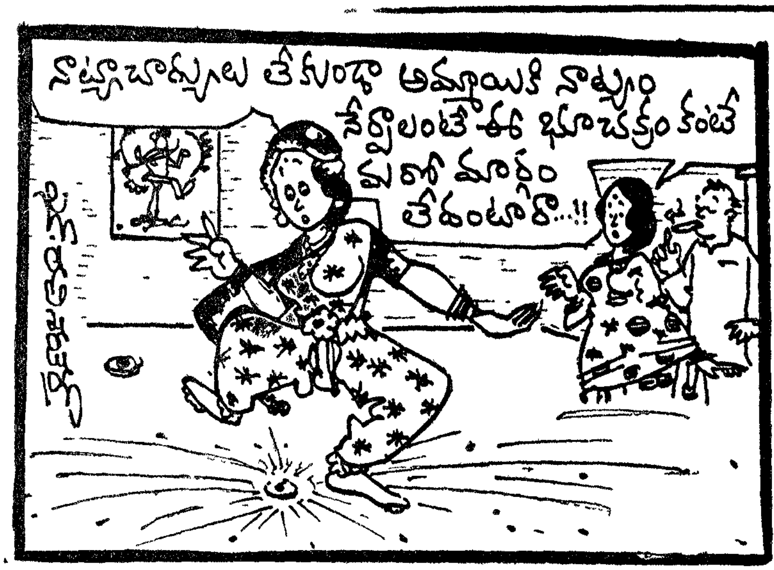
''వెళ్ళండి బాబూ! ఆయనంత ఆతృత పడుతున్నారు! నా లోను ఎలాగూ శాంక్షన్ అయింది కదా! వెంటనే వచ్చేయండి! లాస్టు బస్‌లో యింటికిపోతా!''

ఇరకాటంగావున్నా అనక తప్పింది కాదు రామనాథంగారికి సభ్యతకోసం ''వెంటనే వచ్చేస్తాం! ఎక్స్క్యూజ్ మీ! రాగానే ఆఫీసరుగారి చేత సంతకం చేయించి యిస్తా! రేపు కాష్ చేసుకోవచ్చు!'' అంటూ లేచాడు రామారావు అయిష్టంగానే

ఆఫీసునుంచి బయట పడగానే విసుక్కున్నాడు రామారావు.

''ఏమిటోయ్ నీ కాఫీ గొడవ? లంచవరులో తాగావా? తర్వాత పాపారావు మూడున్నరికి పార్టీ యిచ్చాడా? ఇప్పుడు నాలుగున్నరయింది! అప్పుడే మళ్ళా కాఫీయా?''

''మీకేమిటోయ్ గబగబా నాలుగు ముక్కలు రాసేసి నా మొహాన పడేస్తారు! ఆఫీసంతటికీ నేనొక్కడినే డిస్పాచర్‌ని. నాలుగు ప్లేటులు ఫుల్‌స్వింగ్ పడివున్నాయ్! అవన్నీ కదలాలంటే నా మెదడు పని

వన్ మినిట్

చేయాలి! లేకపోతే ఒక పూరివి ఒక పూరికి పోతాయ్! అప్పుడు చివాట్లు!"

"ఆఫీసు టైంలో యిలా బయటకు వచ్చి టైంవేస్టు చేయడం నాకు నచ్చదు!" ఖచ్చితంగా చెప్పాడు రామారావు ఎదురుగా వస్తున్న రిక్షాను తప్పుకొంటూ.

"అంటే నేను పని యెగ్గొడ్తున్నాననా నీ వుద్దేశం?" కోపించాడు శేఖరం

"అహా! పూరికినే అన్నా! నాకూ కాఫీ తాగాలనే వుంది! కాకపోతే చేతిలో పని ఆపుచేసి వచ్చినందుకు అలా అంటున్నా!" సర్దుకున్నాడు స్నేహితుణ్ణి ప్రసన్నం చేసుకొందుకు.

ఇద్దరూ హోటల్లో దూరారు. ఎక్కడా కుర్చీలు ఖాళీగా లేవు

"హోటలు రేట్సు పెరిగిపోయాయంటూ అందరూ గోలచేస్తూ వుంటారు! ఒక్క సీటు కూడా ఖాళీ వుండదు!" విసుక్కొన్నాడు శేఖరం.

ఎవరో యిద్దరు మిత్రులు కాఫీలు తాగుతుంటే వారి పీకల మీద నిలబడ్డారు కుర్చీలకోసం.

"నాలుగూనలబై!అంటే మనం బయలుదేరి పదినిముషాలయిందన్నమాట!" అన్నాడు రామారావు కుర్చీలో కుర్చుంటూ.

"ఎంతసేపోయ్! ఒన్ మినిట్!" అంటూ సర్వరు దగ్గరకిపోయి వన్ బై టూ కాఫీ ఆర్డరిచ్చి తిరిగివచ్చికూర్చీలోకూర్చున్నాడుశేఖరం.

'ఈ సర్వరు మనల్ని చూడ్డానికి అయిదు నిమిషాలు. చూసాక ఏంకావాలని అడగడానికి మరో అయిదునిముషాలు తేడానికి మరో పది నిముషాలు! అందుకే వెళ్లి చెప్పివచ్చా! లాంఛనం కోసం చూస్తే టైం వేస్ట్! ఏమంటావ్?'

రామారావు మాట్లాడలేదు. అయిదునిముషాల తర్వాత అనుకున్నట్టుగానే సర్వర్ వచ్చి "ఏం కావాలిసార్?"అని అడిగాడు. నిర్ఘాంతపోయారు మిత్రులిద్దరూ.

"బాబూ! సర్వారావూ! ఇప్పుడే కదయ్యా దోశల పెనందగ్గరికొచ్చి మరీ మనవి చేసుకొన్నా! ఒన్ బై టూ కాఫీ అని" అంటూ తల పట్టుకొన్నాడు శేఖరం.

చిన్నగా నవ్వుకొన్నాడు రామారావు.

"చూడు మిష్టర్! అర్జంటుగా వెళ్ళాలి! తొందరగా తెచ్చిపెట్టు!" చెప్పాడు రామారావు.

"ఒన్ మినిట్ సార్!" అంటూ పక్క టేబుల్ దగ్గరకి పోయాడు.

ఆ మిత్రులిద్దరూ ఒకరి మొహాలొకరు చూసుకొన్నారు

"ఏవిటోయ్! వీడూ ఒన్ మినిట్ అంటున్నాడు! నిజంగా ఒన్ మినిట్‌లోనే తెచ్చేస్తాడేవిటి?" అంటూ నవ్వేసాడు రామారావు. మరుక్షణంలోనే కాఫీ తెచ్చి టేబిలుమీద వుంచాడు సర్వర్.

"నిజంగా ఒన్ మినిట్‌లోనే తెచ్చావే?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు శేఖరం.

"మా హోటలు అంతే సార్! ఒన్ మినిట్ అంటే ఒన్ మినిట్! అరసెకండు కాదు! లేకపోతే పాసింజర్లు చాలా యిబ్బంది పడిపోతారు! ఒక్క నిమిషం ఆలస్యం అయితే ఒక్కొక్కప్పుడు కొన్ని రోజులూ నెలలూ వెయిట్ చెయ్యాల్సి వస్తుంది! ఎంతోమంది బస్సులు తప్పిపోతారు. ట్రైన్సు మిస్సవుతారు! ఇంటర్వ్యూలు పోతాయ్! ఒక్కొక్కప్పుడు వుద్యోగాలూ వూడతాయ్! మమ్మల్ని తిట్టుకొంటారుసార్! అందుకే టైమ్ ఈజ్ టైమ్!"

నవ్వుతూ చిన్న వుపన్యాసంలాంటిది యిచ్చాడు సర్వర్.

"హారి పిడుగా! నూకంటే నీవే నయం!" పైకే అనేసాడు శేఖరం వాడిచ్చే బిల్లు అందుకొంటూ.

కాఫీ తాగుతూ మాటలు మొదలు పెట్టాడు శేఖరం.

"చూడు బ్రదర్! ఈ "ఒన్ మినిట్" అన్నది ఒక కేవలం వూత పదం లాంటిదే. అవతలివాణ్ణి ఆపెట్టుకొందుకి వాడే మాట మాత్రమే! మొన్న ఏమయిందనుకొన్నావ్! నేను మా మామయ్యా కల్సి, మామయ్య పనిమీద వో మినిష్టర్‌గారింటికి వెళ్ళాం. ఆయన సాదరంగా ఆహ్వానించి వో గదిలోకి తీసుకెళ్ళారు. సోఫాలు చూపించి కూర్చోమన్నారు. ఆయనకూడా మా కెదురుగా వరో సోఫాలో ఆశీనులయ్యారు. కుశల ప్రశ్నలయ్యాయ్! అంతలో మరొక జట్టు ముగ్గురు వచ్చారు మినిష్టరుగార్ని చూడ్డానికి. "ఒన్ మినిట్ ప్లీజ్!" అని మాతో చెప్పి వాళ్ళకెదురువెళ్ళి మరొక గదిలోకి తీసుకువెళ్ళారు. గంటన్నర పోయాక తిరిగివస్తూ.

"క్షమించాలి ఆలశ్యం అయితే!" అన్నారు ఆ చిదానందమూర్తి. మమ్మల్ని మర్చిపోయారేమో అని భయపడుతున్న మేము "పోనీలే తిరిగివచ్చారు!" అని సంతోషపడ్డాం ...

"అబ్బే! ఆలశ్యం ఏవీ లేదండి!" అనేసాడు మామామయ్య కార్యశూరుడుకాబట్టి.

విదేశాలలోవున్న మీ బంధుమిత్రులకు సాటిలేని కానుక!

స్క్రిప్ట్ఆర్ట్స్ గ్రీటింగ్‌కార్డుల స్పెషల్ సెట్లు

మీ అభినందనాలతో, మీ తరఫున మేము పంపగలము

విదేశాలలోవున్న ఆంధ్రులకోసం ప్రత్యేకంగా ఎక్స్‌పోర్ట్ క్వాలిటీ గ్రీటింగ్ కార్డులు రూపొందించబడినవి. న్యూఇయర్, సంక్రాంతి, ఉగాది పండుగల సందర్భాలలో ఈ కార్డులను విదేశాలలో వున్నవారు వినియోగించుకోడానికి వీలుగా, భక్తిరంజని, న్యూఇయర్, సంక్రాంతి, ఉగాది కార్డులను ఆరు రకాల స్పెషల్ సెట్లుగా చేశాము.

విదేశాలలో వున్నవారికి, ముఖ్యంగా తెలుగు కార్డులు లభ్యంకావు కనుక, ఈ స్పెషల్ సెట్లను మీ బంధు మిత్రులకు మీరు పంపితే వారెంతో ఆనందించగలరు. ఇంతకు మించిన మరొక కానుక వుండబోదు. ఈ స్పెషల్ సెట్లను మీ అభినందనాలతో మీ తరఫున మేమే మీరు కోరినవారికి ఎయిర్ మెయిల్ పోస్టులో పంపగలము.

ఈ స్పెషల్ సెట్ల ధరలు—అమెరికా, కెనడా, బ్రిటన్‌లకు పంపడానికి ఈ సెట్లకు అయ్యే ఎయిర్ మెయిల్ పోస్టేజి ఖర్చులు ఈ ప్రకటనలోనే ఉదహరించాము.

ఎవరెవరికి ఏఏ స్పెషల్ సెట్లు పంపాలో వివరంగా వారి చిరునామాతో (ఇంగ్లీషులో విడివిడిగా వ్రాసి) ఆ సెట్ల ధరలకు ఎయిర్ మెయిల్ పోస్టేజి చేర్చి, ఆ మొత్తాన్ని మనియార్డర్ ద్వారాకాని, మద్రాసులోని ఏ బ్యాంకి పైన అయినా డ్రాఫ్ట్‌ద్వారాకాని పంపితే, ఆ సెట్లను మేము పంపించగలము. అభినందనల పత్రంపై ఉదహరించడానికి వీలుగా మీ చిరునామాకూడా వివరంగా ఇంగ్లీషులో వ్రాసి పంపించండి. మీరు వెంటనే పంపితే, మీ బంధు, మిత్రులకు సకాలంలో [illegible] వీలవుతుంది.

స్పెషల్ సెట్లలోగల గ్రీటింగ్ కార్డుల వివరాలుగల ఫోల్డర్‌ను 50 పైసల పోస్టల్ స్టాంపు పంపినవారికి మాత్రమే పంపించగలము.

విదేశాలలోని ఆంధ్రులకు ఇవే ధరలకు స్పెషల్ సెట్లు లభించగలవు. కావలసిన స్పెషల్ సెట్ల ఖరీదుకు వాటికయ్యే పోస్టేజి కూడా చేర్చి, ఆ మొత్తానికి మద్రాసులోని ఏ బ్యాంకి పైన అయినా డ్రాఫ్ట్ పంపితే సరాసరి మేమే ఆ సెట్లను పంపించగలము.

అమెరికా, కెనడా, బ్రిటన్‌లలోని నగరాలకు పంపడానికి స్పెషల్ సెట్ల ధరలు; పోస్టేజి

స్పెషల్ సెట్లు, వాటి ధరలు (రకానికొకటి చొప్పున ఒక్కొక్క సెట్లో వుండే కార్డుల సంఖ్య)	ఎయిర్ మెయిల్ పోస్టేజి: అమెరికా, కెనడాలకు	బ్రిటిష్ నగరాలకు
1. వెంకటేశ్వర సుప్రభాతం సెట్: (9 కార్డులు) రు. 35.00	30.00	25.30
2. దేవీ స్తోత్రమాల సెట్: (7 కార్డులు) రు. 25.00	26.00	21.30
3. శృంగారనాయికల సెట్: (8 కార్డులు) రు. 20.00	12.00	10.95
4. న్యూఇయర్ కార్డుల సెట్: (10 కార్డులు) రు. 20.00	15.00	12.85
5. సంక్రాంతి సెట్: (27 కార్డులు) రు. 60.00	25.00	20.50
6. ఉగాది సెట్: (12 కార్డులు) రు. 30.00	14.00	12.15
గ్రూప్ I పై ఆరు సెట్లు కలిసి (73 కార్డులు) రు. 190.00	85.00	69.15
గ్రూప్ II మొదటి నాలుగు సెట్లు (34 కార్డులు) రు. 100.00	80.00	49.20
గ్రూప్ III శృంగారనాయిక, సంక్రాంతి, ఉగాది సెట్లు (47 కార్డులు) 110.00	40.00	33.60
గ్రూప్ IV సంక్రాంతి, ఉగాది సెట్లు (39 కార్డులు) రు. 90.00	32.00	25.70

SCRIPT ARTS

Cards Division

8 State Bank Street
Post Box No. 2248
MADRAS-600 002, INDIA
Cables: SCRIPTARTS
Phones: 85103, 812208

అని కాళీగ్లాసుని టేబిలు మీద వుంచి మరలా చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు శేఖరం.

“అంతవరకూ యెందుకు? నిన్నటికి నిన్న ఏమయిందనుకొంటావ్! మన స్టెనో కూతురికి జ్వరంగా వుంటే డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్లాం! ఆయన థర్మామీటర్ని అమ్మాయి నోట్లో పెట్టారు. అంతలో పక్కగదిలో వున్న ఫోను మ్రోగింది. ఆన్సరు చేయడానికని లేచి “వన్ మినిట్ ప్లీజ్!” అన్నారు. గదిలోకి పోయి ఫోను ఆన్సరు చేసారు ఆ వెళ్లడం వెళ్లడం ఎంతకు తిరిగి రాలేదు! థర్మామీటరు అమ్మాయి నోట్లోనే వుండిపోయింది! ఎంక్వయిరీ చేయగా తేలిందేవిటంటే ఎవరో ఎమ్మెల్లే గారికి తలనొప్పిగా వున్నట్లు అనుమానంగా వుందిట! వెంటనే వచ్చి చూడమని ఫోను చేసార్ట! ఆయన్ని చూడ్డానికి స్కూటరుమీద డాక్టరుగారు అలాగుననే వెళ్ళిపోయార్ట గజేంద్ర మోక్షంలో శ్రీకృష్ణునిలా. ఆయన తిరిగి వచ్చేసరికి మూడు గంటలు పట్టింది. అప్పటికి ఆ అమ్మాయి జ్వరం కూడా తగ్గిపోయింది” అని చెప్పి నవ్వేశాడు శేఖరం. రామారావుకూ నవ్వొచ్చింది. వాచీ చూసుకొని “మనం ఆఫీసు వదిలి ముప్పై నిమిషాలయింది!” అన్నాడు.

స్నేహితుని వైఖరి చీకాకు కల్గించింది శేఖర్‌కి. “వాట్ న్యూస్! ఆ రామనాథం గోదావరిలో కాకపోతే క్రిష్ణలో పోతాడు! మన పనిమీద నేమీ రాలేదుకదా!” అంటూ వీధి గుమ్మంలోకి చూసాడు అలవోకగా.

“కొంప అంటుకొన్నట్లుగా వచ్చేస్తున్నాడు రామనాథం!” అన్నాడు.

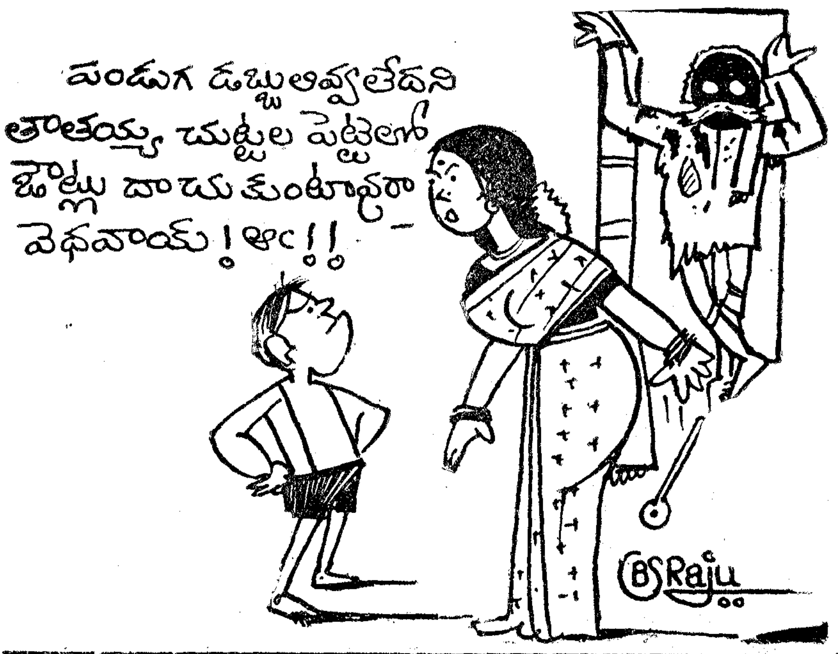
చటాలున లేచి నిలబడ్డాడు రామారావు.

“బాబూ! ఆఫీసరుగారు యింటికిపోయే ప్రయత్నంలో వున్నార్ట! తమరర్జంటుగా రావాలి” రొప్పుకొంటూ చెప్పారు రామనాథంగారు.

“మీరు వెళ్లండోయ్! బిల్లు చెల్లించి నేను తాపీగా వస్తాను!” లేచాడు శేఖరం.

హోటలు మెట్లు దిగుతూండగా ఎదురుగా ఆఫీసరుగారి జీపు దూసుకొనిపోయింది. ఆ జీపులోవున్న ఆఫీసరుగార్ని చూసి మాటా మంతీ లేకుండా నిలబడి పోయారు ఆ యిద్దరూ.

“ఇప్పుడు వెళ్లింది ఆఫీసరుగారి జీపులా

వన్ మినిట్

వుంది!” వెనుకనే వెళ్ళిన శేఖరం అన్నాడు నొచ్చుకొంటూ.

“అవునుబాబూ! కొంప మునిగిపోయింది! రేపు రెండో శనివారం! ఎల్లుండే ఆదివారం!”

బావురుమన్నారు రామనాథంగారు. ఆయనకి కన్నీటిపర్యంతం అయింది. అపరాధిలా తల వొంచుకున్నాడు రామారావు. వారిని గమనించిన శేఖరమూ బాధపడ్డాడు.

“అయ్యా రామనాథం గారూ! ఏదో పొరపాటు జరిగిపోయింది! సోమవారంనాడు ఫస్టు బస్‌లోనే రండి!...” అని యింకా ఏదో చెప్పబోయాడు శేఖరం.

సగంలోనే అందుకొన్నారు రామనాథంగారు.

“ఈరోజు ఫస్టు బస్‌లోనే రావాలని యింటి దగ్గర బయలుదేరా! బజారులో ఒక మిత్రుడు బాతాఖానీకి తగులుకొన్నాడు. ఒక్క నిమిషంలో బస్ తప్పిపోయింది. రెండో బస్‌లో వచ్చా రెండు గంటలు ఆలస్యంగా!”

“వన్ మినిట్‌లో తప్పి పోయారన్నమాట!” ఆలోచిస్తూ అనేసాడు. శేఖరం.

“క్షమించండి రామనాథంగారూ! సోమవారం పది గంటలకల్లా దయచేయండి! మీకు కుదరకపోతే మీ అబ్బాయిల నెవరినయ్యా పంపండి! ఆఫీసరుగారిచేత సంతకం చేయించి శాంక్షన్ రెడీగా వుంచుతా! ఆ రోజే మీరు క్యాష్ చేసుకోవచ్చు! అయాంఎక్స్‌ట్రీమ్లీసారీ!”

క్షమాపణ అర్థించాడు రామారావు.

“సోమవారం తప్పకుండా పనయేలా చూడండి బాబూ! మంగళవారం రెండువేలు పట్టుకెళ్లి మగపెళ్లివారి కీయాలి! లేకపోతే నా పరువు పోతుంది!”

బతిమాలారు రామనాథంగారు.

“ష్యూర్! ష్యూర్ తప్పకుండా!” అభయం యిచ్చాడు శేఖరం.

* * *

ఆఫీసు మెట్లెక్కుతూన్న రామారావు కెదురుగా వెళ్లి.

“గురూ! కొంప మునిగింది! ఆఫీసరు గారు హైదరాబాద్ కాంపు వెళ్లారు. నాలుగు రోజులుదాకా తిరిగి రారుట!”

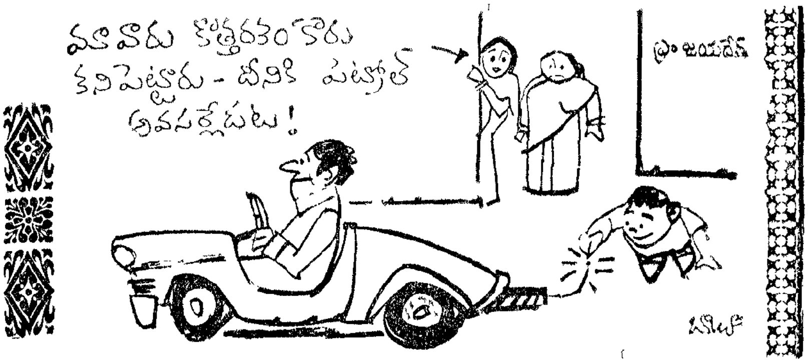
దుర్వార్త అందచేసాడు శేఖరం.

నవనాడులలా కృంగిపోయిన రామారావు భారంగా అడుగులో అడుగు వేసుకొంటూ తన సీటులో చతికిలబడ్డాడు. వెనుకనే వెళ్లాడు శేఖరం.

“రామనాథంగారికేమని చెప్పడం?” మిత్రుని కళ్లలోకి చూస్తూ నిస్పృహగా అడిగాడు రామారావు.

“అదిగో! రామనాథంగారొస్తున్నారు! నీవేమీ మాట్లాడకోయ్! ఆయనతో నేనే చెబుతా!” అని ధైర్యం చెప్పి రామనాథం గారికి ఎదురుగా వెళ్లి నమస్కారం చేసాడు శేఖరం.

“ఈ వేళ ఫస్టుబస్‌లోనే వచ్చినట్లున్నారే!” పలకరించాడు.

వన్ మినిట్

"అప్పను బాబూ! మున్నరయిందిగా ప్రాయశ్చిత్తం!" అంటూ రామారావును సమీపించారు.

మౌనంగా నమస్కారించేసి కుర్చీ చూపించాడు రామారావు.

"ఏమిటో! రామారావుగారివేం అదోలా వున్నారు!" డబ్బు అందుతుందన్న హుషారులో పలకరించారు కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

"ఏమీ లేదండి! ఒల నొప్పిగా వుంది!" జవాబిచ్చాడు — శేఖరం తనూ ఓ కుర్చీలో ఎదురుగా కూర్చుంటూ.

"నా పని అయిపోయినట్టేనా బాబూ!" ఆత్రుతగా అడిగారు.

రామారావు సమాధానంచెప్పకపోవడంతో కంగారు పడ్డారు. శేఖరం మొహంలోకి చూశారు.

"మీ అమ్మాయి పెళ్ళి యెప్పుడన్నారు?" అడిగాడు శేఖర్ ఆయన ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పకుండా.

"పదిరోజులుంది బాబు! ఇరవై రెండో తారీఖున పెళ్ళి!" చెప్పారు జారిపోతున్న కళ్ళజోడును ఎగదోసుకొంటూ.

"అయితే నాలుగైదు రోజుల్లో అందుతే చాలదంటారా?" — అడిగాడు శేఖరం.

"లేదు బాబూ! రేపు మిగతా డబ్బు యిస్తానని నిన్ననే చెప్పివచ్చా! లేకపోతే నా పరువు పోతుంది! నా పిల్ల బతుకు పోతుంది!" అబోదిబోమన్నారు.

"ఆఫీసరుగారు హైదరాబాద్ క్యాంప్ వెళ్ళారు! నాలుగు రోజులుదాకా తిరిగి రారు!" నాన్చుతూ చెప్పాడు శేఖరం దోషిలాతన దృష్టిని ప్రక్కకు మరల్చుకొని.

"నా కొంప నిలువునా కూలిపోయింది రామారావుగారూ!" గుండె బాదుకున్నారు.

మౌనంగా వుండిపోయాడు రామారావు.

చటాలున కుర్చీలోంచి లేచాడు శేఖరం. అతనివైపు చూశారిద్దరూ.

"రామనాథంగారూ! దీని కంతటికీ కారకుణ్ణి నేను! మీరు అప్రతిష్ఠపాలు కాకుండా చూసే బాధ్యత నాది!" అన్నాడు దృఢంగా.

ఆశగా చూశారిద్దరూ ఏమి చెబుతాడోనని.

"మీకిప్పుడు అర్జంటుగా ఎంత కావాలి?"

"రెండు వేలు కావాలి బాబూ! మిగతా సొమ్ము నాలుగు రోజులు తర్వాత అందినా పర్వాలేదు!" లేచి నిలబడి ఆత్రంగా సమాధానం యిచ్చారు.

"లోన్ ఎంత శాంక్షన్ అయిందోయ్?" మిత్రుణ్ణి అడిగాడు శేఖరం.

"అయిదు వేలు!" చెప్పాడు రామారావు.

"ఆల్‌రైట్! నాతో రండి! ప్రస్తుతానికి మీ అర్జంటుగా కావల్సిన రెండువేలూ బాంకునుంచి డ్రావేసి యిస్తా! మీ లోను కాష్ అవగానే నా డబ్బు నాకిచ్చెయండి! జరిగిన పొరపాటుకి చాలా విచారిస్తున్నా! మీరు నన్ను మనసారా క్షమించాలి!"

శేఖరం మాటలకి ఆశ్చర్యపోయాడు రామారావు! శేఖరంలో భగవంతుని చూశారు రామనాథంగారు.

"బాబూ! మీ పొరపాటు కాదు! ఇదంతా నా దురదృష్టం! అయినా శేఖరం బాబు ఆదుకొంటున్నారు! మీరేమీ చింతించకండి!" ఓదార్చారు రామారావుని.

"రండిసార్! బాంక్‌కి వెళ్దాం!" అంటూ రెండడుగులువేసి వెనక్కి తిరిగాడు శేఖరం.

"వన్ మినిట్‌లో వచ్చేస్తా బ్రదర్!" అన్నాడు స్నేహితునితో.

ముసిముసిగా నవ్వుకొన్నాడు రామారావు.

జాతీయ భాషా సమైక్యతా గ్రంథములు

LEARN IN 30 DAYS

			Rs. Ps.
Tamil	Through	English	3-50
Tamil	Througu	Telugh	4-00
Tamil	Through	Hindi	3-50
Tamil	Through	Malayalam	4-00
Tamil	Through	Kannada	3-50
Telugu	Through	English	3-50
Telugu	Through	Hindi	4-00
Telugu	Through	Tamil	3-50
Kannada	Through	English	3-50
Kannada	Through	Tamil	4-00
Kannada	Through	Telugu	3-50
Malayalam	Through	English	3-50
Malayalam	Through	Tamil	4-00
Malayalam	Through	Telugu	4-50
Malayalam	Through	Hindi	3-50
Hindi	Through	English	4-00
Hindi	Through	Tamil	3-50
Hindi	Through	Telugu	3-50
Sanskrit	Through	English	4-50
Sanskrit	Through	Tamil	4-50
Sanskrit	Through	Telugu	4-50
Oriya	Through	English	4-50
Bengali	Through	English	3-50
Marathi	Through	English	3-50
Gujarathi	Through	English	3-50
Urdu	Through	English	4-50
English	Through	Tamil	7-00
English	Through	Telugu	6-00
English	Through	Hindi	6-00

EDUCATIONAL BOOKS

Balaji's	Book of Letter writing	6-50
Balaji's	Book of Essays	4-50
Balaji's	Book of Idioms	3-00
Balaji's	Book of English Conversation	4-75
Numerology		3-50
Telugu	Through Malayalam	4-50
Kannada	Through Hindi	4-50

			Rs. Ps.
Hindi	Through	Kannada	3-50
Hindi	Through	Malayalam	4-50
Sanskrit	Through	Malayalam	4-50
Sanskrit	Through	Kannada	4-50
Oriya	Through	Tamil	4-50
Bengali	Through	,,	4-50
Marathi	Through	,,	4-50
Gujarathi	Through	,,	4-50
Urdu	Through	,,	4-50
Punjabi	Through	English	4-50
English	Through	Kannada	7-00
English	Through	Malayalam	7-00

తెలుగు మాత్రము తెలిసినవారు, హింది, కన్నడము, మళయాళము, తమిళము, ఆంగ్లము, సంస్కృతము మొదలగు భాషలను *30 రోజులలో* వ్యాకరణ రీతిగా వ్రాయను, చదవను, మాట్లాడను నేర్పించు శ్రేష్ఠ గ్రంథములు.

		Rs. P.
30 రోజులలో హింది భాష	...	3-50
30 రోజులలో తమిళభాష	...	4-00
30 రోజులలో కన్నడభాష	...	3-50
30 రోజులలో మళయాళభాష	...	4-50
30 రోజులలో సంస్కృతభాష	...	4-50
30 రోజులలో ఆంగ్లభాష	...	6-00

ఇవిగాక తక్కిన ఇతర రాష్ట్రభాషలైన బెంగాలీ, మరాఠి, గుజరాతి, ఒరియా, ఉరుదు మొదలగు భాషలను ఆంగ్లభాష మూలముగాను తమ తమ సొంత భాషలతోను నేర్చుకొనవచ్చును

T.V. ని ఉపయోగించుటను, వాటితో రాగల చిక్కులను సవరించుటను, టేప్ రికార్డర్‌ను ఉపయోగించు పద్ధతులను

T.V. మెకానిజం	వెల	రు	5 25
టేప్ రికార్డర్ మెకానిజం	వెల	రు.	5-25

/-/ పోస్టుఖర్చు ప్రత్యేకం /-/

"BY LANGUAGES WE ARE MANY, BUT AS A NATION WE ARE ONE."

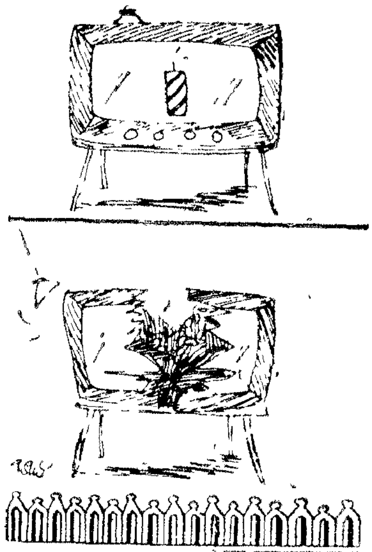
BALAJI PUBLICATIONS

53 OIL MONGER STREET,

NEAR ZAM BAZAR POLICE STATION,

Phone No 88731 **MADRAS-600014,**

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

జయప్రకాశ్ అమృత మహోత్సవం.

దేశంలో ప్రజాస్వామ్య రక్షణకు సంకల్పం పెట్టుకొని కృతకృత్యులైన ప్రజానాయకుడు శ్రీ జయప్రకాశ్ నారాయణ్ అమృత మహోత్సవం (75 వ జన్మదినోత్సవం)లో పలువురు ప్రముఖులు ఆయన గుణగణాలు కీర్తించారు. దేశానికి సందేశం చూపిన వ్యక్తి ఆయన అని [illegible] మంత్రి బహుగుణ, జయప్రకాశ్ సంపూర్ణ విప్లవ సిద్ధాంతం ఆత్మ సంస్కారంతో ప్రారంభమవుతుంది [illegible] శ్రీ వెన్నెలటి సత్యనారాయణ, అధికారం [illegible] రాష్ట్ర [illegible] అంకితం చేసిన [illegible] అధ్యక్షుడు శ్రీ అక్బర్ అలీ ఖాన్, ప్రజాస్వామ్య రక్షించినవాడని డాక్టర్ [illegible] జయప్రకాశ్‌ను ప్రశంసించారు. [illegible] ఉత్సవాలు అక్టోబర్ 21 తో ప్రారంభమయ్యాయి.

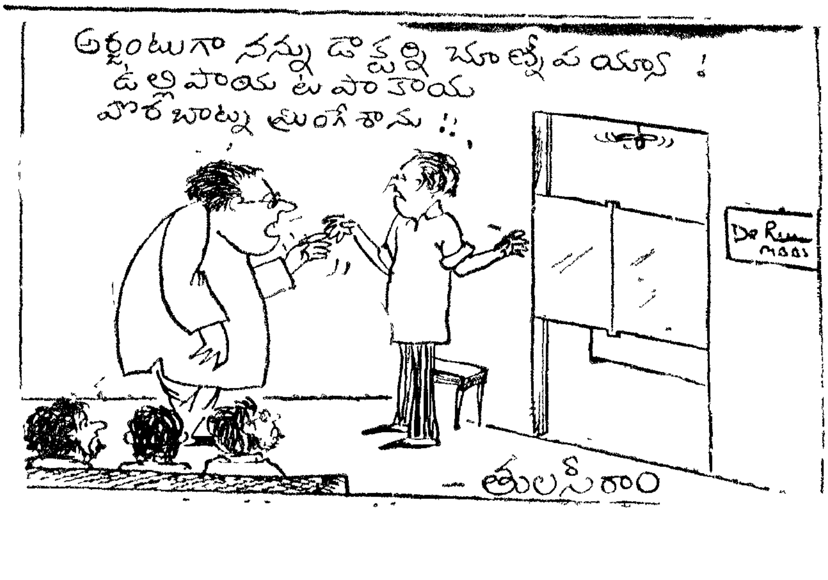
బండారు సైట్:

సుప్రసిద్ధ సినీ చిత్ర [illegible] శ్రీమతి జమునా రమణారావు అధ్యక్షత అక్టోబర్ 25 న రవీంద్రభారతిలో ప్రముఖ సినీనటుడు [illegible] బాబు బండారు సైట్ సంగీతలహరి కార్యక్రమం నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంలో శ్రీ [illegible] బాబుకు, చలనచిత్ర సంగీత దర్శకుడు శ్రీ [illegible] మంత్రి శ్రీ వాసిరెడ్డి సత్యనారాయణ గారు సత్కారం చేశారు. ప్రత్యేక అతిథిగా సంగీత నాటక అకాడమీ అధ్యక్షుడు శ్రీ [illegible] గోపాలస్వామి అభినందించారు. ప్రముఖ [illegible] చిత్ర దర్శకుడు శ్రీ దాసరి నారాయణరావు, సినీహెరాల్డ్ సంపాదకుడు శ్రీ [illegible] ప్రసాద్, మంజీర [illegible] ఇంజనీరు శ్రీ కె. రామారావు, [illegible] బాబు, [illegible] బండారుగారి [illegible] ప్రశంసించారు. శ్రీ బండారు [illegible] చలనచిత్ర [illegible] రంగస్థల [illegible] చిత్ర [illegible] శ్రీ రామారావు అన్నారు. శ్రీ దాసరి నారాయణరావు తన ప్రసంగంలో చలనచిత్ర [illegible] ఏదీ [illegible] ఆహార్యం, [illegible] ప్రత్యేక [illegible] నాయిక కూడా అన్నారు. శ్రీ [illegible] ప్రయోక్తగా వ్యవహరించారు. బండారు [illegible] చలనచిత్ర [illegible] గీతంలో కార్యక్రమం ప్రారంభించి, [illegible] ముగిసింది.

ఉపశ్రుతి:

'సినిమాలు, చలనచిత్ర [illegible] ఏదో చేయి, అర్థి [illegible], గొంతు, [illegible], వివరాలు [illegible] అని శ్రీ [illegible] రామారావు, శ్రీ దాసరి నారాయణరావు అంటున్నారు, [illegible] అతిథులు [illegible] రవీంద్రభారతిలో బండారు సైట్ [illegible] [illegible] అన్నారు. 'అయ్యో [illegible] —[illegible]— [illegible] అన్నారు [illegible] యువకుడు.

— తిరుమల రామచంద్ర.

VIJAYA : MPM

ఆంధ్రపత్రిక చదవండి!

మీకు తెలుసా?

సిసిలీలోని పాలెర్మో అనే ఊరులో శ్రీమతి ప్రొవిన్జొడెబియాసి అనే 96 ఏళ్ల వృద్ధురాలికి ఊడిన పళ్ల స్థానే నాలుగు కొత్త పళ్లు పెరగడం ప్రారంభించాయట!

* * *

సిగరెట్లు కాల్చేవారు రోజూ ఆకుకూరలు తినడంవల్ల ఊపిరి తిత్తులలో వచ్చే పుట్టు కురుపు వ్యాధి రాగల ప్రమాదం తక్కువ అవుతుంది. ఈ సంగతి జపాన్ జాతీయ పుట్టు కురుపు కేంద్ర పరిశోధనా సంస్థకు చెందిన డాక్టరు టకెషిహిరయామా చెప్పారు.

* * *

మాస్కో విశ్వవిద్యాలయ జీవశాస్త్ర శాఖలో క్యాన్సర్ పై పరిశోధన జరిపి 18 సంవత్సరాల మిషాయురియేవ్ డాక్టరేట్ పొందాడట. అతను తన పదవ ఏటనే థీసిస్ వ్రాయటం ప్రారంభించాడట!

* * *

అరుణాచల ప్రదేశ్ లో ఇంతవరకూ సినిమా హాలులేదు.

* * *

పన్నెండేళ్లలోపు వయస్సు వున్న పిల్లలకు న్యూయార్క్ నుంచి వెలువడే చిల్డ్రన్స్ ఎక్స్ ప్రెస్ అనే పత్రిక జర్నలిజంలో తర్ఫీదునిస్తోంది. ఆ పత్రికా రచయితలు తమ వయస్సు పిల్లలను ఇంటర్వ్యూ చేయటం నేర్చుకుంటారు. తమ తల్లిదండ్రులు మాట్లాడుకునే విషయాలు తమ్ముళ్లూ, చెల్లెళ్ల జబ్బు గురించి వ్రాస్తూ వుంటారు.

* * *

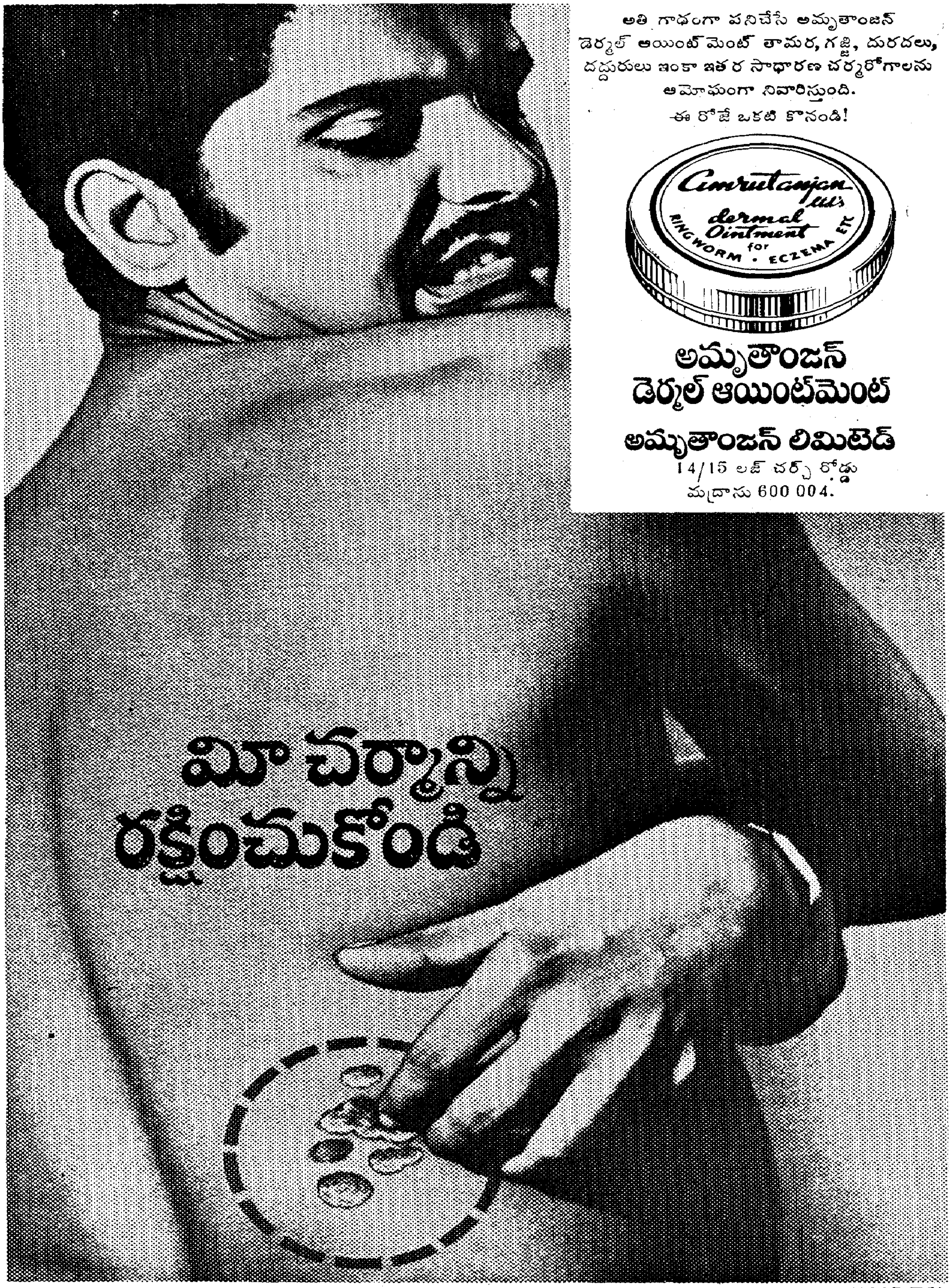
సోవియట్ శాస్త్రవేత్తలు ఒక కొత్త తోక చుక్కను 40 సెం. మీ. టెలిస్కోపుతో కనుగొన్నారు. తోకచుక్క కేంద్రస్థానంచుట్టూ వాయువుంది. తోక పై బురి దీర్ఘంగా వుంది.

* * *

దుస్తులు ధరించే మనుష్యులకంటె ఆరుబయటి సూర్యరశ్మి అధికంగా తగిలే దిగంబర సంఘాల సభ్యులకి రక్తపోటు తక్కువగా వస్తోందట.

(సేకరణ : జాస్తి దివాకర ప్రసాదరావు)★

Printed and Published by S. NageswaraRao at the Andhra Patrika press, MallikarjunaRao Street, Gandhinagar, Vijayawada-3. Editor : S. Radhakrishna

SAA/AM/1905 TEL

గోడలకు కూడా
చేతులుంటాయి
వాటి అందాన్ని ఇనుమడిస్తుంది
ఎప్కోలైట్ సూపర్ ఎక్రిలిక్ ఎమల్షన్!
ఆ అందాల చేతులకు
మెరుగులు దిద్దండి
Apcolite
SUPERACRYLIC
EMULSION
ఉత్తమ గృహాల
సర్వోత్తమ
సౌందర్యానికి
ఏషియన్ పెయింట్స్